ÇOK SESSİZ BİR ÖLÜM
(ŞEYHLERİ DE VURURLAR)



ÇOK SESSİZ BİR ÖLÜM
(ŞEYHLERİ DE VURURLAR)

Dr. Seyfi SAY

GÖKPINAR KİTAPLARI

İSTANBUL 2023

KAN UYUMAZ!

(Hz. Davud) Aynı bıçakla o adamın da öldürülerek kısas edilmesini emretti.

Ne **hile** yaparsa yapsın, Tanrı bilgisinden kurtulabilir mi hiç?

Tanrı'nın hilmi, müdarada bulunur.

Bulunur amma, adam haddi aşınca iş değişir, meydana çıkar.

Kan uyumaz, gönüllere onu araştırmak, müşkülü halletmek merakı düşer.

(Mevlâna, ***Mesnevî***, C. 3, çev. Veled İzbudak, 3. b., İstanbul: MEB, 1995, s. 202.)

Bismillâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm.

El-hamdu li’llâhi Rabbi’l-‘âlemîn. Ve’s-salâtu ve’s-selâmu ‘alâ Rasûlinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ve sahbihî ecma’în.

İÇİNDEKİLER

“ONUN ÖLÜMÜNE BÜTÜN SAN’A HALKI KATILMIŞ OLSAYDI, HEPSİNİ DE ÖLDÜRÜRDÜM”

(***Kütüb-ü Sitte***’den)

4924 - İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor:

"Bir erkek çocuk, hile (suikast) suretiyle öldürülmüştü. Hz. Ömer radıyallahu anh:

‘Bunun öldürülmesine San'a ahalisi iştirak etmiş olsaydı, bu tek kişi yüzünden bütün San'a ahalisini öldürürdüm!’ dedi."

4925 - Bir başka rivayet: "Dört kişi bir çocuğu öldürmüştü. Hz. Ömer dedi ki.." diye başlar, yukarıdaki gibi devam eder.

Buharî, Diyat 21; ***Muvatta***, Ukûl 13, (2, 871).

4926 - İmam Mâlik anlatıyor:

"Hz. Ömer radıyallahu anh, tek bir kişi için beş veya yedi kişiyi öldürttü. Bunlar hile ile birini öldürmüşlerdi. Hz. Ömer talimatında şunu da ilave etmişti: "Bu tek kişinin öldürülmesine bütün San'a halkı katılmış olsaydı, hepsinin öldürülmesine hükmederdim."

Muvatta, Ukûl 13, (2, 871).

SUİKAST VE KISAS

Prof. Dr. M. Tâhir bin Âşûr

İslam hukukunun hadleri, kısası, ta'zîri ve cinayet erşlerini (diyetlerini) düzenlemesinde gözetmiş olduğu gayeler başlıca üç kısımdır: 1) Caninin uslandırılması (te'dibi), 2) Mağduru razı etme, 3) Suç işlemeye yeltenmek isteyen kimseleri niyetlerinden caydırma. (…)

Ukûbat (ceza hukuku) alanında hukukun ikinci gayesi, **mağduru razı etmek**tir. Çünkü insan tabiatında, kendisine kasden tecavüzde bulunan kişiye karşı aşırı bir kin, hata yolu ile tecavüzde bulunana karşı da bir öfke duygusu vardır. Bu duygu, kendisini intikam almaya sürükler. (…) Mağdur ya da taraftarları intikam almaya fırsat ve güç bulduklarında, derhal harekete geçer ve öçlerini alırlar. Fırsat ve güç bulamadıkları zaman da kin ve öfkelerini içlerine gömerler ve buldukları ilk fırsatta intikam almaya koşarlar. (…) Bu durumda, hukukun gözettiği gayelerden biri de, mağduru razı etmeyi **bizzat kendisinin** üstlenmesi ve süregelen kin ve intikam duygularının ortadan kaldırılması için bir had getirmiş olmasıdır. Hz. Peygamber s.a.s. Veda Hutbesi'nde "Cahiliye dönemi kan davaları kaldırılmıştır" buyurmuştur.

Adaletin gerçekleşmesiyle birlikte, mağdurun da razı edilmesi gayesi, insan tabiatında bulunan intikam duygularının yatıştırılmasına yöneliktir. Bu yüzden hukuk, kısasta, hâkim karar verdikten sonra, kâtili, maktûlün velilerine (yakınlarına) teslim ederek, bu **cezanın infazı yetkisi**ni onlara vermiştir.
Veliler, **hâkimin gözeteminde**, kâtilin elindeki bir iple onu kısas cezasının uygulanacağı yere çekerler (ki buna "kaved" denilir); böylece Cahiliye döneminde yaptıkları şekilden oldukça uzak, gayet nezih bir şekilde, fakat zahiren de ona benzer bir hava vermek suretiyle içlerini kemiren **kin duyguları teskin** edilmiş

olacaktır. Hukuk nazarında bu mana, yani mağdurun teskin edilmesi gayesi, **caninin uslandırılması**, terbiye edilmesi gayesinden **daha önemli**dir. Bu yüzden, her iki gayeyi de gerçekleştirmenin sözkonusu olamayacağı durumlarda, mağdurun razı edilmesi gayesi **tercih** edilir. Bu durum, kısasta sözkonusudur. (…)

Bütün bu hükümler, **eşkiyâlık (hırâbe)** anındaki öldürme ile **tuzak kurarak öldürme** (gayle) dışındaki cinayet hadiselerinde geçerlidir. (…)

Üçüncü gaye ise, suç işlemeye yeltenmek isteyen kimseleri niyetlerinden caydırmadır. (…)

Bu üçüncü gaye, bütün ümmetin ıslâhıyla ilgilidir. (…) Ancak toplumun caydırılması, **âdil** olmayan bir yolla sağlanamaz. (…) Bazı hallerde mağdurun suçluyu affetmesi [kısas yerine diyete razı olması] nadiren olacağından, cezanın uygulanmasının caydırıcı fonksiyonunu ortadan kaldırmış olmaz. Bu, cinayet işlemek isteyen kimsenin aklına, düşündüğü cinayeti irtikap fikri geldiği zaman, "Nasıl olsa beni de affederler" gerekçesine dayanmasını da ortadan kaldırır. Bu yüzdendir ki hukukun, hırsızlık, sarhoşluk ve zina suçlarında olduğu gibi, **belirli kişilerin hakkı sözkonusu olmayan suçlarda**, affı kabul etmediğini görüyoruz. Çünkü, af sözkonusu olmayan bu tür suçların irtikabında, kamu düzeninin ihlali, bizzat hukuk düzenini ortadan kaldırmaya yönelik bir girişim vardır. **Hırâbe (eşkiyâlık)** da böyledir. **Tuzak kurarak öldürme** suçunda ise, maktûlün velilerinden affın kabul edilmemesi [diyetin sözkonusu olmaması, mutlaka kısas yapılması], cinayetin **alçakça** işlenmiş olmasından dolayıdır. Hırâbede eşkiyanın **ele geçmeden önce tevbe etmesi** durumunda, tevbesinin **kabul edilmesi**, güvenliğin sağlanması için aşırı bir çaba gösterilmesinin, **emsallerinin onu örnek almaları**nı ve böylece teslim olmalarını **teşvik** etmenin bir sonucudur.

*

(M. Tâhir bin Âşûr, ***İslâm Hukuk Felsefesi***, çev. Vecdi Akyüz ve Mehmet Erdoğan, İstanbul: İklim Y., 1988, s. 326-329.)

ÖLÜLERE VE ÖLÜME DAİR BİR NOT

Her ne kadar Allahu Teala katında kimin mertebesinin ne olduğunu bilmesek de, Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan gibi hocalara, salt **İslam'ı bir bütün halinde** kabul ettikleri ve **Şeriatçı** oldukları için dünyayı zindan etmeye çalışmış olanların gerçekte **Allah'ın düşmanları** olduklarını biliyoruz.

Genel olarak şunu söyleyebiliriz:

Sahih hadîste belirtildiği gibi, "**Allah'ın dostları**" olan kâmil iman sahibi müminlere (sırf İslam'ı olduğu gibi savundukları için) düşmanlık edenlere (bir de, ***Kur'an***'da belirtildiği üzere **faizci**lere) Allahu Teala harp ilan eder.

Müminlere/müslümanlara savaş açanlara **ulusalcı/ırkçı** duygularla sempati besleyen ve destek verenler, Allah düşmanlarının yardakçıları durumuna düşerler.

*

Öyleleri de vardır ki, **İskilipli Atıf Hoca** gibi mazlum müslümanlara **düşmanlık** yaptıkları ve yaşayan Ebu Cehillere **övgüler** dizdikleri halde, birtakım şaşkın insanlar tarafından **zamanın büyük velîsi** muamelesine layık görülürler.

Bunlar, insanların cehaletinden istifade ederek kendilerini "**Allah dostu**" gibi göstermeyi gayet iyi başaran şarlatanlardır ve genellikle kurdukları tezgâh, **tasavvuf ve tarikat istismarı**na dayanır.

Kendilerinden başkasını beğenmez, İskilipli Atıf Hoca gibi isimleri bile **tahkir** eder, şarlatanlıklarını yüzlerine vuranları **tekfir etmiyormuş gibi yaparak tekfir eder**, bir yandan **tasavvuf ve zühd edebiyatı** yaparken diğer yandan **dünyayı yalayıp yutup götürürler**.

Bunlarla, zenginleşmenin binbir türlü yolunu bulmakta maharet kesbetmiş olan tefeci **Yahudiler** arasında birçok benzerlik vardır.

Bu benzerliklerden birini, **“Allah’ın dostları” (evliyaullah) olma iddiaları** ve **Allah dostluğunu kendi tekellerinde görme** tutumları oluşturur.

*

Gerçekte “**Şeytan’ın dostları**” olan Yahudiler’in bu durumu, Cum’a Suresi’nde şu şekilde açıklanmaktadır:

62-el-CUM’A

Rahmân ve Rahîm (olan) Allah’ın adıyla.

1. Göklerde ve yerde olanların hepsi, mülkün sahibi, eksiklikten münezzeh, azîz ve hakîm olan Allah’ı tesbih eder.

2. Çünkü ümmîlere içlerinden, kendilerine âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitab’ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O’dur. Kuşkusuz onlar önceden apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3. (Peygamberi) müminlerden henüz kendilerine katılmamış bulunan diğer insanlara da göndermiştir. O, azîzdir, hakîmdir.

4. Bu, Allah’ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

5. ***Tevrat***’la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir. Allah’ın âyetlerini yalanlamış olan kavmin durumu ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

6. De ki: **Ey yahudiler!** İnsanlar arasında yalnız sizin **Allah'ın dostları** olduğunuzu iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!

7. **Ama onlar, önceden yaptıklarından dolayı ölümü asla temenni etmezler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.**

8. De ki: Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaza çağırıldığı(nız, ezan okunduğu) zaman, hemen Allah'ı anmaya koşun ve alış verişi bırakın. Eğer bilmiş olsanız, elbette bu, sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan isteyin. Allah'ı çok zikredin; umulur ki kurtuluşa erersiniz.

11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. De ki: Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

LEŞLER VE TEŞKİLAT (HAİN DİYE ÖLDÜRMEK, ŞEHİT DİYE GÖMMEK)

“Teşkilat”tan kastımız, ***TRT 1***’in Teşkilat adlı dizisi..

Dizinin “teşkilat”tan kastı ise **Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT)**..

Yani, devletin televizyon kanalının dizisi, MİT’i anlatma iddiasında..

Mevzu casusluk olunca hilenin, tuzağın, yalanın, dolanın, entrikanın, sahteciliğin, olduğundan farklı görünmenin, ölmenin, öldürmenin, işkencenin bini bir para..

Fedakârlık, kahramanlık, iyi niyet, cesaret, diğerkâmlık, sorumluluk duygusu, temiz kalp de göz yaşartıcı boyutlarda..

*

Casusluk işi karmaşık ve karışık olunca, dizi de ister istemez **kafamızı karıştıracak** türden ayrıntılara yer veriyor.

Mesela, Teşkilat’tan “**hain**”ler de, **tövbekâr**lar da, tevbesizler de çıktığını öğreniyoruz.

Hainlerden (vücudundaki hatıra kurşunla beraber) hayatta kalmayı başaran birinin dizideki adı Yıldırım..

Tövbekârın ismi ise Sadık..

Sadık, tam tövbe etmiş, öyle ki, şurdan şuraya koymak için bile olsa eline silah almıyor.

Dahası, abdestsiz yere basmıyor.

Kendisini hayır işlerine adamış..

Kimsesizleri, yoksulları arayıp buluyor, yardım ediyor.

Mesela, babasız bir gencin evliliği için yardımda bulunuyor.

*

İşte hikâyenin dikişlerinin patladığı yer de burası.

Babasız gencin "**şehit" oğlu** olduğunu öğreniyoruz.

Ancak bu şehitlik, sıradan bir şehitlik değil..

Hani ilkokullarda "**yıldızlı pekiyi**" diye bir şey vardır ya, onun gibi bir şey, **"yıldızlı şehitlik".**.

Çünkü ölen baba, Teşkilat mensubudur.

Ne var ki, çoluk çocuğu bilmemekle birlikte, bu Teşkilat mensubunun kalemini kıran da yine Teşkilat'tır.

Anlaşıldığı kadarıyla, infaz edip öldüren, Tövbekâr Sadık'ın ta kendisidir.

Tabiî bunu, üstündekilerin emriyle yapmıştır. Çünkü Teşkilat; mensuplarının birbirlerini diledikleri gibi öldürebildiği bir gladyatörler arenası değildir.

Tövbekâr tövbe etmiştir ama, yeri geldiğinde **"Elli küsur leşim var"** diyerek övünmeyi de ihmal etmez. (Yanlış hatırlamıyorsam 52.)

Bu "leş"lerden biri, çocukluğundan beri elinden tuttuğu, ailesine yardımcı olduğu, şimdi de evliliği için destek verdiği gencin babasıdır.

Ancak, bu leş, aynı zamanda **şehit**tir. Teşkilat'ın şehidi.

*

Böylece, devletin televizyonunda yayınlanan Teşkilat dizisi, bize, Teşkilat'ın, şapkadan tavşan çıkaran hokkabazlardan geri kalır bir yanının olmadığı mesajını vermiş oluyor.

Hokkabazlar şapkadan tavşan, Teşkilat ise **leşten şehit çıkarıyor**.

1970'li yıllarda militan solcuların hain ya da ajan diye katlettikleri kimi arkadaşlarının cenazesini tantanayla kaldırıp, onu sözde öldürmüş olan faşistleri lanetledikleri, ortalığı sloganlarla inlettikleri, yani bir koyundan iki post çıkardıkları iddia edilirdi.

Devletin televizyonuna göre, benzer birşeyi Teşkilat yapıyormuş.

*

Prof. Dr. **Mahmud Esad Coşan Hoca**, 28 Şubat zulmü yüzünden Nisan 1997'de Türkiye'yi terk etmişti.

Fethullah Gülen'den iki yıl önce.

Bir süre İsveç'te, sonra Almanya'da kalmış, ardından da Avustralya'ya yerleşmişti.

Öyle böyle değil, tam yerleşmişti, Brisbane şehrinde ev almış, at, koyun vs. de edinmişti.

Dahası, yalnızlık çekmemek için damadı **Prof. Ali Uyarel**'i, kızını ve torunlarını da yanına almıştı.

Ancak, bu ülkedeki ikâmeti uzun sürmedi. 4 Şubat 2001 tarihinde bir **trafik kazasında** damadıyla beraber hayatını yitirdi.

Olayı bir kaza olarak biliyorduk. Ancak, trafik kazalarının istihbarat örgütleri (gizli servisler) tarafından sık kullanılan bir **suikast** yöntemi olması, akıllara soru işaretleri getiriyordu.

Bununla birlikte, görünüşe göre olay, sadece elîm bir kaza idi.

*

İki yıl sonra, gazeteci **Arslan Bulut, "Türk istihbarat kaynakları"na** atıfta bulunarak, Esad Efendi'nin bir suikaste kurban gittiği iddiasını ortaya attı.

Olayın kaza olduğunu zanneden bizler çok saf olduğumuzu fark ettik.

Türk istihbarat kaynaklarına göre, Esad Efendi **şehit** edilmişti.

"Türk istihbarat kaynakları"nın bu bildiriminin ardından Esad Efendi'nin **oğlu Nureddin**, bir etkinlikte yaptığı konuşmada, kalabalık bir topluluğun huzurunda, babasının şehit olduğunu söyledi.

Akıllara hemen Arslan Bulut'un yazısı geldi.

"Türk istihbarat kaynakları" katilin adresi olarak **İngiliz Gizli Servisi'**ni gösteriyordu.

*

Adres olarak **MOSSAD (İsrail Gizli Servisi)** gösterilseydi daha inandırıcı ve ikna edici olabilirdi.

Çünkü Esad Efendi, 28 Şubat'çılara en sert tepki veren (daha doğrusu tek sert tepki veren) cemaat lideriydi (tarikat şeyhiydi).

28 Şubat 1997'nin hemen ardından ***İslâm Dergisi'***nin Mart sayısında yayınlanan başyazısında darbecilerin ardındaki odak olarak **İsrail'i** göstermiş ve tehdit edici ifadeler kullanmıştı.

Esad Efendi'yi şehit eden odak olarak **CIA**'in **(Amerikan Gizli Servisi)** gösterilmesi de akla yatkın görünebilirdi.

Çünkü, 28 Şubatçılara ABD'nin destek verdiği, onları cesaretlendirdiği biliniyordu.

Üstelik, 1999 yılında Türkiye'yi terk edip ABD'ye yerleşen **Fethullah Gülen**, Esad Efendi'yi Almanya'dayken arayıp ABD'ye davet etmiş, o bunu kabul etmemişti. (Bunu, Av. Hüseyin Yürük ***analitikbakis.com*** adlı sitede yazmıştı.)

Evet o, ABD'ye yerleşmeyi kabul etmemiş, İngiltere'yle tarihî bağları olan, hâlâ Kraliçe'ye bağlılık arz eden Avustralya'ya yerleşmişti. (Ki şu anda bile Avustralya bir krallık durumundadır, **İngiltere Kralı Charles** hükümdar konumundadır. Avustralya konsolosluklarına gittiğinizde duvarda Kraliçe'nin ya da oğlu Kral'ın resmini görürsünüz. Avustralya başbakanı, Kral'ın genel valisinin emri altındadır.)

*

Arslan Bulut'un Esad Efendi'nin şehadetini müjdelediği sıralarda MİT'in MOSSAD'la ve de CIA'le arası pek fena değildi. (Belki de hiç fena değildi.)

Dolayısıyla, o günlerde "Türk istihbarat kaynakları"nın Esad Efendi'nin katili olarak bu iki gizli servisi göstermek zorunda kalmamış olmaları, araştırmalarının onları İngiliz Gizli Servisi ile yüzyüze getirmiş olması, **talihlerinin pek parlak olması** anlamına geliyor.

Anlaşılıyordu ki **İngiliz Gizli Servisi**, sadece alçak değil, aynı zamanda **ahmak** olan kişiler tarafından yönetiliyordu.

Hangi devlet olursa olsun, şayet bir **"devlet"lik onur ve haysiyeti** varsa, bir başka ülkeden kaçıp gelen ve kendi ülkesine sığınan birini, evet geri çevirmek elindeyken vize verip kabul ettiği birini, öldürmezdi.

Böyle birini, öldürmek şöyle dursun, **sözünden dönüp** kovmanın bile onursuzluk ve de "gel git akıllılık" olduğunu bilirdi.

*

Bir devlet (devletin başındakiler), kendisine sığınan birini kovabilir mi?

Mecbur kalırsa kovabilir.. Mecbur kalırsa..

Şöyle: Sığınan şahsın **geldiği ülkenin yöneticileri ağır ve şiddetli baskı yaparlar**, o da kovar. Kovmazsa başının belaya gireceğini görür. (“Bebek katili” Abdullah Öcalan’ın Suriye’den kovulması böyle olmuştu.)

Mesela **Timur**, oğlu yaşındaki **Yıldırım Bayezid**’den, Osmanlı’ya sığınan iki “beylik” hükümdarını kendisine teslim etmesini veya kovmasını istemiş, Bayezid bunu kabul etmediği, bunu gururuna yediremeyip hakaretler yağdırarak karşılık verdiği için Ankara Savaşı yaşanmıştı.. Osmanlı paramparça olmuştu.

Habeşistan’a sığınan ilk Müslümanları kovması için Mekkeli müşrikler **Necaşi’**ye hediyelerle iki elçi göndermişler, Necaşi hediyelerini iade ederek bu elçileri kovmuştu.. Muhacirleri değil.

*

Bir ülkeden ayrılmak zorunda olanlar, (ülkelerindeki nüfuzları, etkileri, taraftarları, destekçileri, örgütleri, imkânları, karizmaları vs. yüzünden) o ülkedeki güç sahipleri ve egemen düzenden/rejimden menfaatlenenler tarafından **tehdit** olarak görülebilirler.

Fakat, sığındıkları ülke için bir tehdit teşkil etmezler. Edemezler.

Mesela **“bebek katili” Apo** (Abdullah Öcalan), Türkiye için bir tehditti, fakat başta Suriye olmak üzere gidip sığındığı ülkeler için bir “boş beleş sığıntı adam” durumundaydı.

Troçki, Rusya’da Stalin için bir tehditti, fakat sığındığı Türkiye, Norveç ve Meksika’da kimsesiz bir garipti. Onu öldüren de, sığındığı son ülke Meksika’nın gizli servisi değil, Sovyetler Rusya’sının ajanıydı.

İran Şahı'nın uykularını kaçıran **Humeyni,** Paris'te Fransa için tuhaf görünümlü ve iki ayaklı bir egzotik bitki durumundaydı.

Avustralya'nın Brisbane kentine yerleşmiş Nakşibendi şeyhi Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan, Brisbane'deki iki düzine, Sidney'deki bir düzine, Melbourne'deki yine iki düzine müridi ile Avustralya ve İngiltere için bir tehdit oluşturabilir miydi?

*

"Türk istihbarat kaynakları"na, İngiliz Gizli Servisi'nin sadece alçak değil, aynı zamanda ahmak da olduklarını anlamamızı sağladıkları için şükran borçluyuz.

Böyle bir "istihbarat"ımızın bulunması sayesinde bu ülkede **her tür "hayatî" endişeden azade** mutlu ve **güvenli** bir şekilde yaşadığımızı düşünme fırsatı verdikleri için de onlara ayrıca minnet duyuyoruz.

Hissiyatımızın boyutlarını ifade etmeye kelimeler yetmez.

Kulları üzerinde kahredici güç sahibi olan **Allahu Azîmüşşan** elbette hizmetlerinin karşılığını adaletiyle eksiksiz verecek, mükâfatlarını tam olarak alacaklardır.

İnsanları kalleşçe katleden İngiliz Gizli Servisi ise lanetle anılacak, Esad Efendi'nin cismini ortadan kaldırmış olsalar bile, "şarkı"sını susturamayacaklardır.

Gideriz nur yolu izde gideriz
Taş bağırda, sular dizde gideriz
Bir gün akşam olur biz de gideriz
Kalır dudaklarda şarkımız bizim..

28 ŞUBAT'TA MİT'İN ROLÜ VE ESAD COŞAN HOCA'NIN ÖLÜMÜ

Yukarıdaki başlıkta yer alan **"28 Şubat'ta MİT'in rolü"** ifadesi bana ait değil. Nazlı Ilıcak'ın ***Sabah***'ta yayınlanan 28 Şubat 2013 tarihli yazısının başlığında o ifade yer alıyordu.

Ilıcak, söz konusu yazısında, "*Brifinglere katılan yüksek yargı mensupları ya da ajitasyon yaratmak amacıyla manşet atan gazeteler, askerin müttefiki gibi görülürken, nedense,* ***MİT bu işten sıyırıverdi***" diyor.

Gerçekten de, sıyırıverdi. Hem de tereyağından kıl çeker gibi.

Halbuki, MİT'in vatansever, yurtsever, ülkesine ve milletine bağlı çok değerli bazı çalışanları o süreçte hiç de boş durmamışlardı.

Bunları Ilıcak şöyle sıralıyor:

> "Önce, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, **irtica tehdidi** konusunda bilgilendirildi. Eylül 1996'da bu brifingi Demirel'e MİT verdi."

Buraya dikkat!.. Henüz **Eylül 1996**'dayız.

*

28 Şubat 1997 tarihine altı ay var. Altı koca ay..

1990'lı yıllarda **Aczmendilik** diye bir tarikat kurmayı başaran işçi emeklisi Müslüm Gündüz, Aralık 1996'nın sonunda Fadime ile basılmak için henüz harekete geçmemiş.

Sincan'da **Kudüs Gecesi** düzenlenmemiş (Bu geceyi düzenleyenler **Gezi Parkı eylemcileri**nin yanında ağzı süt kokan çocuklar gibi kalıyordu ama olsun. Düşünün, **resmî makamlardan izin** alarak gece düzenliyorlar. Vay irticacılar vay!)

Henüz, bu muhallebi çocuğu gecesi yüzünden **tanklar Sincan sokaklarında** yürümemiş..

Eylül 1996'nın, "fırtına öncesi sessizlik" yaşanan günlerindeyiz.

Ancak, **MİT uyumuyor**. Askerler uyusa bile, MİT uyanık. Askerleri de uyandıracak şekilde acayip teyakkuz halinde.

Ve, sonradan cılkı çıkacak brifingler serisini darbecilerden daha önce akıl ediyor, muhteşem Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e **brifing** veriyor.

*

MİT, bunu yapmakla da kalmamış..

Ilıcak'ın ifadelerinden aktaralım:

> "1 Şubat 1997'de, MİT Müsteşarı Sönmez Köksal, Erbakan ile görüştü. Erbakan'ın konuşmalarını doğrudan Çankaya'ya **rapor** halinde gönderdi. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği Erbakan'ın ifadelerini değerlendiren bir not kaleme aldı ve **Refah Partisi'nin kapatılabileceği** hususuna dikkat çekti."

Görüldüğü gibi, **MİT Müsteşarı** Sönmez Köksal'ın görüşmeleri, adeta bir sihirli değnek işlevi görüyor.

Geleceği okumak, öngörmek gibi sıradışı bir yeteneği var. (Zatıalileri, kendisinden önce **Bubi Rubinstein** gibi oldukça "çağdaş" ve "**millî**" bir isme sahip bulunan bir şahısla evlilik yapmış olan **Filiz Akın**'la evlidir.)

MİT Müsteşarı, ülkenin Başbakanı hakkında Cumhurbaşkanı'na rapor sunuyor, ardından Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, **MİT'ten aldığı ilhamla**, sanki Anayasa Mahkemesi'ymiş gibi, Refah Partisi'nin kapatılabileceğini "öngörüyor".

Askerler, tank yürütüyor, gürültü patırtı çıkarıyor, MİT ise **sessiz ve derinden**, ama ayağını yere sağlam basarak gidiyor.

Refah Partisi'nin kapatılacağını, çok önceden, hiç kimsenin aklından bile geçirmediği bir sırada, Cumhurbaşkanlığı'nın anlamasını sağlıyorlar.

Muazzam bir uzak görüşlülük, muhteşem bir öngörü yeteneği, **müthiş ve derin** bir "hukuk" bilgisi..

Refah Partisi'nin kapanacağını biliyorlar, bildiriyorlar.

Mesele o zamanki hükümetin düşmesi değil arkadaş, sen daha anlamadın mı, Refah Partisi'nin bizzat kendisi buharlaşıyor. Geride hükümet mi kalır!..

*

Peki MİT, meseleyi bu kadarla bırakmış mıydı?

Ne gezer!. Ilıcak'ı dinleyelim:

> "21 Şubat'ta MİT, Demirel'e **yeni bir brifing** verdi. Bütün bu brifingler, Milli Görüş'ü ve Refah Partisi'ni **hedef** alıyordu."

MİT çalışmış abi, boş durmamış..

Taa Eylül 1996'da bir brifingle başladığı memleketi kurtarma faaliyetine Şubat 1997'de olağanüstü hız vermiş.

Şubat'ın hemen başında **Demirel**'e Erbakan'ın konuşmalarıyla ilgili bir "rapor" sunmuşlar, Refah Partisi'nin kapatılmasının gerekebileceğini anlamasını sağlamışlar.

"Durmak yok, yola devam" demişler, 21 Şubat'ta bir brifing daha vermişler.

*

Bitmiş mi?

Ne gezer! Ilıcak'a tekrar kulak verelim:

> "Nihayet, MİT, '**İrticai faaliyetlerin önlenmesine dair tedbirler**' isimli 25 Şubat 1997 tarihli bir rapor yazdı. Rapor, **28 Şubat**'taki Milli Güvenlik Kurulu'na sunmak üzere hazırlamıştı."

Yaa, işte böyle..

MİT, gizli ajanları vasıtasıyla ülkemizdeki sürü sepet grubun, cemaatin, sivil hareketin vesaire rotasını çizmiyor, çizmeye çalışmıyor, aynı zamanda resmî düzeyde de, askerlerin "akıllanması"nı sağlıyordu.

MİT, işi kökünden halletmeye çalışıyor, **taa altı ay öncesinden** Cumhurbaşkanı ile ağını örmeye başlıyordu.

Cumhurbaşkanlığı'nın Refah Partisi'nin kapatılabileceğini anlamasını sağlayan MİT, aynı şeyi **Anayasa Mahkemesi**'nin de anlamasını sağlayabilir miydi?..

Anayasa'mıza göre, **yargı** bağımsızdır. Dolayısıyla, "yasalar çerçevesinde", MİT'in böyle bir yetkisinin ve etkisinin olamayacağını kabul etmek durumundayız.

Ancak, yargının **gelecekte ne yapacağını** öngörmek, tahmin etmek, herkeste rastlanmayan bir "hukuk" bilgisiyle uzak görüşlülük sergilemek, "yasalar çerçevesinde" serbest.

Maşaallah MİT'te, ya da MİT'çilerde, ya da en azından etkili ve yetkili bir kısmında, böylesi özel kabiliyetler hiç de eksik değil.

*

Peki MİT, **28 Şubat** 1997 tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısı için hazırladığı **rapor**da hangi tavsiyelerde bulunmuş?

Ilıcak'ın yazısında bunun da cevabı var.

Okuyalım:

> "**Siyasi Partiler Kanunu değiştirilerek**, milletvekilleri, belediye ya da il başkanlarının eylemlerinde, ülkenin bütünlüğüne ya da **laik** cumhuriyete aykırı bir durum varsa, partiler kapatılmalı."

Daha anlaşılır Türkçe'yle ifade etmek gerekirse, şunu demek istiyorlar:

"Bizim **laik kabul etmediğimiz** insanların sadece **seçme** hakkı olsun, seç**il**me hakkı bulunmasın. 'Demokrasi ne büyük nimet, istediğinizi seçebiliyorsunuz' diyebilsinler, fakat, 'Demokrasi bir nimet, özgürce seçilebiliyorsunuz' diyemesinler. Onlar daima **seçen**, biz de her daim **seçilen** olalım. Rol paylaşımı düzgün yapılsın."

*

MİT'in bir başka tavsiyesi ise şu olmuş:

> "İrticai faaliyetlerinden dolayı **YAŞ** kararıyla **TSK'dan ihraç edilen subaylar**, kamu kurum ve kuruluşlarıyla, mahalli idarelerde çalıştırılmamalı."

Anlaşılır Türkçe'yle:

"Bunlar pazarda çığırtkanlık yapıp limon satmayı beceremez. Böylesi kurumlara da giremezlerse sürünür, açlıktan ölürler. Bunları ordudan kovmak yetmez, peşlerini bırakmayıp **ölümden beter bir sefalet**e mahkum edelim."

MİT'in tavsiyeleri bunlarla da sınırlı değil.

"Din" konusunda da halkımızı bilgilendirmeyi kafasına koymuş. Ilıcak'ın aktardığına göre, MGK'dan şunu istemişler:

> “**Hizbullah** ve benzeri terör örgütü mensuplarının eylemleri **medya**da sergilenmeli, **din terörü imajı** halkın kafasına yerleştirilmeli.”

Evet, **din terörü imajı** halkın kafasına yerleştirilmeliymiş.

*

11 Eylül’deki **İkiz Kuleler** saldırısını, “**İslamî terör**” kavramını “dünya halkının kafasına” yerleştirmek için **CIA** ile MOSSAD’ın birlikte tertiplediği söylenir.

Görüldüğü kadarıyla, ülkemizin yüzakı **MİT**, bu konuda uluslararası çapta bir performans sergilemiş, CIA ve **MOSSAD**’a fark atmış.

Dört yıl, hatta dört buçuk yıl öncesinden, **“din (İslam) terörü” imajı**nı halkın kafasına yerleştirmek için medyayı kullanmayı kararlaştırmışlar.

Bunu, 28 Şubat’ta, Milli Güvenlik Kurulu’na önermişler.

Yani, onlara göre, “din tetörürü imajını halkın kafasına yerleştirmek”, “milli güvenlik” bakımından önemliymiş..

İlginç bir “milli”lik, acayip bir “güvenlik”.. (Millî değil de milli diye yazmaları galiba nedensiz değil.).

Burada, **Hizbullah**’ın “perde arkası”na hiç girmeyelim.

“Acaba MİT, halkın kafasına din terörü imajının yerleştirilmesi için Hizbullah gibi **terör örgütlerinin mevcut olmasını** ‘milli güvenlik’ açısından faydalı mı buluyordu?” sorusunu da hiç sormayalım.

*

Şu işe bakın!

Hizbullah operasyonları taa 2000 yılının Ocak ve Şubat aylarında yapılmış, bu örgüt ülkede o tarihe kadar sellemehüsselam at oynatmaya devam etmişti.

MİT ise, anlaşıldığı kadarıyla, 1996'da ve 1997'de, Hizbullah'ı değil, ülkenin **anayasal hükümetini yıkmak** için faaliyet gösteriyordu.

Görünüşe göre, **Hizbullah'ın lideri** Hüseyin Velioğlu'nun değil, **Başbakan** Erbakan'ın peşindeydiler.

Hizbullah'ın çökertilmesi değil, **Refah Partisi**'nin kapatılması için **brifing** üstüne brifing veriyor, **rapor** üstüne rapor yazıyorlardı.

Ve bu MİT, yıllar sonra, **Ergenekon** hakkında doğru dürüst birşey bilmediği yönünde rapor da verecekti.

İşte böyle muazzam bir "milli" teşkilattı MİT..

Din terörü imajını halkın kafasına yerleştirmek için Hizbullah gibi örgütlerin faaliyetlerine umut bağlıyordu..

*

MİT'in, 28 Şubat MGK'sına bir başka tavsiyesi de şuydu: "*İmam Hatip Okullarının açılmasına müsaade edil**me**meli.*"

Emriniz olur!..

Nazlı Ilıcak, sözlerini şöyle sürdürüyor:

> "MİT raporunda daha birçok tavsiye mevcuttu. Zaten bu rapor **28 Şubat toplantısının temeli**ni teşkil ediyordu. Nitekim, MİT'in istediği gibi birçok tedbir de alındı."

Ve Ilıcak, yazısını şu can alıcı soru ile bağlıyor: "***O gün irtica tehlikesi var diye başı çekenler, bugün acaba hâlâ MİT kadrosunda mı?***"

Evet, bu soru önemli.

Ilıcak'ın yazdıklarından (ki, "***Demokrasiye İnce Ayar***" adlı kitabında konuyu daha geniş anlatıyor) şu anlaşılıyor:

MİT'in 28 Şubat'taki rolü, askerinkinden daha **derin ve köklü**..

*

Şimdi gelelim 28 Şubat'ın bir başka boyutuna..

Bugün biliyoruz ki, 28 Şubat, bir **Amerikan projesi**ydi.

MİT'in görevi ise, gerçekte, dış güçlerin arzuları doğrultusunda **ülkenin anayasal hükümetini devirme**ye çalışmak değil, bu tür oyunları bozmaktır, bozmak olmalıdır. "Yasalar çerçevesinde" durum budur.

Gel gör ki, kazın ayağı, baktığınız yere göre farklı görünüyor.

Yeni Şafak yazarı **Cem Küçük**'ün 27 Haziran 2013 tarihli yazısında yer alan şu satırlar, herhalde **MİT-CIA ilişkisi** konusunda da **derin** düşüncelere yol açabilir:

> "… Defalarca kez yazdım, başkaları da. Cengiz Çandar 1997'de ABD Dışişleri Bakanlığı'nın 8. katındaki toplantıyı yazmasa, **28 Şubat'ın gerçek sebebi**ni asla öğrenemeyecektik. Alan Makovsky ağzından kaçırmasa, Çandar'a **Erbakan'ın darbesiz devrileceği kararı** aldıklarını söylemese, dünyadan haberimiz olmayacaktı. Üstelik bunun belgesi de yok. Zaten böyle toplantıların resmi evrakı olmaz."

Evet, böylesi toplantıların resmî evrakı olmaz. Ancak birileri emeklilik ve yaşlılık günlerinde anılarını yazarsa yaşananlardan haberdar olunur.

ABD Dışişleri Bakanlığı'nın sekizinci katında bir toplantı yapılıyor, halkımızın Amerikalı "gerçek" efendileri Erbakan hükümetinin darbesiz devrileceğini

öngörüyorlar ve bu gelişme **kelebek etkisi**yle ülkemizde bir sürü tantanaya yol açıyor. Amerikan Dışişleri Bakanlığı'nda bir kelebek kanat çırpıyor, Türkiye'de fırtına kopuyor.

Bütün "milli" kurum ve kuruluşlarımızda dalgalanmalar, hareketlenmeler yaşanıyor.

Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanı, kartal gibi kanat çırpsa, fil gibi koşsa, gergedan gibi seyirtse, Ankara'da yaprak kımıldamıyor, fakat, elin Dışişleri Bakanlığı'ndaki kelebeğin kanat çırpması, Türkiye'yi mahvetmeye yetiyor.

*

Bu arada, kelebeğin kanat çırpması karşısında pek mütehassis olan "milli" çevreler, "yükselen dalga" sayesinde **köşeyi dönme**yi de unutmuyorlar.

Ordudan irtica gerekçesiyle ihraç edilenlerin payına **sefalet**, bunların şansına ise **villalar, cipler, yazlıklar, köşkler, kâşaneler, şişkin banka hesapları** düşüyor.

Mesela, 11 Şubat 1998 tarihinde Sönmez Köksal'ın yerine geçen ve 11 Haziran **2005** tarihine kadar görevde kalan **MİT Müsteşarı** Şenkal Atasagun hakkında dile getirilen iddialara bir göz atalım (http://www.atin.org/ekler/Cunta120205_1.asp):

> MİT PERSONELİNDEN ACI İTİRAFLAR
>
> Uzun yıllar görev yaptığım Milli İstihbarat Teşkilatı bünyesinde meydana gelen, **kanun ve ahlak dışı** olayların gün yüzüne çıkması, ben ve benim gibi MİT çalışanlarını derinden yaralamakta, seyretmekten öte, elimizden de bir şey gelmemektedir.

… **Sayın ATASAGUN ve yakın ekibi, şu anda ülkemizin sayılı zenginleri arasına girmişlerdir.** Müsteşar ATASAGUN un İstanbul da bulunan gayrı mülkleri, arsaları, 2 adet villası, bankalardaki kabarık döviz hesapları gün yüzüne çıktığında, müsteşarın mal varlığının büyüklüğü daha net anlaşılacaktır.

… Bununla yetinmeyen ATASAGUN ailesinin, nasıl olup ta **yurt dışında büyük bir villa** yaptırabildiği ise bu zenginliğin son halkasını oluşturmaktadır.

… **Sayın ATASAGUN, yaptığı icraatlarla teşkilatı, adeta başka servisler**in **ve devlet içinde illegal bir yapının arka bahçe**si haline getirmiştir**. Bilinmeyen yerler**den ve şahıslardan gelen değişik istekler, adeta MİT in işi haline getirilmiş, müsteşar sadece bu işe odaklanmıştır. Müsteşarın, teşkilattan **hangi evrakları dışarıya çıkardığı**, **kimlere verdiğ**i, sır olarak nitelenen **arşivleri kimlere açtığı**, kimleri dinlemeğe aldırdığı ve dinlenilen şahısların en mahrem hayatlarının, kimlere ve ne için verildiği, **en yakınında olmuş bizler için bile artık muamma** bir durum haline gelmiştir. Sayın müsteşar bütün **illegal** işlerini, daha önce olduğu gibi şimdi de, Kaşif KOZİNOĞLU ile yapmaktadır.

… **İnsan kasabı** haline gelmiş (veya getirilmiş) ve yaptıkları bugünlerde tekrar gündeme gelen Yeşil kod adlı Mahmut YILDIRIM ile yakın temasını devam ettiren KOZİNOĞLU, Müsteşarla beraber yürüttükleri **illegal işlerde bu tür kanalları** da kullanmayı ihmal etmemiştir. KOZİNOĞLU nun, müsteşarın bilgisi dahilinde, birilerinin isteği doğrultusunda nasıl **adam harcadıkları**, İstanbul **yeraltı insanları**yla nasıl samimi oldukları ve tabii ki püroya olan düşkünlüğü için neler yapamayacağı aşikardır.

… Senkal ATASAGUN, KOZİNOĞLU na karşı **ciddi açıklar** vermiştir. Bundan dolayı da, KOZİNOĞLU nu görevden el çektirmesi mümkün değildir. Bunun yerine , işinden uzaklaştırıyormuş gibi göstererek, Türkiye de en yüksek maaş alan bürokratların görev yaptığı Japonya ya göndermiş, bu durum, adeta terfi ettirecek kadar KOZİNOĞLU nu sevindirmiştir. Ayrıca, sanık konumunda devam eden davaları bulunan KOZİNOĞLU, Japonya ile olan saat farkından dolayı çıkacak olan bir kararın ulaştırılması adına zaman kazanmış olacak, bu safhada, ilgili kararı veren yargı mensuplarına karşı alınacak kararlarda daha rahat olunacaktır.

… Bu kadar vahim tabloya rağmen, Başbakanımızın, MİT içindeki bu kadar probleme ilgisiz kalması, Şenkal ATASAGUN dan yana bir çizgi izlemesi ise bizleri derin derin düşündüren asıl konudur.

… ATASAGUN ve ekibinin yaptığı kanun dışı faaliyetler, dinlemeler, **Yeşil gibi insan ortadan kaldırmalar**, teşkilatın paralarının yenmesi, çok büyük zenginlikler, sahte diplomalar, en yakınındaki basın müşaviresiyle bile gönül eğlendirmelerle hayat sürecek kadar pervasızca hareket eden bir **üst kademe** varken, Başbakanımızın hiçbir şey yokmuş gibi, en uzun kalma rekoruna sahip, çalışmayan, iş üretmeyen, **kendi hükümetine bile problemler çıkartan** bir müsteşarı görevden almaması veya alamaması altında **başka şeyler** mi var ?

Başbakanımızın, şahsından veya hükümet üyelerinden kaynaklanan, büyük bir problem veya başka bir ifadeyle açık (veya açıklar), ATASAGUN tarafından, göreve gelir gelmez teşkilat imkanlarıyla öğrenilip acaba dökümante mi edildi? Veya Başbakanımızın bir diyet borcumu söz konusu?

… Teşkilat içinde yapılan dar katılımlı toplantılarda, Sayın Müsteşar, “ **Ben istemedikten sonra beni kimse bu makamdan alamaz**” demesi ise bu durumun olma ihtimalini güçlendirmektedir.

… Sayın Süleyman Demirel e olan yakınlığı nedeniyle, zamanında Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı olan ve sonrasında hak etmediği halde konumu gereği, MİT idari işler Başkanlığına getirilen Arman SUAR ın teşkilatı nasıl dolandırdığı, kadınlara olan düşkünlüğü, teşkilat mensubu bir bayana nasıl beyaz BMW aldığı, 2000 sayfa yolsuzluk dosyasının Demirel tarafından nasıl engellendiği bilinmektedir.

*

Bu "acı itiraflar"a bakarak, MİT'in 2005'teki durumu hakkında kabaca bir fikir edinmek mümkün. **28 Şubat** Süreci'ndeki "brifing" faaliyetlerinin yerini başka türden çalışmalar almış.

Bu mektupta Atasagun'a yöneltilen "**Yeşil gibi insan ortadan kaldırmalar**" suçlaması çok önemli.

Gerçekten ilginç.. "**Yeşil gibi insan ortadan kaldırmalar**"..

Acaba bu "insan ortadan kaldırmalar" sadece ülkemizin Güneydoğu'sunda ya da İstanbul gibi metropollerimizde mi cereyan ediyordu, yoksa **Avustralya** gibi ülkelere de uzanıyor muydu?

2005 yılında bile, **"Yeşil gibi insan ortadan kaldırmalar"** ile suçlanabilen bir ekip MİT'i yönetmiş olduğuna göre, bu sorunun akıllara gelmesi yadırganmamalıdır.

*

Her ne kadar, "**Yeşil tipi terör**"ün medyada yer bulması ve halkın kafasına yerleştirilmesi, **"din terörü" imajı**nın üretilmesi kadar kolay ve risksiz değilse de, medyadaki sızıntı ve kaçakların tümden engellenmesi de mümkün değil.

Durum böyleyken, **2003** yılında, **Arslan Bulut** bize, “**Türk istihbarat kaynakları**”na dayanarak, **Esad Coşan** hocayı CIA’in, İngiliz gizli servisine öldürtmüş olduğunu “öğretiyordu”.

Bu “Türk istihbarat kaynakları”, 28 Şubat’ta Amerikan Dışişleri Bakanlığı’nın sekizinci katında alınan kararları **tesadüfen** hayata geçirmeye çalışan **MİT**’in, akla ziyan “**irtica ile mücadele tedbirleri**“ni 28 Şubat’ta MGK üyelerinin aklına düşüren MİT’in, “**din**” ile “**terör**” kavramlarını halkın kafasında özdeş hale getirmeye çalışan MİT’in; irtica denince ilk akla gelen isimlerden **Esad Coşan**’ın 28 Şubat Süreci’nde **ülkesini terk etmek zorunda kalması**nda oynadığı role de bir zahmet açıklık getirebilirler mi?

Ordudan atılan subayların yaşadıkları mağduriyetleri **yeterli görmeyen**, ayrıca bir de belediyeler gibi diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışmalarının da **engellenmesini** isteyen MİT’in, Esad Coşan’ın **Avustralya**’daki yaşamı hakkında ne tür olumlu düşünceleri olabileceği konusunda da bu “Türk istihbarat kaynakları” bizi aydınlatabilirler mi?

Bu sorulara, “resmen” değilse de, **“kritik ve analitik” gereği** “Türk istihbarat kaynakları”nın cevap vermeleri beklenir.

Çünkü, Esad Coşan’ın ölümüne ilişkin “kritik ve analitik” düşüncelerimizin akış yönünün başka türlü değişmesi mümkün değildir.

*

Son olarak şunu belirtmeliyiz:

Nazlı Ilıcak’ın “**O gün irtica tehlikesi var diye başı çekenler, bugün acaba hâlâ MİT kadrosunda mı?**” sorusunun ***can alıcı*** bir soru olduğu açıktır.

Ve, bu soruya hayır cevabını veremiyor oluşumuz, en az yukarıdaki “itiraflar” kadar acı bir durumdur..

“TÜRK İSTİHBARAT KAYNAKLARI” VE BİR ÖLÜM

Muhsin Yazıcıoğlu’nun ölümünün nedeni bir suikast miydi yoksa talihsiz bir kaza mı?

Türkiye’de bu soru hâlâ tartışılıyor.

Aynı şekilde Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocayı ölüme götüren olayın da basit bir kaza mı yoksa suikasti mi olduğu merak konusu..

Başlangıçta olayın bir kaza olduğunu düşünüyorduk, fakat sonradan bunun bir suikast olduğunu söyleyenler çıktı..

Ve kafamız karıştı.

Suikast diyenlerin açıklamalarındaki tutarsızlıklar, kafamızdaki karışıklığın katlanarak büyümesine neden oldu.

*

Olayın basit bir kaza değil bir suikast olabileceğini dile getiren sayılı isimlerden biri, kendisi de 8 Eylül 2003 tarihinde bir **kazaya kurban** giden efsane vali **Recep Yazıcıoğlu** idi (Bakınız: http://yenisafak.com.tr/arsiv/2001/subat/05/gundem.html).

Konuyla ilgili kuşkularını seslendiren bir başka isim ise **İlhan Kesici**‘ydi (Bakınız: http://arsiv.zaman.com.tr/2001/02/05/haberler/haberlerdevam.htm).

Daha sonra, iki yıllık bir “dinlenme”nin ardından, “saz”ı başka tip adamların ellerine aldıkları görüldü.

Mesela, konuyu ilk kez 2003 yılında “inceleyen” ***Yeniçağ Gazetesi*** yazarı Arslan Bulut’un, 2005 yılı Aralık ayında, yine “Türk istihbarat kaynakları”na dayanarak şu ifadeleri yazdığını görüyoruz:

Neden Yeni Zelanda ve Avustralya?

Basında Başbakan Tayyip Erdoğan"ın 10 günlük Yeni Zelanda ve Avustralya gezisi eleştiriliyor. Eleştiriler, Rahmi Koç"un bu ülkelerle ticaret hacminin küçük oluşunu gündeme getirmesi ve "60 milyon dolar, 80 milyon dolara çıksa ne olur?" tarzındaki sözleri ile başladı ve Başbakan"ın çok gezmesi üzerinde yoğunlaştı. Bu arada, farklı bir değerlendirmeyi, Kanal Türk"te **Tuncay Özkan**"dan duydum. Özkan, Cüneyt Arcayürek ile birlikte yaptığı programda, "Avustralya"da ne var? Bir koloni var? Kimin kolonisi? Hani trafik kazasında ölen Esat Coşan"ın kolonisi. Peki bu koloniye kim bağlıydı? Korkut Özal" tarzında bir değerlendirmesi vardı.

Özkan, doğru yere nişan almış ama benim bilgilerim çok farklı!

* * *

Esasen bu meseleyi, 2003 yılında incelemiştim. Özetle şöyleydi:

"Nakşibendi cemaatinin lideri Prof. Dr. Esat Coşan"ın Avustralya"da**, CIA"nın daha sonraki Türkiye operasyonları için, İngiliz gizli servisi tarafından** trafik kazası süsü verilerek öldürüldüğü tespit edildi

Coşan"ın, Sydney"e 600 kilometre uzaklıktaki Dubbo şehrine giderken bir kaza sonucu öldüğü bildirilmişti. Yapılan araştırmalar sonunda, Coşan"ın aracının önündeki araçta stop lambalarının yanmadığı, bu yüzden şoförün karşıdan gelen araca değil, stop lambaları sönük TIR kamyonuna çarptığı anlaşıldı.

İngiliz gizli servisi, kaza süsü vermek istediği olaylarda daha önce de stop lambası yöntemini kullanmıştı. Olaydan sonra, Coşan"ın cesedi, **askeri bir uçakla ve İngiliz gizli servisi elemanları tarafından** Türkiye"ye getirilmişti.

Coşan, eşinin babası olan Mehmet Zahit Kotku"nun vasiyeti üzerine 1980"de Nakşibendi cemaatinin başına geçmişti. Coşan, bütün eserlerinde ve konuşmalarında, **Türk-İslam"cı bir felsefe** ile hareket etmiş, ancak **dış bağlantıları her zaman soru işareti** uyandırmıştı. Coşan, **Türkiye"de tutuklanacağını haber aldığı için** Haziran 1997"de Avustralya"ya gitmişti…"

* * *

Meselenin daha önemli boyutu ise şöyleydi:

"Türkiye"deki tarikat ve cemaatler içinde, en önemli grubu oluşturan İskenderpaşa cemaati, Coşan"ın ölümünden sonra **tam bir dağınıklık** içine girdi. Zaten daha önce de **cemaatin başka liderlerine yönelik saldırılar** yapılmıştı.

Fethullah Gülen"in talimatıyla başlatılan Abant toplantıları, AKP iktidarının temelini atıyordu. Abant toplantıları, AKP iktidarına birkaç bakan da verecekti. Süleymancılar ise ikiye bölünüyor, bir grup ANAP"ı destekleme kararı alırken, diğerleri AKP"ye geçiyordu.

Strateji, merkez sağın parçalanması ve Genç Parti"ye milliyetçi söylem kullandırarak **MHP ve DYP"nin zayıflatılması**na dayanıyordu. ANAP, zaten çökmüştü.
Nurcu cemaatlerden Zehra grubu da DEHAP ve AKP"ye dağılıyor; İsmail Ağa Cemaati, Menzilciler ve Yahyalı Grubu gibi irili ufaklı birçok grup, AKP"yi destekleme kararı alıyordu.

Nakşibendiler AKP"ye katılmaya başlayınca küçük gruplar da dışarda kalmamak için kitleler halinde AKP"ye aktı.

CIA"nın ilk operasyonu, Kemal Derviş"in katılacağı partiyi iktidar yapmaktı. Bu amaçla DSP"yi böldüler. Ecevit"i hastanede aşırı dozda

verilen ilaçlarla öldürtmeye çalıştılar. Ecevit, Gülhane askeri hastanesinde kurtarılınca, İsmail Cem hareketi kısır kaldı. CIA, "Türk halkı İsmail Cem-Kemal Derviş"i kabul etmiyor. **Radikal İslam"ı tamamen ele geçirerek** bir taşla iki kuş vuralım" görüşünde karar kıldı.

Daha il başkanıyken görüşmeye başladıkları Tayyip Erdoğan"ı ABD"ye davet ederek, tek başına iktidar formüllerini sunmaya başladılar.

ABD"de bulunan Fethullah Gülen de devreye girdi ve bütün gücüyle AKP"yi desteklemeye başladı. Coşan, **Türk-İslamcı"ydı ve Erbakan ile ayrılıkları, hem kaybolan bir çanta cemaat parası** hem de **Türlük vurgusu** sebebiyle oluşmuştu. Coşan"ın **Türk kimliğini dışlayan Tayyip Erdoğan**"ın başında bulunduğu bir hareketi desteklemesi söz konusu bile olamazdı. Coşan"ın **CIA"nın talebiyle İngiliz gizli servisi MI5 tarafından öldürülmesi**, Tayyip Erdoğan"ın önünü açmıştı."

Bu değerlendirmeler, bana değil,**Türk istihbarat kaynaklarına** aitti!

* * *

Coşan, Nakşibendi cemaatinin lideri olarak, kaynağını Ahmet Yesevi"ye kadar dayandırdığı, **Türklük vurgusu** yüksek bir İslam anlayışını savunuyordu. Diğer taraftan, Coşan, öldürülmeden kısa bir süre önce, 1998 yılında **Sağduyu adlı bir gazete** kurduruyor ve bu gazetede **İslamcı, Milliyetçi ve solcu görüşlerin bir arada seslendirilmesini istiyordu**. Sonradan öğrendiğime göre **bu gazete, yeni bir partinin zeminini oluşturacaktı**. Kısacası **AKP olarak ortaya çıkan yapılanmayı, aslında Türk-İslamcı bir çizgide Esat Coşan** kuracaktı. Ancak, 28 Şubat süreci, böyle bir yapılanmaya izin vermedi. AKP, **yaratılan bu boşluk**ta tek başına iktidar oldu.

(http://www.acikistihbarat.com/Haberler.asp?haber=4521)

*

Görüldüğü gibi, Arslan Bulut, “Esasen bu meseleyi **2003 yılında incelemiştim**“ diyor.

Esasen, 2003 yılında meseleyi bir başkası daha “incelemişti”: Muharrem Nureddin Coşan.

Şu ilginç tevafuka bakınız ki, internette yer alan **İskenderpaşa** adlı bir facebook sayfasında, hem Arslan Bulut’un, hem de Nurettin’in ilgili ifadeleri **birlikte** yer alıyordu.

Söz konusu sayfada, 23 Nisan (2013) tarihli bir paylaşımda, önce Nurettin’in, sonra da (“devamı” linki içinde) Bulut’un ifadeleri şu şekilde aktarılmıştı:

> “Sevgili liderim, lideriniz Mahmud Esad Coşan rahimehullah iki yıl önce 4 Şubat 2001 Pazar günü **müphem bir çarpışma** neticesi damadı Ali Yücel Uyarel’le birlikte **şehid** olmuştu…” (Muharrem Nureddin COŞAN-2003)
>
> *
>
> “”Nakşibendi cemaatinin lideri Prof. Dr. Esat Coşan”ın Avustralya”da, **CIA”nın daha sonraki Türkiye operasyonları için, İngiliz gizli servisi tarafından** trafik kazası süsü verilerek **öldürüldüğü tespit edildi**
>
> Coşan”ın, Sydney”e 600 kilometre uzaklıktaki Dubbo şehrine giderken bir kaza sonucu öldüğü bildirilmişti. Yapılan araştırmalar sonunda, Coşan”ın aracının önündeki araçta stop lambalarının yanmadığı, bu yüzden şoförün karşıdan gelen araca değil, stop lambaları sönük TIR kamyonuna çarptığı anlaşıldı.

İngiliz gizli servisi, **kaza süsü vermek istediği olaylarda** daha önce de stop lambası yöntemini kullanmıştı.” (Arslan BULUT- **YENİÇAĞ** / 2003)

(https://tr-tr.facebook.com/iskender.pasa.tr?hc_location=timeline)

*

İlginç tevafuklar bununla da bitmiyor.

Sözkonusu facebook sayfasında, yine 23 Nisan (2013) tarihinde, Esad Coşan’ın **ölümüne** ilişkin bir başka paylaşım daha yapılmış.

Bu defa konu, bir linke havale edilmiş: **Emin Pazarcı** tarafından Muhsin Yazıcıoğlu’nun da işin içine karıştırıldığı **Barnabas İncili cinayetleri** teorisi aktarılmış. Link şöyle: http://www.habername.com/haber-basbakani-da-oldurmeye-calisan-organizasyon-72313.htm

Her ne kadar mesele, bu rivayetlerin birinde, Tayyip Erdoğan’ın önünün açılması için Esad Coşan’ın dış güçler tarafından öldürülmesi şeklinde sunuluyor, diğerinde de Hristiyanlığın bekası için Coşan’ın yok edilmesi olarak anlatılıyorsa da, katil olarak gösterilen **adres aynı:** Dış güçler. Kısacası, “Cümlenin **maksudu bir** amma **rivayet muhtelif**”.

Peki iç güçler?

Buna dair bir rivayet yok.

*

Tabiî ki, “Seç beğen al” tarzı sunulan bu iki teoriden ikincisi daha işlevsel: Bir taşla iki, pardon üç kuş birden vurulabiliyor; hem 1980’lerin başbakanı **Özal**’a Kartal Demirağ tarafından yapılan suikast teşebbüsünü, hem de **Coşan** ve **Yazıcıoğlu** “kaza”larını salt **dış güçlerin hesabına yazarak** kapatabiliyorsunuz.

Ancak, Arslan Bulut'un "**Türk istihbarat kaynakları**"na dayandırdığı ifadeleri, Esad Efendi'yi 1982 yılından beri tanıyan benim gibilerin kafasındaki **soru işaretleri**ne cevap vermeye yetmiyor.

Öncelikle, "**Bu değerlendirmeler, bana değil, Türk istihbarat kaynaklarına aitti**" diyen Bulut'un, Türk istihbarat kaynaklarıyla olan bu **samimi bilgi alışverişi**nin mahiyetine dair bizi bilgilendirmesi gerekiyor.

Nasıl oluyor da oluyor bu?

Nasıl oluyor da, "Türk istihbarat kaynakları", bu "değerlendirmeleri"ni gidip Arslan Bulut'la **bu minvalde** paylaşıyorlar?

Neden, şu değerlendirmelerinin daha inandırıcı ve ikna edici olması için, **başka bilgiler** de vermiyorlar?

Neden, tek sayfalık bir yazıda "Türk istihbarat kaynakları"nın **değerlendirme**leri eşliğinde bu kadar çok **bilgi yanlışı** yer alıyor?

*

Birincisi, Sydney-Dubbo arası 600 km değil, çok daha yakın. Mesafe 400 km'yi bile bulmuyor.

İkincisi, Coşan'ın cenazesi Türkiye'ye "**askerî**" bir uçakla değil, **Singapur Havayolları** tarafından getirilmişti. İnternette yer alan bir haberde şöyle deniliyordu:

> **Coşan'ın cenazesi Eyüp'e defnedilecek**
>
> Avustralya'da geçirdiği trafik kazasında ölen Esad Coşan ve damadı Ali Yücel Uyarel'in cenazeleri, uçakla Türkiye'ye getirildi. **Singapur Havayolları'na ait Boeing 777-200 tipi bir uçakla** saat 07.35'de İstanbul'a getirilen cenazeler, 2 ambulansa konularak Yenibosna'daki

Hayrünnisa Hastanesi'nin morguna kaldırıldı. Esad Coşan'ı karşılamaya gelen yaklaşık 150 kişiden oluşan grup, cenazelerin ambulansa alınması sırasında tekbir getirdi. Havalimanında basın mensuplarının sorularını cevaplandıran Esad Coşan'ın kardeşi Ragıp Coşan, cenazelerin, iç organlar çıkartılmadan Avusturalya'dan getirildiğini bildirdi.

(http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/printnews.aspx?DocID=-224108)

*

Üçüncüsü, cenazeyi Türkiye'ye getirenler, İstanbul'dan giden bazı cemaat mensupları ile (kalabalık bir grup), Avustralya'da yaşamakta olup da cenazenin defninde yer almak isteyen (çoğunu benim de tanıdığım) bazı şahıslardı.

Yoksa, Coşan'ın cenazesinin **İngiliz gizli servisi** elemanları tarafından Türkiye'ye getirildiğini söyleyen Bulut'a göre, söz konusu servis elemanları **bunlar mı**ydı?

Bütün bunlar olurken, Bulut'un **samimi** olduğu "Türk istihbarat kaynakları" **ne iş**le meşgullerdi?

Ayrıca, şu İngiliz gizli servisi elemanları bu kadar açık ve alenî mi çalışıyorlardı?

Ne iş yaptıkları, yaka kartlarında mı yazılıydı?

*

Dördüncüsü, Bulut'un iddiasının aksine, "Coşan, **Türkiye'de tutuklanacağını haber aldığı için** Haziran 1997'de Avustralya'ya gitmiş" değildi.

Avrupa'ya gitmişti.

Daha sonra onun peşinden Avustralya'ya gidip yerleşecek **S. G. isimli şahsın** Almanya'da misafiri olma **bahtsızlığını** yaşamaya başlamış bulunuyordu.

Ayrıca Türkiye'yi Haziran'da değil, **Nisan'**da terk etmişti.

*

Beşincisi, Coşan'ın Erbakan'la olan ihtilafı, kaybolan **bir çanta dolusu cemaat parası ve Türklük vurgusu**ndan kaynaklanmıyordu.

Asıl tartışma **biat, intisap ve hilafet (cihad emirliği)** kavramları etrafında dönüyordu.

Türklük vurgusunun esamisi bile ortada yoktu.

Çantalar dolusu para lafı da, paranın fazlalağını ifade etmek için kullanılmış bir ifadeydi.

Ortada **cemaate ait** olup da kaybolan bir para yoktu.

(Bu Türklük vurgusu meraklıları nedense **Ahmed-i Yesevî**'den başka isim de bilmezler.

Esad Efendi'nin tarikat silsilesi Ahmed-i Yesevî'ye değil, Yusuf-u Hemedanî'nin diğer halifesi Abdülhalik-ı Gücdüvanî'ye rh. a. dayanır.

Yusuf-u Hemedanî, İbnü'l-Esîr'in ***İslâm Tarihi***'nde geçtiği gibi, çok iyi Arapça konuşan ve Arapça vaaz eden biriydi. Arslan Bulut'a kötü haber, silsilenin ondan yukarısı **Türk** değil.)

*

Altıncısı, "Coşan'ın **Türk kimliğini dışlayan** Tayyip Erdoğan'ın başında bulunduğu bir hareketi desteklemesi söz konusu bile olamazdı" şeklindeki ifade de gerçek dışıdır.

Tam aksine, zamanında **Tayyip Erdoğan**'ı **belediye başkanlığı adaylığı için cesaretlendiren ve Erbakan'a bu konuda emrivaki yapmasını sağlayan** kişi, Esad Coşan hoca idi.

Ayrıca, **Türklük vurgusu** yüzünden kendisiyle ters düştüğü ileri sürülen **Erbakan'ın hükümet kurması için Yazıcıoğlu'nu ikna eden** de oydu.

*

Yedincisi, "**1998 yılında *Sağduyu* adlı bir gazete kurduruyor ve bu gazetede İslamcı, Milliyetçi ve solcu görüşlerin bir arada seslendirilmesini istiyordu**" denilen Esad Coşan'ın, böyle bir düşüncesi hiçbir zaman olmamıştır.

Bu, ona atılmış bir **iftira**dır.

Böylesi eklektik yaklaşımlar **Ekber Şah** gibi sapıklara aittir.

Esad Coşan, onunla mücadele etmiş bulunan **İmam-ı Rabbanî** çizgisinde yer almaktadır, silsilesi ona dayanır.

Kısacası, benim tanıdığım Esad Efendi, İslam'ın yanı sıra **milliyetçiliğin veya solculuğun sözcülüğünün ya da propagandasının** yapılması için gazete çıkarmazdı.

("Milliyetçilik Kürt'te, Arap'ta, Arnavut'ta, Çerkez'de, Gürcü'de, Pakistanlı'da, Afganlı'da, Malezyalı'da, İranlı'da kötü, **Türk**'te iyidir" şeklindeki bir çifte standart, İslam'da yoktur.)

Sağduyu Gazetesi'nin yayınlanması için önce genel yayın yönetmeni olarak Mehmet Ocaktan ile anlaşılmış bulunuluyordu.

Bu şahıs, iki ay boyunca, oturup beklemekten başka birşey yapmamıştı.

Bunun üzerine, muhtemelen "Türk istihbarat kaynakları"na **yakın** cemaat içi isimlerin Genel Müdür Zafer Şanlı'nın **kulağına fısıldaması** sonucunda, adı geçen Arslan Bulut ile anlaşmaya varılmıştı.

O da, kısa zamanda çıkarmayı başardığı gazeteyi, o zamanlardan beri üzerinden atamadığı **Doğu Perinçek hayranlığı** çerçevesinde **Türkçü ve Solcu isimlerle doldurmaya** çalışmıştı.

Çok kısa bir süre sonra da işine son verilmişti.

*

"Türk istihbarat kaynakları"nın "muhteşem" değerlendirmeleri, işte böylesi açık **bilgi yanlışları** ile birlikte kotarılıp servis ediliyor.

Şayet, "**Türk istihbarat kaynakları**" her meseleyi **bu bilgi düzeyi**nde ve bu **ciddiyet**te "değerlendiriyor" ve analiz ediyorlarsa, devletin acilen istihbarat işlerini de "**özelleştirme**"sinde yarar var.

Şu laubaliliğe bakın.. Esad Coşan hakkında ahkâm kesmek için çıka çıka Arslan Bulut ortaya çıkıyor ve "Türk istihbarat kaynakları"nı referans göstererek, onlar adına "**değerlendirme**" pazarlıyor.

Esad Coşan'ın ölümü hakkında konuşması için bula bula Arslan Bulut'u buluyorlar.

(Bir de **Emin Pazarcı**'mız var..

O, Bulut'sal değerlendirmeleri ciddiye almayanlar için, Türk istihbarat kaynaklarını işin içine katmadan, arkeolojik izah tarzları ve Dan Brown tarzı romanlara ilham verecek senaryolar geliştiriyor.)

"Sonradan **öğrendiğime** göre", diyor Arslan Bulut, "bu gazete, **yeni bir partinin zeminini** oluşturacaktı".

Yanlış öğrenmiş, yanlış öğretmişler.

Yeni bir partinin zeminini oluşturması mümkün değildi, çünkü gazete, **bir yıl sonra kapanmıştı**.

Olmayan bir zemine bina kurulamaz.

*

Ancak, gerçekten de, gazete kapandıktan üç-dört yıl sonra, **aynı adla bir parti** kurulmuştu (“**Gazete kalmadı, parti verelim**” hesabı).

Bu lüzumsuz tabela partisinin niçin kur(dur)ulduğuna, buna neden ihtiyaç duyulduğuna o sıralarda kimsenin aklı ermemişti.

Ancak, Arslan Bulut’un “Türk istihbarat kaynakları”nın “değerlendirmeleri”ne dayanan yazısı, **meselenin anlaşılması için işe yarar bir anahtar** sunuyor:

> “Kısacası **AKP olarak ortaya çıkan yapılanmayı,** aslında **Türk-İslamcı bir çizgide** Esat Coşan **kuracaktı**. Ancak, **28 Şubat süreci, böyle bir yapılanmaya izin vermedi.** AKP, **yaratılan bu boşluk**ta tek başına iktidar oldu.”

28 Şubat Süreci, böyle bir yapılanmaya **nasıl** izin vermedi?

Nedense, Arslan Bulut bu bahse girmiyor.

Şayet Esad Efendi’nin böylesi hesapları olsaydı, Erbakan hükümetini desteklemez, hatta onun devrilmesinden ve siyasî yasaklı hale gelmesinden, kendisine **oyun kurma** alanı açılıyor diye memnuniyet duyardı.

Bulut’un deyimiyle “**yaratılan bu boşluk**” için ellerini ovuştururdu.

*

Evet, bu laf, “**yaratılan boşluk**” ifadesi gerçekten çok ilginç..

Demek oluyor ki, “Türk istihbarat kaynakları”, Esad Coşan’ın **ölümüyle “yaratılan** bu boşluk”ta, yerini alan Nurettin’in, “**Türk-İslamcı** bir çizgide”, yani Esad Coşan’a izafe edilen **Türklük vurgulu** çizgide, **AKP muhalifi bir hareket** oluşturmaya kalkışabileceği “değerlendirmesi”ni yapmışlardı.

Önlerindeki koskoca uçağın askerî mi, sivil mi olduğunu öğrenemiyor, göremiyorlardı, fakat Esad Coşan’ın **gelecekte ne yapacağını**, ne yapması gerektiğini biliyorlardı.

“Yıldız arayıp gökte nice turfa müneccim / Gaflet ile **görmez** kuyuyu reh-güzerinde” hesabı..

Esad Coşan’ı **Haziran 1997**‘de Avustralya’ya gönderecek kadar zaman ve zeminden **habersiz**diler, fakat onun **cenazesini Türkiye’ye getiren İngiliz ajanları**nı şıppadanak tespit ediyorlardı.

*

Böylesi muhteşem bir “değerlendirme” yeteneğinin, bizim anlayamadığımız şeyleri keşfetmesi, “Esat Coşan’ın **Türk-İslamcı çizgide** olduğu”nu ve bu yüzden Erbakan’la çatıştığını, **Erdoğan’la da çatışacağını** hemen anlaması gayet doğal..

(Erbakan’la çatışan Esad Coşan hoca, eğer ben onu birazcık tanıdıysam, gömlek değiştirip **laiklik havariliğine** soyunan, Gazi Mustafa Kemal edebiyatı yapan Erdoğan’la, Erbakan’la çatıştığının yüz misli daha şiddetle çatışırdı, fakat bu ayrı konu.)

Biz anlayamamıştık ama, bu olağanüstü “değerlendirme” kabiliyetinin, **Esad Coşan’a biçilen misyonu Nurettin’in başarıyla gerçekleştireceğini yıllar öncesinden** anlamış olması şaşırtıcı değil.

Değerlendirme yapmak, Nurettin gibi isimleri **değerlendirmek** önemli..

Arslan Bulut’un laflarından anlaşıldığı kadarıyla, “Türk istihbarat kaynakları” bu **değerlendirme**yi çok iyi yapmış, yapıyor.

“Türk istihbarat kaynakları”, askerî uçak ile sivil uçağı ayıramıyorlar ama, varsın olsun.. Zararı yok..

Başka türden olağanüstü bir firaset, basiret ve öngörü yetenekleri var..

Kimin ne yapacağını, yapması gerektiğini, **çok önceden değerlendirebiliyorlar**..

Gelecekte kimin hangi rolü oynayacağını genellikle tam bir isabetle biliyorlar.

Genelde kimse onları **tahminlerinde, yani değerlendirmelerinde** hatalı çıkarmıyor, çıkaramıyor.

Çünkü **değerlendirme**lerinin sürekli doğru çıkması gibi bir meziyetleri var.

Ancak, değerlendirmelerindeki bunca isabete rağmen, biz faniler gibi onların da kafalarında bazen **soru işaretleri**nin oluştuğu anlaşılıyor.

Değerlendirmelerindeki isabet konusunda bazen kaygıya kapılmaları onların da hakkı.

*

Bulut’un ifadeleri bu açıdan gerçekten ufuk açıcı..

Diyor ki:

> “Coşan bütün eserlerinde ve konuşmalarında, **Türk-İslam’cı bir felsefe** ile hareket etmiş, **ancak dış bağlantıları** her zaman **soru işareti** uyandırmıştı.”

Dış bağlantılar..

Soru işareti..

Esad Coşan'ın dış bağlantıları, "**her zaman** soru işareti" uyandırmışmış.

Hele de, 1997 yılında yurt**dış**ına çıkıp bir daha da geri dönmemesi, **dış bağlantıları** çerçevesinde Avustralya'ya yerleşmesi, bu **soru işareti**ni kim bilir nasıl çılgına çevirmiştir..

28 Şubat Süreci'nde, Enver Ören gibi uyumlu bir "abi"mize bile, "Başörtüsü sokakta da yasaklanır, itiraz edilirse icabında **on milyon insan öldürülür**" diye birilerince ayar verildiği sırada, Esad Coşan'ın Enver Ören gibi azar işitmeye razı olmayıp **dış bağlantılarını kullanması**, kafalarda **kim bilir ne tür soru işaretleri** "uyandırmıştır"..

*

Bu "soru işareti" bağlamında söylenmesi gereken başka şeyler de var.

Aralık 2013'te Akparti ile FETÖ arasında kavga başlayınca Erdoğan, Fethullah'a şöyle seslenmeye başladı:

> " '99'da kaçıp gitti. Hoca efendi niye kaçıp gittin ya? Kaçıp gideceksen niye Amerika'ya gittin? Mekke'ye gitseydin, Medine'ye gitseydin, orada ne işin var?"

Tabiî bu sözler benim gibilere Esad Efendi'yi de hatırlatıyordu.

Çünkü Esad Efendi 1999'da bile değil, 1997'de ülkeyi terk etmişti.

Fethullah'tan iki yıl önce..

Gittiği yer Mekke ya da Medine değildi tabiî..

Önce Avrupa'ya gitmiş, Almanya ve İsveç gibi ülkelerde kalmış, daha sonra da Avustralya'ya yerleşmişti.

Şimdi sen!..

Sen ey Milli Görüş gömleğini çıkartıp muhafazakâr demokrasi davasını benimseyen, din milliyetçiliğinin ayaklarının altında olduğunu söyleyen, din devletinin son kullanma tarihinin geçtiğini dile getirmiş bulunan, ABD'de zamanında yahudilerden madalya alabilmiş olan sen!..

Sen vatan sevgini bu ülkede saray ve köşklerde yaşayarak gösterdin..

Peki Fethullah'ı Amerika'ya yerleşmesi üzerinden vuruyorsun da, "kutsiyetpenah" dediğin Papa üzerinden niçin laf söylemiyorsun?

"Eyy Pensilvanya, niye Papa'yla dost oldun?" niye diyemiyorsun?

Ve senin çocukların niye Amerika'ya gitmişti okumak için, niye Mekke'ye ve Medine'ye göndermemiştin?

*

"Türk istihbarat kaynakları"nın 28 Şubat sürecinde **ne yapıp yapmadığı** yeterince biliniyor.

Başarıları cümlemizin malumu.

İşte bu "Türk istihbarat kaynakları"na göre, 28 Şubat Süreci'nde **Batı'yı ve özellikle İsrail'i hedefe koyan** Esad Coşan'a, Amerikan ve İngiliz gizli servisleri, **Erbakan hükümetinin kuruluşunda ve varlığını sürdürmesinde oynadığı rol**den dolayı ellerini bile sürmüyorlardı.

Fakat, 2001 yılı başında nedense birden bire **uyanıyor**, gaipten haber gelmiş gibi, yaklaşık **iki yıl sonra kurulacak** AKPARTİ hükümetine Esad Coşan'ın **Türklük vurgusu** merakı, **Türk kimliği** düşkünlüğü ve **Türk-İslamcı çizgisi** nedeniyle cephe alacağını düşünüyorlardı.

Böylece, 28 Şubat Süreci sayesinde iktidar olan **Ecevit-Mesut Yılmaz-Devlet Bahçeli** troykasının saltanatının sürmesi için Tayyip Erdoğan'a cephe alacağını düşündükleri Esad Coşan'ı bir trafik kazası ile öbür dünyaya uğurlamaya karar veriyorlardı.

Çok **zekice** bir açıklama, değil mi?..

*

Amerikan ve İngiliz ajanları, **Erbakan düşmanlıkları** yüzünden, onun **iktidar olmasını sağlayan ümmetçi ve Şeriatçı, İsrail'e savaş açmaktan söz eden cihatçı** Esad Coşan'a birşey yapmaya gerek görmüyorlardı.

(Esad Efendi, Şeriat kavramını yazılarına başlık yapan, Mehmed Zahid Efendi tarafından görevlendirilmiş olmasını Şeriatçılığına bağlayan biriydi.)

Fakat onun, tıpkı **Devlet Bahçeli** gibi –ki bu Bahçeli, İsmail Durak Ünlü'nün şahitliğine göre, **Türkeş'in cenazesine katılan Esad Coşan'a hakaret etmiş ve onu kovmuş** bulunuyordu– ilerde **Türklük vurgusu** yapacağını ve **Türk kimliği**ne düşkünlük göstereceğini, bu açılardan zayıf bulduğu geleceğin başbakanı Tayyip Erdoğan'a karşı ilerde bir gün mutlaka muhalif bir siyasal hareket başlatacağını **paranoya**larıyla düşündükleri için, onu ortadan kaldırmak üzere harekete geçiyorlardı.

İşi şansa bırakmak istemiyorlardı.

Doğrusu, "Türk istihbarat kaynakları"nın bu zekice **değerlendirme**si karşısında insan duygularına hakim olmakta güçlük çekiyor; kalpteki bir takım duygular resmen tavan yapıyor..

Yani düşünün, "Türk istihbarat kaynakları" olmasa, Esad Coşan'ın ölümü olayını "**kritik ve analitik**" bir şekilde bu güzellikte değerlendirme konusu yapmayı kendimiz nasıl başarabilirdik ki!..

“Aklımızı nasıl kullanacağımız” konusunda **aklımızı nasıl kullanacağımızı** nerden öğrenecektik ki!..

*

Arslan Bulut’un açıklamalarına göre, ortada çok ilginç bir durum var: “Türk istihbarat kaynakları” öyle bir iz sürmüşler ki, Esad Coşan’a yönelik suikasti sadece **İngiliz gizli servisi** elemanlarının yaptığını tespit etmekle kalmamış, onları bu işte **taşeron** olarak kullananın **CIA** olduğunu da öğrenmişler.

Yani, dünyanın herhangi bir ülkesine ait bir gizli servisin, mesela Avustralya’da suikast düzenlemek istediğinde, CIA gibi **çok güçlü ve yaygın bir ağa sahip** olsa bile, işi İngiliz gizli servisine **havale** etmesinin daha “temiz” iş çıkarmayı sağlayacağını keşfetmişler.

Az önemli, **pratik** ve yararlı bir bilgi değil yani..

Bu **pratik** bilgiyi Arslan Bulut aracılığıyla bizimle paylaşan “Türk istihbarat kaynakları” işi bu noktada bırakmamalı, bize acımalı, Esad Coşan’ın şu **dış bağlantıları** konusundaki **soru işareti**ne de açıklık getirmeliler.

*

Bu noktada, eski MİT’çi Necdet Küçüktaşkıner’in 17 Mart 1997 tarihinde TBMM **Susurluk Komisyonu**‘na verdiği ifadesinde geçen şu muhavereyi hatırlamak yararlı olabilir:

> “NECDET KÜÇÜKTAŞKINER – MİT’tir demiyorum, **MİT’i provoke eden CIA** diyorum; çünkü, MİT’in CIA veya yabancı bir istihbarat teşkilatının **MİT içindeki provokasyonu**nun faturasını maalesef MİT ödemek zorunda kalıyordu.
>
> HAYRETTİN DİLEKCAN (Karabük) – CIA suçlu diyorsunuz…

NECDET KÜÇÜKTAŞKINER – Gayet tabii.

HAYRETTİN DILEKCAN (Karabük) – CIA'nin görevi zaten o.

YAŞAR TOPÇU (Sinop) – Yalnız, bir noksan bilgi var burada. Ben isterseniz bir soru sorayım, aydınlanalım. **Müttefik ülkeler** içerisinde, müttefik ülkelerin **dış istihbaratları** veya iç istihbaratları birbiriyle **istihbarat alışverişi** yaparlar mı?

NECDET KÜÇÜKTAŞKINER – **Yaparlar**.

YAŞAR TOPÇU (Sinop) – **İşte odur mesele**."

(Bakınız: http://www.son.tv/Haber/detay/haber-170825)

*

Esad Coşan'ın **dış bağlantıları konusundaki soru işareti**, 28 Şubat Süreci'nde, "Türk istihbarat kaynakları"nda Esad Coşan hakkında ne tür beyin fırtınalarına ve operasyonel planlara yol açıyordu acaba?

Açmıyor muydu?

Bu konuda kafamızda oluşan "soru işaretleri"ne **cevap** olacak açıklamaları, Bulut'un yazılarında görmek isterdim.

Ama yok..

Nasıl Esad Coşan'ın dış bağlantıları birilerinin kafasında **daima soru işareti** uyandırmış idiyse, başkasının kafasında da, "**CIA tarafından kolayca provoke edildiği açıklanan MİT**'in" **dış bağlantıları** konusunda soru işareti uyanamaz mı?.

Kafalarda uyanabilecek bu soru işaretiyle ilgili verebileceğim yeterince aydınlatıcı bir cevap yok.

Fakat çok iyi bildiğim birşey var..

Bulut'un Esad Coşan hoca için mahir bir terzi gibi biçip diktiği elbise aslında ona uymuyor, fakat **Nurettin'in üzerinde** fazlasıyla iyi durduğu söylenebilir.

*

"Türk istihbarat kaynakları"nın **değerlendirme**leri çerçevesinde Esad Coşan'a yakıştırılan **misyonun adamı** aslında **Nurettin**.. (Hatta, "gaz"a gelip işi abarttığı, Bahçeli'den bile daha hevesli bir **bozkurtçu**luğa kendisini kaptırdığı görülüyor.)

Madem ki ortada Nurettin vardı, "Türk istihbarat kaynakları", "CIA talimatı ve İngiliz gizli servisi eliyle Hoca'nın ortadan kaldırılması" hikâyesini, Necip Fazıl'a ait deyimle, "**üzüntüden uzak bir alâka ile**" "değerlendirmiş" olabilirler miydi?

Yoksa, olamazlar mıydı?

Onların, "Esad Coşan öldüyse ne gam! Nurettin sağolsun" diye düşünmek için yeterince nedenleri var mıydı, yok muydu?

Acaba, "Türk istihbarat kaynakları"na yakın Arslan Bulut gibi yazarların ve Emin Pazarcı gibi isimlerin, ikide bir, "Gettiii.. Gettiii. Civan gibi Esad hoca gettiii. **CIA, MI5,** Amerikan ajanları, İngiliz gizli servisi elemanları, **askerî** uçaklar, Barnabas İncili… Amaniin gettiii.. Höngüüüürt" diye dertlenmeleri, timsah gözyaşlarına ilişkin bilgi dağarcığımıza katkıda bulunma amacı taşıyor olabilir mi?

*

Türk-İslamcı, **Türklük vurgusu uğruna Erbakancılarla mücadele** edecek, ***Sağduyu*** gazetesinde değilse bile Sağduyu Partisi'nde esas itibariyle **milliyetçi ve solcu görüşleri savunacak**, bu arada "temiz yürekli, temiz düşünceli" saf vatandaşları da "hikmet" gibi anlamını bile doğru dürüst

bilmedikleri kavramlarla oyalayacak bulunmaz bir Hint kumaşı, “doğal lider” Nurettin kardeşimiz, Esad Coşan hocanın yerini almak ve AKPARTİ’nin gelecekteki iktidar günlerinde “**bozkurtlara yol** vermek üzere”, **Türk kimliğini umursamayan Erdoğan**‘a cephe almak için **hazırda** beklerken, hakkında “soru işareti” bulunan Esad Coşan’ın ölümünü acaba “Türk istihbarat kaynakları”ndan kim dert ederdi!..

“**Bozkurt**lara yol vermek”..

Ne acayip bir “**yol**” bu!..

Kurtların gittiği bir yol..

Kurt yolu..

Arslan Bulut’un **Türk istihbarat kaynakları**nı referans göstererek dile getirdiği “**değerlendirme**“leri 2003 yılında okumuş olsaydım, Bulut’un **cehalet**ine güler geçerdim.

“Bu işin içinde bir iş var” diye düşünmek hiç aklıma gelmezdi.

Şimdi ise, yaşananlara bakınca, o zamanki **saflığıma şaşırıyorum**..

*

Aslında, “Türk istihbarat kaynakları”na ait, “Esad Coşan’ın **CIA** tarafından **İngiliz gizli servisi** eliyle öldürülmüş” olması “tespit”i, herkesi **mutlu** ediyor.

“Türk istihbarat kaynakları”nı mutlu ediyor, çünkü hem kaza bilmecesini **çözmüş**, hem de sağlığı için “dertlendikleri” Esad Coşan’ın “katilleri”ni arayıp bulmuş ve muhteşem bir **istihbarat başarısı** sergilemiş oluyorlar.

Her ne kadar bu "tespit", masabaşı habercilik türünden bir "**Atıyorum**" senaryosundan daha ciddi bir bilgi parçacığı içermiyorsa da, "Esad Coşan neden **Türkiye'den kaçmak** zorunda kalmıştı?..

Neden Türk yetkililerin değil de Avustralya gibi yabancı bir ülkenin yetkililerinin yönetimi altında kendisini **daha güvende** hissediyordu? **Kimlerden çekiniyor, korkuyordu?**" sorusunu **unutturmaya** yarıyor.

Evet, "**Türk** istihbarat kaynakları", bu "tespit" ile, zımnen, "Yaa işte böyle.. Esad Coşan buradan kaçıp İngiliz'in Avustralya'sına sığınırsa işte böyle olur. Göz göre göre **kendisini öldürtmüş** oldu. Sakın başkası böyle bir hata yapmasın" mesajını da vermiş oluyorlar mı?

Bu, aba altından sopa göstermek midir, yoksa öleni geri getirmeyen geç kalmış bir **istihbarat başarısı mıdır?**.

*

Esad Coşan'ın CIA ve İngiliz gizli servisi tarafından öldürülmüş olması "tespit"i, "**İskenderpaşalı**" olduklarını söyleyenleri de mutlu ediyor.

Böylece, "**dış** güçler" tarafından **şehid** edilmiş bir kahraman hocanın **vatansever, yerli ve milli** izleyicileri olmanın hazzına erişiyorlar.

Bu arada, "Türk istihbarat kaynakları"nın "cemaat içi" uzantıları da bu fazlasıyla saf vatandaşlara, "Biz, koskoca CIA'in ve İngiliz gizli servisinin **uğraştığı bir cemaatiz**. Türkiye'de onların **hedefi** İskenderpaşa. Dış güçlerin, uluslararası odakların hedefinde İskenderpaşa var" diyerek/dedirterek "**gaz**" veriyor ve onları bu "tespit"e yürekten inandırıyor olabilirler mi?

Ya da, olamazlar mı?

*

Neden CIA (Amerikan gizli servisi) ve/veya MOSSAD (İsrail gizli servisi) değil de İngiliz gizli servisi?

28 Şubat sürecinin ardında ABD ve İsrail'in bulunduğu ve Esad Efendi'nin bu postmodern darbeden bir hafta sonra yayınlanan makalesinde (***İslâm Mecmuası***'nın Mart 1997 sayısı) bu olayın ardında **İsrail**'in bulunduğunu açıkça ifade ettiğine göre, neden MOSSAD ve işbirlikçisi CIA değil de İngiliz gizli servisi?

Bunun nedeni, 28 Şubatçıların bu iki istihbarat servisi ile olan kan kardeşliği bağı (müttefiklik, stratejik ortaklık, işbirliği) değilse, nedir?

Nasıl anlamalıyız bunu, nasıl okumalıyız?

"Örtü hikâye / perdeleme öyküsü (cover story) uydururken bile dostlarına vefa göstermiş, onları töhmet altında bırakmamaya dikkat etmişler" mi demeliyiz?

*

Paranoya ve komplo turplarının büyükleri heybede beklerken böylesi işportaya düşmüş sıradan turpları önümüze sürüp "Alın da yiyin!" diyerek bizimle alay edemez ve hiçbir şey yokmuş gibi sorularımıza cevap vermeden öylece yolunuza devam edip gidemezsiniz.

Esad Efendi'nin vefatından iki sene sonra "varis"i (mirasçısı) Nurettin'e babasının "**müphem bir çarpışmada şehit**" düştüğünü söyletmeyecek, uyuyan paranoyamızı uyandırmayacaktınız.

Yine aynı sıralarda Arslan Bulut'a Esad Efendi'nin İngiliz gizli servisi tarafından **kaza süsü verilerek öldürülmüş** olduğunu yazdırmayacak, heybedeki turpun büyüğünü manav tezgâhına koydurmayacaktınız.

Bunun ardından, eski Kültür Bakanı Namık Kemal Zeybek'in ajanlıkla suçladığı makbul yandaş gazeteci Emin Pazarcı, İngiliz gizli servisi hikâyesi tutmadı diye ortaya "Esad Efendi ***Barnabas İncili***'ni gördü, öldürüldü" muazzam istihbarat keşfini koyarak (Erdoğan'ın "kutsiyetpenah, yani kutsallığına sığınılan Papa hazretleri"sinin başında bulunduğu) Vatikan'ı "yedek katil odak" olarak hizmete sunmayacak, "paranoyatik ve komplotik rekor" kırmayacaktı.

Ve de biz, "Bunlar neden durduk yere 'Vallahi billahi bardağı ablam kırmıştır, belki de üç yaşındaki Ahmet kırdı' türünden hikâyeler anlatan bir çocuk gibi suçlu keşifleri yapıyorlar, bu telaşın, bu paniğin, bu heveskârlığın altında ne var?" diye düşünmek zorunda kalmayacaktık.

AVUSTRALYA'DA ÖLÜM… VE 12'DEN VURMAK

Facebook üzerinden yapılan paylaşımın yazarı olarak **Mustafa Güldağı** diye biri görünüyordu.

Paylaşıma bakıldığında, yazan kişinin eli kalem tutan biri olduğu anlaşılıyordu.

Muhtemelen bu Mustafa Güldağı, internette **birkaç kitab**ın yazarı olarak görünen Mustafa Güldağı'ydı.

*

Bu şahıs merhum Esad Efendi'yi de diline dolamış.

Facebook'ta şunları yazmıştı:

> **FETÖ, Avustralya & Esad Coşan Hoca**
> (Paylaşalım)
>
> Parçaları birleştirip büyük resmi görmek zorundayız. Pür dikkat o halde.
>
> Esad Coşan Hoca, Avustralya'da büyük irşad ve tebliğ faaliyeti yürütüyordu.
>
> Fakat 2001'de Avustralya'da bir camiyi açmaya giderken ilginç bir trafik kazası geçirip vefat etti.
>
> Farları yanmayan bir tır önüne çıkmış ve çarpışmışlardı. Tam bir suikast!

Burada bir duralım..

Paranoya mı, tecrübe mi?

Nasıl da biliyor bunun tam bir suikast olduğunu!

Sanki kendisi yapmış gibi!

Bu sözlerini şu cümlesi izliyor:

> **"Bu tip suikastlar, istihbarat usulü suikastlardır."**

Tecrübe ve bilgi konuşuyor gibi görünüyor..

Suikastın istihbarat usulü olanı varmış, olmayanı varmış..

Biz bilmiyoruz fakat abim biliyor.

*

Paylaşımın devamı şöyle:

> Peki, bu tarihte Coşan Hoca şüpheli bir kazada bir anda neden öldürüldü?
>
> Bu 10 puanlık sorunun cevabına geçelim.
>
> Avustralya Katolik Üniversitesi'nde de 2007 yılında Fethullah Gülen Kürsüsü kurulmuş, kürsü başkanına yıllık 143 bin Avustralya Doları maaş bağlanmıştı.
>
> Anlayacağınız, FETÖ ülkeyi dört taraftan sarmıştı.
>
> Esat Coşan'ın 2001'de Avustralya'da ölmesinin ardından Gülen Cemaati ülkede daha rahat faaliyet yürütmeye başladı.

He, Esad Efendi Türkiye'de Gülen Cemaati'nin çanına ot tıkamıştı, onun sayesinde Gülen Türkiye'de hiç taraftar bulamıyor, hiçbir şey yapamıyordu.

Esad Efendi dersaneler açıyor, özel okullar kuruyor, BankAsya filan diye banka kuruyor, bir sürü şirkete hükmediyor, Emniyet ve Yargı'da borusunu öttürüyordu, Gülen ise dımdızlak ortada kalmıştı.

Esad Efendi yaşasaydı Avustralya'da da aynı şey olacaktı, Gülen Cemaati hiçbir başarı gösteremeyecekti.

Fakaaat, Fethullah Gülen uyanık adamdı, CIA ondan da uyanıktı..

Cüneyt gibi kılıçlarını çektiler, *"N'ayır, n'olamaz, yetti gaari, Türkiye'de olan Avustralya'da tekrarlanmayacak.. Esad Coşan engelini ortadan kaldıracağız"* dediler.

Tam o sıralarda CIA'in ve MOSSAD'ın emrinde faaliyet göstermekte olan Erbakan'ı, CIA'in ve İsrail'in ona verdiği desteğe rağmen devirip alaşağı etmiş olan "yerli ve milli" MİT ile TSK, 28 Şubat'ın "yerli ve milli şahinleri", Esad Efendi'ye şöyle demiş bulunuyorlardı:

"Muhterem Hocaefendi, Türkiye'de FETÖ'ye karşı müthiş bir mücadele verdiniz, fakat bu vatana ve millete yapacağınız hizmetler bitmedi, ilk hedefiniz Akdeniz, pardon Pasifik Okyanusu.. Lütfen Türkiye'yi terk edip Avustralya'ya gidiniz.. Oradan burnumuza kötü kokular geliyor. Gelecekte FETÖ orayı üs yapabilir. Haydi Hocaefendi marş marş, yürü de enseni görelim. Mevzubahis olan vatansa din iman da teferruattır netekim."

Böyle mi olmuştu?

*

Güldağı sözlerini şöyle sürdürüyor:

> Endonezya, Malezya ve Tayland gibi Güneydoğu Asya ülkelerindeki FETÖ okullarının faaliyetleri de Avustralya'dan yönetiliyor.
>
> Avustralya FETÖ için büyük bir merkez haline getirildi.
>
> Bu karar çok önceden alınmıştı.

FETÖ elemanları Avustralya'ya en yoğun 2003 yılından sonra yerleşmeye başladı.

Yani Esad Coşan Hoca öldürüldükten 2 yıl sonra…

Durun bir dakika!

Avustralya'da İskenderpaşa Cemaatinin lideri Esad Coşan Hoca da ciddi çalışmalar yürütüyordu.

Bu durum FETÖ'ye ciddi engel olmaktaydı. Esad Coşan Hoca 2001 yılında Avustralya'da bir trafik kazasında ölüyor.

Hem de nasıl engel (!) oluyordu!

Hani gidip görmemiş olsak "Belki" diyeceğiz de..

Gidip görmüştük.

*

Güldağı bunun ardından şunu diyor:

"Esad Coşan Hoca ta o zamanlar FETÖ hakkında ağır sözler konuşuyordu."

Amma da ağır sözler konuşuyordu!

Hiç de ağır söz konuştuğu yoktu. Sadece bir defa, 28 Şubat'taki tavrı yüzünden, "Ona hoca demeyin" demiş olduğunu rivayet olarak duymuştuk..

Bunun dışında birşey duyduğumuz yoktu.

Onun asıl mücadelesi 1990'da Erbakan'la olmuştu.

28 Şubat'ta da darbeci MİT'çiler ve TSK personeli ile..

Güldağı sözlerini şöyle sürdürüyor:

> “Fetullahçı yapının çok tehlikeli olduğunu ve insanlara çocuklarını bu yapıdan uzak tutmaları gerektiğini söylüyordu. Vaazlarında bunu dillendiriyordu.”

Yaa! Vaazlarını biz değil, sen takip ediyordun öyle mi?!

Evet, senin ardındaki odak tabiî ki adamları vasıtasıyla takip ediyordu, fakat dişe dokunur birşey bulamadılar.

Her ne kadar sinekten yağ çıkarma konusunda ustalaşmış yalancılar durumundaysalar da, Esad Efendi’nin 1990 yılında Erbakan ve şürekâsı için söylediklerini FETÖ için söylenmiş gibi gösterme madrabazlığı dışında birşey yapamadılar.

*

Güldağı’nın paylaşımına dönelim:

> FETÖ’nün Avustralya ve diğer Asya ülkelerinde daha rahat yayılması ve faaliyet göstermesi için önündeki engelleri kaldırmalıydı.
>
> Bu ABD’nin de kararıydı.
>
> CIA, suikastte önemli rol oynadı.

Öyle bir üslupla konuşuyorsunuz ki, okuyan da tam suikast sırasında CIA ajanlarıyla muhabbet etmekte olduğunu zanneder.

Bunun ardından gelen cümle şu:

> **“FETÖ de ABD’nin bir soğuk savaş ürünüydü.”**

Doğru..

Fakat ABD'nin başka soğuk savaş ürünleri de vardı.

Mesela TSK'nın Özel Harp elemanlarının maaşını 1973'e kadar ABD veriyordu. 1950'lerin sonlarına kadar MİT'çilerin maaşını da..

*

Güldağı'nın sözlerine dönelim:

> Ama daha çok soğuk savaşın bitiminden sonraki başlayacak sıcak savaş için üretilmişti.
>
> Devam…
>
> Ayrıca Esad Coşan Hoca emperyalizme karşı olup bunu her defasında dillendiren biriydi.
>
> FETÖ ise ABD ve NATO konseptine göbekten bağlıydı.
>
> Coşan Hoca öldürülünce FETÖ Avustralya'daki yayılımını zirveye ulaştırdı.

Sanki FETÖ bir tek Avustralya'da yayılmış..

FETÖ asıl Türkiye'de yayıldı..

Afrika'da yayıldı..

Asya'da yayıldı..

Balkanlar'da yayıldı..

Kim sayesinde?

Türk Hariciyesi sayesinde..

MİT sayesinde..

Demirel gibi, onlara destek vermek için 20 ayrı devlet başkanına mektup yazanlar sayesinde..

Daha 2013 yılında bile Erdoğan onların Türkçe Olimpiyatları'na katılmıştı..

*

Güldağı bunun ardından şunu diyor:

> FETÖ'nün Asya ülkelerindeki tüm kurumu Avustralya'dan yönetiliyor.
>
> Firari FETÖ'cüler burada saklanıyor.
>
> Esad Coşan Hoca, FETÖ'nün kaldırdığı engellerden sadece bir tanesiydi.

Diğerlerinin de adını verseniz bari..

FETÖ 2001 yılında Avustralya'daki sığıntı Esad Efendi'yi engel olarak görmüş de, mesela Tayyip Erdoğan'ı Türkiye'de niye görmemiş?

Başka isimleri saymayalım.

Güldağı'nın paylaşımına dönelim:

> Fetullah Gülen, bir kablodur. FETÖ'ye bağlananlar, kablonun ucunun nereye çıktığını asla bilmezler. Bilmeden bağlanırlar.
>
> Türkiye'de hiçbir muhafazakar genç ve aile, doğrudan CIA ve ABD'ye bağlanamaz.

Bazen MİT sayesinde bağlanır, geçmişte bağlanmıştır.

Mesela Latif Erdoğan ve Hüseyin Gülerce gibi emekli FETÖ'cülere göre, Fethullah'ı CIA ile tanıştıran MİT.

Demek ki bu yapıda bir kablo varmış kablodan içeru..

Paylaşım şöyle devam ediyor:

> Fakat üretilen profesyonel "kablolar" ile dolaylı yoldan bağlanıyor.
>
> Buna profesyonel teslim alma operasyonu diyoruz.

Burada kavga, ağa-kâhya-maraba üçgeninde yaşanıyor.

Kâhya (MİT), marabanın (Fethullah), ağa (ABD) ile doğrudan temas kurmasından rahatsız.

Ağanın **stratejik ortağı** olma bakımından aralarında fark yok da, kâhya ağaya, "Ağam, maraba ile ilişkin benim üzerimden olsun" diyor.

Marabaya da, "Lan öküz, beni aşıp da ağaya gidemezsin, gidersen seni mahvederim" diyerek dayıyor sopayı.

*

Paylaşıma dönelim:

> "Son sözü Esad Coşan Hoca'ya bırakalım. Esad Coşan Hoca 24 yıl önce bir konuşmasında şunları demişti:"

Söz konusu konuşma 1990 yılında yapıldı.

Erbakan'la olan ihtilaf çerçevesinde söylenen sözler..

Demek ki, Mustafa Güldağı'na yazı siparişi ya da talimatı 2014'te verilmiş.

Yani 2013'ün son ayında, Aralık'ta malum 17-25 gelişmeleri yaşanıp, altı gün sonra da 2014 yılına girilip FETÖ'ye karşı ulusal seferberlik ilan edilince..

Güldağı'nın paylaşımı Esad Efendi'den yapılan alıntıyla devam ediyor:

> “Bugün maalesef tüm İslâm âlemi emperyalist güçlerin sultası altındadır. Kuş uçurtmazlar, takip ederler… Hem de kendisi takip etmez… Amerika seni John’la takip etmez, Smith’le takip etmez. Adı senin benim gibi olan Müslümanla takip eder; canına okur. O milletin içinden çıkmış hain vasıtasıyla takip eder ve millete en büyük zararı, kendi içinden çıkmış insanlara yaptırır. Parayla satın alır, ajan edinir ve öyle kullanır.”
>
> Tam on ikiden vurmuş…
>
> — Mustafa Güldağı —

*

Evet, Esad Efendi bunları söyledikten iki yıl sonra, **1992 yılının Eylül ayı başı**nda, **İsparta’da Kovada Gölü kenarında** düzenlenen çadır kampında, bir öğle vakti yaptığı konuşmada, şöyle bir mesaj vermişti:

> Bir kardeşimiz geldi dedi ki, “Hocam bana **devletin istihbarat görevlileri, gizli servisi**, kendilerine çalışmam için baskı yapıyorlar”. Evet, her devletin bir istihbarat servisi olmalıdır. Fakat bunlar, bizden topladıkları bilgileri götürüp **Amerikalılar’a veriyorlar**. Onlar da canımıza okuyorlar.

Evet, merhum Esad Efendi’nin, **MİT**‘in Türk tarihine kazıktan mamul unutulmaz bir hediyesi olan FETÖ için birşey dediğini duymamıştık, fakat MİT için bu ifadeleri kullanmıştı.

“12’den vurmuş” mu dediniz?

O sizin takdiriniz.

*

İstihbaratçıların teklifte bulundukları tek kişi Esad Efendi’nin sözünü ettiği “kardeş” değildi elbette..

Ancak, böylesi teklifleri reddeden çok az kişi bulunduğunu biliyoruz.

Bazen havuç (menfaat), bazen sopa (tehdit) devreye girer.

Bazen de şöyle çalışılır: Önce zor duruma düşürülürsün, sonar da “Sana destek olabiliriz, sıkıntılarından kurtulmanı sağlayabiliriz” diye el uzatılır.

Cemaat liderleri için de bu geçerli..

28 Şubat sürecinde ülkeyi terk etmek zorunda kalan Esad Efendi’ye de aynı “numara” çekilmişti.

Ona “İstersen Türkiye’ye elini kolunu sallayarak donebilirsin…” denilmişti.

Esad Efendi, yapılan teklifi, ölümünden dört-beş ay önceki son haccı sırasında cemaate açıklamıştı.

MİT’çilerin teklifini kabul etmediği için Türkiye’ye dönmedi.

Dönemedi.

Peki, ona bu teklifi yapanların bir “B planı” yok muydu?

*

Esad Efendi dönmedi.

Fakat istihbaratçıların olağanüstü şansı sayesinde birkaç ay sonra trafik kazasında öldü.

Ve İskenderpaşa Cemaati devlete (derini ve yüzeyseliyle devlete) teslim oldu.

Varisi, varisleri, onun vefatından üçbuçuk yıl sonra alenen ve resmen Atatürk’ün laikliğini ve “Şeriat’e karşı demokrasi”yi savunmaya başladılar.

*

Fethullah'a gelince..

O, Esad Efendi gibi değildi..

Dönebilirdi.

CIA ve ABD hükümeti bırakmadı.. Dönmesine izin vermediler.

Ve, Türk istihbaratçıları Fethullah'ın trafik kazasında ölmesi gibi bir şansı yaşayamadılar.

Papaz her gün pilav yemezdi, yiyemezdi.

*

Fethullah trafik kazasında ölebilseydi, Hüseyin Gülerce Cemaat'in iplerini kolayca eline alır ve gerekeni yapardı.

The Cemaat, diyalog faaliyetlerine ve Türkçe olimpiyatlı "hizmet"lerine yerli ve milli kıvamda devam ederdi.

Olmadı.

Ve birçok insan bunun bedelini ödemek zorunda kaldılar.

Papazın bu defa pilav yiyememesi yüzünden 100 binlerce insan kamudaki görevlerinden atıldılar.

10 binlerce kişi hapishaneye tıkıldı.

Yüzlerce işadamının şirketlerine el konuldu.

Ah Fethullah ah, niye ölmedin ki!

“PROF. COŞAN’IN ÖLÜMÜNDE KİLİT İSİM”

Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocayla ilgili olarak ***haber7.com***’da 4 Şubat 2008 tarihinde yayınlanan yazının başlığı böyleydi: “**Prof. Coşan’ın ölümünde kilit isim**” (http://www.haber7.com/artikel.php?artikel_id=141328).

Söz konusu yazıdan, ancak bir – birbuçuk ay sonra, Hakyol Vakfı Genel Müdürü Av. Hasan Pak’ın beni bilgilendirmesi sonucunda haberdar olacaktım.

Haber, siteden kaldırılmıştı. Çünkü, ilgili isim (“kilit isim”), kaldırılması için teşebbüse geçmiş bulunuyordu.

Ancak, bir defa ok yaydan çıkmış, söylenenler söylenmişti.

*

“Kilit isim”in yapması gereken şey, hakkındaki iddiaların yüksek sesle söylenmesine **yasak** getirmek değil, o iddiaları **çürütecek**, **yanlışlıklarını ortaya koyacak** açıklamalar yapmak olmalıydı.

Cevap vermeyip salt “yayın yasağı” getirmek, **dolaylı olarak** iddiaları onaylamak olarak da anlaşılabilirdi.

Yazı, şöyleydi:

> “Prof. Coşan, bilindiği gibi 28 Şubat sonrasında önce Almanya’ya gitti. Dost grubunun yoğun bulunduğu Essen eyalet merkezine yerleşti. Hizmetlerini yalnızca Almanya değil, çevre ülkelere de yayarak yürüttü. Bu sırada, çevresinde hizmette ve fedakarlıkta **çok cömert** bir isim ortaya çıktı. Bu isim, yıllardır hizmette bulunan bir çok kişiyi geride bıraktı ve kısa sürede Hocaefendi’nin **etrafındaki bir kaç isimden biri** olmayı başardı. 30 yaşlarında, esmer, hafif kilolu, kirli sakallı bu genç, kendini bir çok

kişiye **farklı tanıştırmaya** başlamıştı. **Kimine göre**, İngiltere'de filoloji okumuştu, **kimine göre** şeker ticareti yapıyordu, **kimine göre** de babasının İstanbul'da işhanları vardı ve varlıklı bir ailenin çocuğu idi. S. G. adındaki bu genç, hizmette o kadar hızlı idi ki yıllardır çevresinde bulunanların yapabildiği himmetten daha fazlasını tek başına yapabiliyordu. **Lüks arabalar** alıp Hocaefendi'nin hizmetine verebilecek kadar cömert idi. 'Varlıklı bir ailenin çocuğu' olduğu için **çalışmak zoruda değildi** ve yalnızca servetini değil, **bütün vaktini** de Hocaefendi'ye vakfedebiliyordu. Bu genç, hızını alamadı ve 1997 yılının son aylarında Bonn yakınlarındaki Siebengebirge (yedisıradağlar) kasabasında bir **villa** kiraladı ve Hocaefendi'nin bir süre burada ikamet etmesini sağladı. Bu hızlı genç, 'hizmet nerede ise S. G. orada' mantığı ile gayret ediyordu. Prof. Coşan'ın sevenlerinin yanında 'sığınmacı' gibi kalmasına gönlü elvermeyen bu genç, bir süre sonra bir fedakarlıkta daha bulundu. 400 bin Mark para vererek Essen'de 3 katlı bir **villa** satın aldı. Bir katını Hocaefendi'ye tahsis etti. Prof. Coşan, artık eşi ile birlikte bu evde yaşamaya başlamıştı. 'S. G.' olarak tanınan bu genç, bu fedakarlığı sayesinde artık Hocaefendi ile **kimin görüşüp kimin görüşmeyeceğini de bir tür kontrol** altına almıştı. Milletvekilliği ile birlikte dokunulmazlık zırhı da kalkan Hasan Mezarcı da 28 Şubat depremi sonrasında yurt dışında yaşamak durumunda kalmıştı. Bir gün Ankara Üniversitesi'nden hocası olan Prof. Coşan'ı ziyaret etmek istemişti. Ne var ki evin sahibi olan S. G., Hocaefendi'nin biraz rahatsız olduğunu söyledi ve görüştürmeye bir türlü yanaşmadı. Mezarcı, bu kez Prof. Coşan'ın çevresinde bulunan öteki isimlerden yardım istedi. Yıllardır tanıyıp bildiği İbrahim Balçok'a gitti. Mezarcı, Balçok'a, 'Ben artık imkan olsa bile Hocaefendi ile o adamın evinde görüşmek istemiyorum. Beni Hocam ile görüştür' dedi. İbrahim Balçok, ilk fırsatta Hocaefendi'yi kendi evine davet etti. Hasan Mezarcı ile dar kapsamlı bir görüşme yapıldı. Sözünü sakınmaması ile bilinen Mezarcı sözü uzatmadan konuşmaya başladı. 'Hocam bu S. G. denilen adam **istihbarat**tan. Ben bu işin kitabını

yazdım. **Kendinize dikkat edin**' dedi. Hocaefendi biraz **durakladı** ve 'Olabilir. **Haklı olabilirsiniz'** karşılığını verdi. Sonra başka konular konuşulmaya başlandı. Hocaefendi, 1998 yılında bazı şeyleri **bahane ederek** Avustralya'ya geçti…. Hocaefendi'nin Avustralya'ya göçmesinin **hasretine dayanamayan** S. G. de bir süre sonra aynı yolu takip etti. Almanya'daki evini satmış ve Prof. Esat Coşan'ın bulunduğu kentte bir eve yerleşmişti. Almanya'da olduğu gibi yine Hocaefendi'nin **özel şoförlüğü**nü yapmaya başlamıştı. 4 Şubat 2001 günü Girifit şehrinde bir cami açılışı yapılacaktı. Cemaat büyük bir konvoy halinde ilerliyordu. Yerel saatle 12.00 civarı (Türkiye saati ile 04.00) idi. Sydney'e 600 kilometre mesafede bulunan Dubbo kasabası yakınlarında bir trafik kazası yaşandı. Prof. Esat Coşan ve damadı (aynı zamanda cemaatin gelecekte lideri olacak isim diye bakılan isim) Prof. Ali Yücel Uyarel birlikte can verdi. O gün S. G. **biraz rahatsız**dı, Hocaefendi'nin bulunduğu aracı kullanmıyordu. Konvoyda **dördüncü sırada** yer alan bir araçta idi. Elim kazadan hemen sonra konvoy durdu. S. G.'nin de aralarında bulunduğu birkaç kişi, Hocaefendi'yi ve damadı Ali Yücel Uyarel'in cesetlerini araçtan çıkardı ve **yolu temizleyip** trafiğe açtı. Kaza, karşıdan gelen araca çarpmak suretiyle meydana geldi diye kayıtlara geçti. Oysa, yapılan araştırmalar bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Kaza, karşıdan gelen araca çarpmak değil, önde giden stop lambası bozuk TIR'a çarpmak suretiyle meydana gelmişti. Kimilerine göre, sürücünün dikkatinin karşıdan gelen araca odaklandığı bir anda öndeki stop lambası bozuk aracın ani fren yapması sonucu, arkadan gelen aracın çarpması suretiyle yapılan **bu tür 'kazalar' İngiliz istihbaratı tarafından daha önce de kullanılmıştı**. S. G., Hocaefendi'nin vefatından iki üç hafta sonra Almanya Bochum'da yapılan anma toplantısında görüldü. Prof. Ahmet Akgündüz ve Nuri Yazar'ın da katıldığı bu anma toplantısında bir konuşma yapmak istedi. Önce hayır diyenler sonradan 'buyur' edip mikrofonu verdiler. S. G.'yi bir **daha da cemaatten gören olmadı**."

*

Haberde doğrularla yanlışların harmanlandığını görüyoruz.

"S. G.'yi bir daha da cemaatten gören olmadı" ifadesi doğru değil.

S. G., bir ya da iki yıl sonra, yanına aldığı Züber Somuncu (Zemçi Somuncu) ile birlikte evimin kapısına kadar gelmiş, kendi kullandığı arabayla beni Beykoz'a, Yuşa Tepesi'ne götürüp getirmiş ve bu sırada, maruz kaldığı ithamları bana anlatmıştı.

Ayrıca, o görüşmede, hâlâ Avustralya'da **Brisbane**'da ikamet ettiğini de belirtmiş durumdaydı.

Yani oradaki cemaat mensupları onu "görüyorlardı".

Ancak, daha sonra ortadan kaybolduğu doğru.

*

Bunun yanı sıra, ***haber7.com***'daki yazıda yer alan "*... bu tür 'kazalar'* ***İngiliz istihbaratı*** *tarafından daha önce de kullanılmıştı"* ifadesi dikkat çekici.

Doğal olarak, bu tür "kaza"lar hiçbir gizli servisin **tekel**inde değildir.

Bu kayıt aslında, okurlara, ***"Hasan Mezarcı'nın sözünü ettiği istihbarat,*** *İngiliz istihbaratı"* mesajını vermek anlamına geliyor.

Çaktırmadan yapılan bu tür yönlendirmelere NLP'ciler "**bilinçaltı mesaj tekniği**" adını veriyorlar.

(İlginç bir başka husus, Emin Pazarcı'nın "***Barnabas İncili***" hikâyesine dört elle sarılan ve bu "öykü"yü gözümüze sokan "ulusal" medyamızın şu S. G. olayı karşısında kör, sağır ve dilsiz kesilmiş olması.)

*

Gerçekte, S. G.'nin Esad Coşan hoca ile **Hasan Mezarcı**'nın görüşmesine **engel** olmaya çalışması, **İngiliz istihbaratı** açısından düşünüldüğünde gereksiz ve anlamsız birşeydir.

Mezarcı'nın kastettiği "**(the) istihbarat**"ın İngiliz istihbaratı olmadığı da malumdur.

Diyelim ki, söz konusu yazıda geçen "İngiliz istihbaratı" iması gerçeği yansıtıyor. Bu durumda, Türk istihbaratının neden S. G.'nin **peşine düşmediği**, onun taa İstanbul'a gelip yanına birini de takarak "cemaatten biri"ni ziyaret etmesini bile niçin **kayıtsızlıkla** izlediği, ve ayrıca, hakkındaki yayınlara S. G.'nin daha sonraki süreçte **Türk avukatlar** aracılığıyla müdahalede bulunmasını hangi saiklerle **ilgisizce seyrettiği** sorularına cevap bulamayız.

Türk avukatları üzerinden S. G.'ye (veya onun **gerçek kimliği**ne) ulaşmak bir istihbarat teşkilatı için bu kadar mı zordur?!

*

Söz konusu ima doğruysa, bunu Türk istihbaratı araştırmayacak da kim araştıracak?.. Ya da, Türk istihbaratı bunu da araştırmayacaksa, neyi araştıracak, neyi araştırıyor?..

Evet, Türk istihbaratı şayet bu S. G. olayına açıklık getirirse, şahsen, "Berlin'de hakimler var" lafını akla getirecek şekilde "**Türkiye'de istihbaratçılar var**" sözünü iftiharla söyleyebileceğimizi düşüneceğim.

"Türkiye'de istihbaratçılar var" diyeceğim.

Hem de "**Bunlar 'millî'**.. Türkiye'de 'milî' istihbaratçılar var" diyeceğim.

*

Burada cevap arayan bazı sorular var.

S. G.'nin geçmişi (ailesi, memleketi, okuduğu okullar, komşuları, öğrencilik dönemi arkadaşları vs.) neden bilinmiyor?

2002-2003'ten sonra nerelerde vakit geçirdiği, nerelerde çalıştığı, nerelerde ikamet ettiği neden meçhul?

Bunun nedeni "S. G." isminin salt Esad Efendi'yi "takip" sırasında kullanılan sahte bir isim olması mı?

Esad Efendi'nin vefatını bir suikast olarak değerlendiren ve bu yönde ifadeler kullananlar (**Arslan Bulut, Alper Tan, Ramazan Kurtoğlu** vs.) S. G.'den neden hiç bahsetmediler?

Arslan Bulut'un yazdığına göre, Esad Efendi'nin "yabancı istihbarat örgütleri" tarafından öldürüldüğü değerlendirmesini yapan "Türk istihbarat kaynakları", neden S. G. konusunda sağır, kör ve dilsiz numarası yaptı?

Neden S. G. hakkında tek kelimelik bir açıklama bile yapmadılar?

Bu, S. G.'nin MİT'in adamı olmasından kaynaklanmıyorsa, ardında nasıl bir "dokunulmazlık" var?

Esad Efendi'nin gönüllü özel şoförlüğünü yapan, böylece onu "adım adım takip" eden ve nefes alışını bile "control" altında tutan S. G.'nin, onu ölüm yolculuğunda yalnız bırakmış, evinde kalmış olması, bir tesadüf müydü yoksa keramet mi?

“KİLİT İSİM”DEN CEVAP

İnternette yayınlanan bir yazıma, Esad Efendi ile ilgili tartışmalarda adı geçen **S. G.** şöyle bir e-posta mesajıyla cevap vermişti:

Submitted on 2014/08/16 at 7:00 am

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM i
Sayın Seyfi Bey,

İslamda en büyük günahlardan biri iftira etmek ve fitne çıkarmaktır.
Rahmetli Es'ad efendiye mürşidim(peygamber s.a.s vekili) diye
hizmet etmeye çalıştım.HASETÇİ ve zavallı bazı şahıslar bana
iftira ederek çok büyük günaha daldılar.

Kaza günü ben olay yerinde değil 800 km uzakta brisbane şehrindeydim.
Bunu Hüseyin Kara ve cevdet bey(araçta olan insanlar) teyit eder.
Ayrıca eski yazılarınızda sizin de belirttiğiniz gibi ben 1 sene daha
AİLEMLE
Brisbane de cemaatin içine ,aynı camiide kaldım .Türkiye ye dönünce
çocuğum ES'AD efendinin okulu ASFA da ögretimine devam etti…10
senedir
aynı camiide sabah akşam ”sakallı ”olarak beni görebilirsiniz.İsmim ve
kimliğim ise 50 senedir aynı elhamdulillah.

Kurduğum vakıfla (bunu söylemek istemezdin ama) Türkiye ve Afrika da
Prof. Es'ad COŞAN adına 4 tane Camii/mescid ve 3 tane su kuyusu ve
kuran kursları yaptık.

Sizin gibi yüksek fasih ve belagat sahibi ve doktorasını yapmış bir zatın
masum bir insanı delilsiz ispatsız mesnetsiz bir şekide suçluyacağını

zannetmiyorum. Ahir zaman da İFTİRA atıp insanları sıfırlamak maalesef çok
kolaylaştı ama bunun ALLAH katında elbet bir hesabı vardır. Bana iftira atıp
yayanlara cevabı ALLAH c.c verecektir. ALLAH sizi de kuru iftira dan korusun.
Hasbünallahü nimel vekil.
s.g

*

Evet, S. G.'nin açıklamasının ikna edici bir dille yazılmış olduğu görülüyor. Ancak, bazı sorulara cevap olmaya **yetmiyor**.

Bir vakitler, S. G.'nin, hakkındaki dedikodularla ilgili olarak, Prof. Dr. M. Esad Coşan Hoca'nın oğlu Nureddin'le görüşmüş olduğunu, ancak **ona bile ev adresini vermekten kaçındığını**, nerede nasıl ikamet ettiğinin kimse tarafından bilinmediğini duymuştum.

Bana söylendiğine göre, Nureddin, **"Adam bana 'Hocam' diyor fakat adresini istediğimde vermiyor"** demiş bulunuyordu.

Kaza günü olay yerinde değildiyse, ve buna Hüseyin Kara ile Cevdet Bey şahitlik ediyorsa, "Hayır, öyle değildir" diyemeyiz.

Öyledir, dediği gibi, o gün 800 km uzaktaki Brisbane'da kalmış olabilir.

Belki de bu, **olağanüstü ya da sıradışı şansı**nın, zannettiğimizden de büyük olduğunu gösteren bir işarettir.

Yani kalkıp, ta Avustralya'ya, onun yaşadığı şehre, sırf ona olan derin bağlılığınız yüzünden yerleşecek, **gönüllü şoförlüğünü** yapacaksınız, fakat, öldüğü kazada, yanında olmayacaksınız.

Muhteşem!

Yani muhteşem bir şans..

*

On senedir aynı camide ise S. G., neden bu **caminin adını ve adresini** vermemektedir?

Elli senedir aynı kimlikle yaşıyorsa, neden **doğduğu, çocukluğunu ve gençliğini geçirdiği, öğrenim gördüğü** yer hakkında bilgi yok?

Mesela ben, Sivas'ın Gürün ilçesinin Karadoruk köyünde dünyaya geldim.

Çocukluğum köyümde ve Gürün'de geçti. İlkokulu Gürün'de, Kurultay İlkokulu'nda, ortaokulu Yıldızeli'de Pamukpınar Öğretmen Lisesi'nde, liseyi ise Gürün Lisesi'nde okudum. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdim.

Evet, S. G., kurduğu vakfın adını, gerçekleştirdiği hizmetlerin **"nerelerde"** yapılmış olduğunu da açıklamalıydı, gölgeler üzerinden mesaj vermemeliydi.

Bunları açıklamasının bir zararı yok. Tam aksine, teyit etme, doğrulatma imkânı olurdu.

Bu hizmetleri yapmış olsa bile (ki, vakfının internet sitesinde sözü edilen camilerin/mescitlerin **"açık adreslerini, telefonlarını ve fotoğraflarını"** görmeden buna kesin bir şekilde inanmak mümkün değil), bu, onunla ilgili "derin bağlantı" şüphesini şu anda izale etmeye yine de yetmez.

*

Hiç kimse, "meşru" zenginliğinin kaynağını açıklamaktan kaçınmaz.

Tam aksine, “Babam şöyle bir zengin tacirdi, çok sıkıntılar çekip servet edinmişti” veya “Ben şu şu işleri, filanca yerde yaptım, şansım yaver gitti” der.

S. G., bu hizmetleri **hangi parayla** yapıyor, şu anda geçimini nasıl sağlıyor?

Vakfını, Başbakan’ın oğlu gibi **bağışlarla** mı finanse ediyor?

Eğer öyleyse, **bağışçılarının ismini** internet sitesinde yayınlayarak onurlandırması yanlış mı olur?!

Başbakan’ın oğlunu finanse edenlerin, “kaz gelecek yerden tavuk esirgemeyen”, hayrın nasıl yapılması gerektiğini çok iyi bilen tipler olduğunu tahmin etmek zor değil. Peki, S. G.’nin vakfını, **kimler hangi saiklerle** veya dürtülerle desteklemektedirler?

Elimizdeki bilgiler, S. G.’yi merhum Esad Efendi’nin ölümünden **sorumlu tutmaya yetmez**. Fakat onun, birtakım “derin bağlantılar içinde” olmadığına **ikna olmamıza** da yetmez.

Özetle:

Bir: S. G.’nin cevabı ikna edici bir dille yazılmış olmakla birlikte, **müşahhas bilgiler** taşımamaktadır.

İki: Verdiği cevap, Hasan Mezarcı’nın kendisi hakkında ortaya attığı iddiayı **tümden geçersiz kılacak nitelikte** değildir.

Elbette Hasan Mezarcı da yanılabilir.

Fakat…

Yanılmayabilir de..

*

S. G. İçin üç ihtimal var..

Birincisi: S. G. Samimi, kendisini 28 Şubat'ın zulmü yüzünden çile çeken şeyhi Esad Efendi'ye ivazsız garezsiz adamış olağanüstü fedakâr bir derviştir.

İsmi de (S. G.) sahet değildir, gerçektir.

Bu durumda, şimdi paranoyakça denilebilecek bir tedirginlikle saklanması, ismiyle ve cismiyle ortaya çıkmaması, mazisini (doğduğu belde, yaşadığı yerler ve komşuları, okuduğu okullar, çalıştığı yerler) gizlemesi anlamsız hale gelir.

*

İkinci ihtimale gelelim..

S. G. CIA, MOSSAD ya da İngiliz Gizli Servisi'nin Türkler arasındaki ajanlarından biridir..

Böyle olduğu varsayılırsa, MİT'in bu şahsın peşine hiç düşmemiş olması, onu o gizli servislerin (dış güçlerin) suç ortağı haline getirir.

Son (üçüncü) ihtimal: S. G.'nin, (parlak kurumsal CV'sine bakarak, geçmişte yaptıklarını gelecekte yapacaklarının teminatı kabul edebileceğimiz) MİT'in adamı olmasıdır.

Hangi ihtimale inanmalıyız?

*

S. G.'nin S. G. olarak hayatını sürdürmemesi, kayıplara karışmış olması, geçmişi hakkında hiçbir şeyin bilinmemesi, bu ismin sahte olduğunu, ve kullanım süresinin Esad Efendi'nin ölümüyle bittiğini düşündürüyor.

İster istemez..

Esad Efendi vefat edince hemen ortadan kaybolmamış olması bir anlam ifade etmiyor..

Çünkü bu, Esad Efendi'nin vefatı ile kendisinin varlığı arasında kesin bir ilişki bulunduğunun düşünülmesine neden olurdu.

*

Bu S. G. konusunda Akparti iktidarının hiçbir adım atmamış olması tuhaf..

Üstelik, Esad Efendi'nin "varis"i Nureddin Coşan,Cumhur İttifakı'nı (Akparti'yi ve boz kurt MHP'yi) açıkça desteklemişti.

Erdoğan'dan, sıradışı paranoyası öyle istediği için dördüncü kat göğe yükseltilmiş Hz. İsa ya da Dünya'yı terk edip Mars'a yerleşmiş bir uzay yolcusu gibi kayıplara karışan S. G.'nin gerçek kimliğinin tespitini isteyebilirdi.

S. G., gerçekten S. G. idiyse, sorun yoktu..

Ama, öyle anlaşılıyor ki, gerçekte S. G. diye biri yok.

Saklanıp gizlenmesine neden olan eşsiz paranoyası da numara..

Ne diyorlardı, "Hırsız evin içinden ise kilit kontrol edilmez" mi diyorlardı?.. Buna benzer birşeydi..

*

Bu süreçte Muharrem Nureddin Coşan'ın da tuhaf açıklamalar yapmış olduğu görülüyor.

Mesela "Aziz Başkanı" Erdoğan'a destek açıklamasında "4 Şubat 2001'i tasarlayanlar kahrolmuştur" diyebilmişti.

4 Şubat 2001, Esad Efendi'nin vefat tarihi.

“Aziz Başkanı”, bunu söylemesini gerektiren ne yapmıştı?

Bunu öğrenemedik..

Ne olmuştu da “4 Şubat 2001’i tasarlayanlar kahrolmuştur” diyerek dosyayı kapatıyordu?

Zafer türküleri ve marşları söylemeyi gerektiren ne yaşanmıştı?

4 Şubat 2001’i böylece “tatlıya bağlayarak” unutturmak istemenin ardındaki gerçek ne?

BİR ÖLÜM… VE S. G.

Yazı, internet sitesine dokuz gün önce, yani 2 Temmuz 2020 tarihinde konulmuş..

S. G. ise, yazıya sekiz gün önce, yani yayınlanmasından **bir gün sonra** iki adet yorum eklemiş.

Yazıyı yayınlayan sitenin adı ***mutlakaoku.com***.

Yayınlanan yazının yazarı, yazının en sonunda belirtiliyor: ***LkmnReport.***

Evet, yazının kaynağı, **LkmnReport@LkmnTR** şeklindeki bir ***Twitter*** hesabı..

*

Gelelim alıntılanan yazıya..

Şöyle:

> **Mahmud Esad Coşan**
>
> 2 Temmuz 2020
>
> Siyaset, Tarih
>
> 5 Yorum
>
> **KİM BU S.G ?** | Nakşibendi tarikatının Halidî kolu olan dergahın kamuoyunda bilinen adı ile İskenderpaşa Cemaati'nin diğer isimle Hakyolcuların Lideri Prof. Dr. Esad Coşan Hocaefendi **28 Şubat sürecinde "dost bir uyarı sonucu" Türkiye'yi terk ederek** yurt dışına çıkmıştı.
>
> Önce Almanya'ya daha sonra ise Avustralya'ya yerleşerek irşat ve ilim faaliyetlerini sürdürdü.

4 Şubat 2001 yılında Sedney´den Dubbo şehrine giderken, “arka farları yanmayan” bir tıra otomobiliyle çarptı ve olay yerinde yanında bulunan damadı ile birlikte vefat etti.

Ölümü üzerine ortaya bir çok iddia atıldı. Takipçileri hocalarını özel ve kurgulanmış bir kaza ile kısacası suikasta kurban gittiğini düşünüyordu.

Ve bu şüpheli kazanın üzerinden yedi yıl geçmişti ve çok şey unutulmaya yüz tutmuştu. Coşan Hocaefendi ile ilgili olarak haber7.com’da 4 Şubat 2008 tarihinde yayınlanan “Prof. Coşan’ın ölümünde kilit isim” başlıklı yazı dikkatleri ÇEKTİ. https://t.co/Z0eIIq1iwn

Fakat yukarıdaki linke tıkladığınızda sayfanın olmadığını göreceksiniz çünkü yazıda bahsedilen kilit isim hemen devreye girmiş ve haber kısa bir süre içerisinde siteden kaldırılmıştı. Yazıda yazanlar hiçte sıradan şeyler değildi.

TR tarihinin yayınlandıktan sonra en hızlı kaldırılan yazısı olma unvanını elinde bulunduran bu yazıda neler yazıyordu. Peki yazıyı yayından kaldıran makamlar yazıda ileri sürülen iddialar için ne yapmıştı. Kimse bilmiyor.

Yazı “Esad Çoşan, 28 Şubat sonrasında önce Almanya’ya gitmiş ve taraftarlarının yoğun olarak bulunduğu Essen eyalet merkezine yerleşmişti.” cümlesi ile başlıyor. Bakın nasıl devam ediyor:

İşte tamda bu günlerde çevresinde hizmette ve fedakarlıkta çok cömert bir isim ortaya çıktı. Bu isim, yıllardır hizmette bulunan bir çok kişiyi geride bırakmış ve kısa sürede Hocaefendi’nin etrafındaki bir kaç isimden biri olmayı başarmıştı.

30 yaşlarında, esmer, hafif kilolu, kirli sakallı bu genç, kimine İngiltere’de filoloji okudum diyordu. Bazen de şeker ticareti yaptığını söylüyordu, babasının İstanbul’da işhanları vardı ve varlıklı bir ailenin çocuğu idi.

S. G. adındaki bu genç, hizmette o kadar hızlı idi ki yıllardır çevresinde bulunanların yapabildiği himmetten daha fazlasını tek başına yapabiliyordu. Lüks arabalar alıp Hocaefendi'nin hizmetine verebilecek kadar cömert idi.

'Varlıklı bir ailenin çocuğu' olduğu için çalışmak zorunda değildi ve yalnızca servetini değil, bütün vaktini de Hocaefendi'ye vakf edebiliyordu.

Bu genç, hızını alamadı ve 1997 yılının son aylarında Bonn yakınlarındaki Siebengebirge (yedisıradağlar) kasabasında bir villa kiraladı ve Hocaefendi'nin bir süre burada ikamet etmesini sağladı.

Bu hızlı genç, 'hizmet nerede ise S. G. orada' mantığı ile gayret ediyordu. Prof. Coşan'ın sevenlerinin yanında 'sığınmacı' gibi kalmasına gönlü elvermeyen bu genç, bir süre sonra bir fedakarlıkta daha bulundu.

400 bin Mark para vererek Essen'de 3 katlı bir villa satın aldı. Bir katını Hocaefendi'ye tahsis etti. Prof. Coşan, artık eşi ile birlikte bu evde yaşamaya başlamıştı.

Cemaat içerisinde S. G.' olarak tanınan bu genç, bu fedakarlığı sayesinde artık Hocaefendi ile kimin görüşüp kimin görüşmeyeceğini de kontrol altına almıştı.

Esad Çoşan'ın, 1998 yılında Avustralya'ya göçmesinden sonra hasretine dayanamayan S. G. de bir süre sonra aynı yolu takip etti.

Almanya'daki evini satmış ve Prof. Esat Coşan'ın bulunduğu kentte bir eve yerleşmişti.

Almanya'da olduğu gibi yine Hocaefendi'nin özel şoförlüğünü yapmaya başlamıştı. 4 Şubat 2001 günü Girifit şehrinde bir cami açılışı yapılacaktı. Cemaat büyük bir konvoy halinde ilerliyordu.

Yerel saatle 12.00 (Türkiye saati ile 04.00) idi. Sydney'e 600 kilometre mesafede bulunan Dubbo kasabası yakınlarında bir trafik kazası yaşandı.

Prof. Esat Coşan ve damadı (aynı zamanda cemaatin gelecekte lideri olacak isim diye bakılan isim) Prof. Ali Yücel Uyarel birlikte can verdi.

O gün S. G. biraz rahatsızdı, Hocaefendi'nin bulunduğu aracı kullanmıyordu. Konvoyda dördüncü sırada yer alan bir araçta idi. Elim kazadan hemen sonra konvoy durdu.

S. G.'nin de aralarında bulunduğu birkaç kişi, Hocaefendi'yi ve damadı Ali Yücel Uyarel'in cesetlerini araçtan çıkardı ve yolu temizleyip trafiğe açtı.

Kaza, karşıdan gelen araca çarpmak suretiyle meydana geldi diye kayıtlara geçti. Oysa, yapılan araştırmalar bir şeyi ortaya çıkarmıştı.

Kaza, karşıdan gelen araca çarpmak değil, önde giden stop lambası bozuk TIR'a çarpmak suretiyle meydana gelmişti.

S. G., Hocaefendi'nin vefatından iki üç hafta sonra Almanya Bochum'da yapılan anma toplantısında görüldü.

S. G.'yi bir daha da cemaatten gören olmadı." yayından jet hızı ile kaldırılan yazı bu cümle ile bitiyordu.

S. G.'nin, hakkındaki bu iddialarla ilgili olarak, Prof. Dr. M. Esad Coşan'ın oğlu Nureddin'le görüştüğü, fakat ona ev adresini vermekten kaçındığı, nerede nasıl ikamet ettiğinin kimse tarafından bilinmediği yazıldı.

Nitekim Dr. Seyfi Say, Nurettin Çoşan'ın "Adam bana 'Hocam' diyor fakat adresini istediğimde vermiyor" dediğinin kendisine söylendiğini yazdı.

Esad Coşan'ın yerini almasına kesin gözü ile bakılan damadı ile beraber şüpheli bir şeklide ölmesi sonucu cemaatin başına oğlu Muharrem Nureddin Coşan geçti.

Cemaat bugün Nakşibendi tarikatıne bağlı İskenderpaşa lideri Esad Coşan tarafından kurulan Hakyol vakfının adıyla anılıyor. Bu vakfa ve İskenderpaşa cemaatine bağlı olanlara Hakyolcular adı veriliyor.

Gönüllü şoförünün kaza günü Esad Çoşan ile aynı arabada olmamasını sorgulayan bir kaç cılız ses olsa da bir müddet sonra bu seslerde kısıldı.

Türkiyenin görünmeyen üniversitesi olarak anılan Milli Nizam ve Milli Selamet Partilerinin kurulmasında etken olan Mehmet Zahit Kotku´nun damadı olan Prof. Dr. Esad COŞAN 'ın ölümü ile birlikte cemaati büyük kan kaybetti.

Unutmayalım ki S.G'ler her yerdeler ve sizin tahmin ettiğinizden daha "BÜYÜK ve ince işler" çıkarıyorlar. Eğer zihniniz sürekli teyakkuz halinde değilse tedbir temkin hayatınızda sadece bir kelime ise SİZE DE geçmiş olsun. NİTEKİM OLDU DA!

*

Evet, **S. G.**, bu yazının altına iki adet **yorum** eklemiş bulunuyor.

Onlara geçmeden önce, söylememiz gereken bazı şeyler var.

Birincisi şu: Kaza, konvoy halinde giden bir grubun gözleri önünde cereyan etti.

Merhum Esad Efendi'nin şoförlüğünü ise, **Haymanalı Yaşar Kara**'nın (Yıllardır görmedim, selâm olsun ona) döner toptancılığı yapan oğlu **Hüseyin Kara** yapmaktaydı.

O da yaralanmıştı. Ve Esad Efendi'nin naaşını getiren uçakla o da Türkiye'ye gelmişti, kolu askıdaydı.

Evet, ne Hüseyin Kara'ya, ne de kazanın diğer şahitlerine hiç kimse (hiçbir yayın organı) "**Kaza nasıl oldu?**" diye sormadı.

Ne bir gazete, ne de bir TV kanalı bu insanlarla **röportaj** yaptı..

AKRA FM bile onlara mikrofon uzatmadı.

*

Söz konusu haberde, Esad Efendi'nin *"28 Şubat sürecinde **'dost bir uyarı sonucu' Türkiye'yi terk ederek** yurt dışına çıktığı"* belirtiliyor.

Bunu **ilk defa duyduğumu** belirtmeliyim.

Peki o "**dost uyarı**"yı yapan(lar) kimdi?

Bence burası önemli..

Eski MİT'çilerden Mahir Kaynak, aynı süreçte kendisine de böylesi bir "**dost uyarısı**" yapıldığını, 2011 yılında, bundan dokuz sene önce, ***Takvim*** gazetesine açıklamıştı.

Haber şöyleydi:

> Post modern darbe olarak bilinen 28 Şubat sürecinin 14'üncü yılında, MİT eski daire Başkanı, **Prof. Dr. Mahir Kaynak,** Takvim'e dikkati çeken açıklamalar yaptı. Prof. Kaynak, **"28 Şubat 1997'de [zaten] darbe olmayacaktı. Ordu idareye el koymayacaktı [sadece hükümet yıkılacaktı]. Çok iyi hazırlanmış bir plandı. Plan uygulandı, planı yapanların hedefleri o dönem itibariyle gerçekleşti"** dedi. 28 Şubat

sürecinin, daha önce hazırlanan **ılımlı İslam projesinin devamı** olduğunu vurgulayan Kaynak, sürecin perde gerisini şöyle açıkladı:

"ABD, dünya hegemonyasını sürdürmek için Türkiye'de **ılımlı İslam'a mensup bir hükümet** istiyordu. **İslami yaşayan, ibadetlerini yapan ancak ABD ile de uzlaşan** bir yönetim. 28 Şubat'tan önce planlanan buydu. Bunun için de Refah Partisi'nin üzerinde oynandı."

Refah Yol'un **ABD ve dünya ile mücadele** etmeye kalktığı için hedef olduğunu anlatan Kaynak, "Boyundan büyük işlere kalkışınca tabi, görevden uzaklaştırıldı. Ama ben, kısa sürede gideceğini düşünüyordum. Yanıldım. 11 ay iktidarda kaldı" dedi.

Avrupa Türkiye'yi bölecekti

Prof. Kaynak, Kürt meselesini siyasi yollarla çözme arzusuna karşı olan **bazı iç ve dış çevrelerin, kendisine operasyon yapmak** istediklerini, **28 Şubat sürecine isminin karıştırılma çabalarına** işaret ederek, açıklamalarına devam etti:

"28 Şubat sürecinde ***Aktüel Dergisi***'nde köşe yazarlığı yapıyordum. ***Aktüel***'in yöneticileri **'Askerler senin yazı yazmanı istemiyorlar'** dedi ve ben dergiden uzaklaştırıldım. Olaydan bir yıl sonra **Çevik Bir** ile görüştüm ve 'Paşam bunu neden yaptınız?' diye sordum. **Çevik Bir, 'Senin adın bizim listemizde yoktu, adın medyada eklendi' dedi. Medya ile Türk Silahlı Kuvvetleri, 28 Şubat sürecinde ortak çalışıyorlardı. Medya TSK'yı, TSK da medyayı yönlendiriyordu. Ben bunların kimler olduğunu, *hangi güç örgütü* olduğunu biliyorum ama söylemek istemiyorum.**"

Şemdin Sakık'ın sözde ifadeleri yüzünden andıçlandığını belirten Prof. Kaynak, özel bilgiler verdi:

"DGM'ye gittim, savcı bana Sakık'ın ifadesini gösterdi. Sakık diyor ki; *'Mahir Kaynak devletin içimize soktuğu bir ajan.'* Belge bu olmasına rağmen **benim için 'PKK'dan para aldı' diyorlar**. **Bu operasyonu da beni etkisiz kılmak için yaptılar.** Çünkü Kürtler arasında iyi bir imajım vardı."

'Bölme planlarına engel oldum'

Mahir Kaynak, o dönemde Avrupa'nın Türkiye'yi bölme planları yaptığını, kendisinin Kürt meselesini çözme çabalarını AB ülkelerinin, kendi planlarına engel olarak gördüklerini belirtti ve bazı detaylar verdi:

"O dönemde devletin yüksek birimlerindeki bir yönetici, 'Mahir Hoca, Avrupa'dan sana karşı hasmane tavırlar var. **Seni himaye etmekte zorlanıyoruz**' dedi. Aradan 15 yıl geçti. Kürt meselesini çözmemizi Avrupa engellemiştir. Neden engelledikleri belli. Büyük Türkiye'den korkuyorlar."

'Hocam seni öldürecekler'

Kaynak, kendisini öldürme planını duyduğunu da vurguladı: ***"2 istihbaratçı geldi ve 'Hocam seni öldürecekler, seni yurtdışına kaçıralım' dedi****. 'Pasaportum bile yok' dedim, 'Biz hazırladık bile' dediler.* ***Ertesi gün haberlerde 'Mahir Kaynak, Berlin'de' diye yazı gördüm. Bunun bir operasyon olduğunu anladım*** *ve kaçmayı kabul etmedim.* ***Ya beni yok edeceklerdi ya da*** *yakalatıp, 'Mahir Kaynak kaçtı, yakaladık' diyeceklerdi"* açıklamasını yaptı.

*

Benzer bir **dost uyarısı** Muhsin Yazıcıoğlu'na da yapılmıştı. Almanya'dayken, Türkiye'ye dönmemesi, öldürüleceği söylenmişti.

Türkiye’ye dönmeseydi, “**Türkiye’nin artık normalleştiği, Akparti sayesinde demokrasi ve özgürlükle tanıştığı, askerî vesayetten kurtulduğu, MİT’in millîleşmeye başladığı bir dönemde**“, 2009 yılı gibi bir “**altın çağ**“da ülkesini terk etmiş, hristiyan topraklarına kaçmış **“vatanseverlikten nasipsiz” paranoyak ve vehimli bir korkak** olduğu söylenebilecekti.

Manen ve siyaseten ölmüş olacak, MHP’liler arkasından teneke çalacaklardı.

*

Soru şu: **Esad Efendi’**ye yapılan “**dost uyarısı**“nın ardında da bir “**operasyon**” var mıydı?

Malum, birilerinin “faaliyet yöntemleri dağarcığı”nda (**fil terbiyesi** yönteminde olduğu gibi) önce “**kötü polis**“ler eliyle perperişan edip sonra “**iyi polis”**leri devreye sokarak kurtarıcı pozunda yaklaşma ve “kurban”ı minnettar, maddeten ve manen borçlu hale getirip **kontrol altına alma** da var.

Evet, o “**dost uyarısı**“, **S. G. kod**‘un da etkin bir biçimde devreye konulduğu bir operasyonun başlangıcı olabilir miydi?

Ve, operasyonun bir ayağını da, Esad Efendi’nin Türkiye’deki cemaat yapılanması üzerindeki **doğrudan gözetimini** engelleyip Nurettin’in gelecekteki **“laik, bozkurtçu, yerli-milli açılımı”**nın zeminini hazırlama oluşturuyor olabilir miydi?

*

Gelelim **S. G.**‘nin yazıya eklediği yorumlara..

Biri şöyle:

> Bu işler söylenmez ama fitne büyük, ALLAH müminleri kuru iftiradan ve hasedçi şeytanlardan korusun.
> S.G nin 2004 te İskenderunda yaptırdığı cami ve kuran kursu.

Prof.Esat Coşan CAMİİ

Şenbük, 31350, Seyranlık Sk. 18-20, Belen/Hatay

belen.gov.tr/esat-cosan-camii

Esat Coşan Kuran Kursu 2004

belen.gov.tr/esat-cosan-camii-kuran-kursu Tc.Diyanet işleri başkanliğina bağlı.

Prof. Dr. Muhammed Esad Coşan Mosque (Somali, 2006) Camii

Mahmud Esad Coşan Masjid (Somali, 2009)

Esad coşan Mescidi İSTANBUL (2004-2016)

İftira ve suizan eden kardeşlerime yemek ısmarlarım, sevaplarını bana hediye ettikleri için.

*

İmdi, bu **S. G.'nin açılımı**nın ne olduğu zaten birçoklarınca gayet iyi biliniyor.

Almanya'daki (en azından Essen civarındaki, Ruhr Havzası'ndaki) **cemaat mensupları** biliyor.

Avustralya'dakilerin hepsi biliyor.

Esad Efendi'nin oğlu Nurettin ile yakınındakiler biliyor.

Esad Efendi'nin sekreteri **İsmail Özlü**, Hakyol Vakfı Genel Müdürü **Hasan Pak, Zübeyr Zemçi Somuncu, Seyfi Say** ve **Mehmet Akif Özkayaalp** gibi isimler biliyor.

O halde, bu S. G., böylesi bir haberde neden S. G. rumuzunu kullanıyor da ismini açıkça yazmıyor?

*

Bana bakılırsa, aslında **S. G.** diye biri yok.

Bu, geçmişi bilinmeyen bir "vazifeli"nin (**ajan**ın) **geçici görev** için kullanıp attığı takma bir isimden ibaret.

Adamın asıl adı başka..

O yüzden, "**S. G. kod**"un, bu takma ismi gizlemeye çalışıp sadece iki harfe indirgemeye uğraşmasının, asıl isminin merak edilmesini engellemeye yönelik bir manevra, **"Canbaza bak canbaza!" taktiği** olduğunu düşünüyorum.

Kesin kanaatim bu yönde.

*

Evet, bu "**S. G. kod**"un, *bir zamanlar kullanıp şimdi bir kenara atmış olduğu* takma ismi saklaması için makul bir neden yok.

Çünkü, 31 Mart 2019 yerel seçimleri öncesinde, **Esad Efendi'nin oğlu Nureddin,** Recep Tayyip Erdoğan'a hitaben (özetle) şu destek açıklamasını yaparken bu dosyayı kapatmıştı:

> CUMHURUN MÜTTEFİKİ AZİZ BAŞKANIM
>
> İyilik elçilerini; iz'ansız, kapkara, kokuşmuş düzenlerini korumak algısıyla, taşlayarak, kalleşçe öldürenler KAHROLMUŞTUR.
>
> 4 Şubat 2001'i tasarlayan, görmezden gelen, unutturan meş'um zihniyet KAHROLMUŞTUR.

*

4 Şubat 2001, merhum **Esad Efendi'nin vefat** ettiği tarih..

Görüldüğü gibi, Nureddin'e göre, 4 Şubat 2001'i **tasarlayan, görmezden gelen, unutturan meş'um zihniyet *KAHROLMUŞ***..

Kahrolmuşlar.. Böylece dava dosyası kapanmış, yanmış bitmiş kül olmuş.. Mutlu son..

Nureddin'in S. G. ile bir hesabının olmadığı açık.. Çünkü, maşallah "**S. G. kod**"da hiç de **kahrolmuş** gibi bir hal yok..

Biz her gün kahrımızdan ölürken, o ölümü unutmuş biçimde "kıtalar dolaşıyor".

Nureddin'in laflarından anlaşılıyor ki, "**S. G. kod**"un 4 Şubat 2001'i **tasarlayan, görmezden gelen ve unutturan taife** arasında yer almadığını, kahredilmesini gerektirecek birşey yapmadığını düşünüyor.

O halde, **S. G. kod**'un, iki "**içi boş harf**"in arkasına sığınmasının faydası ne?

*

Faydası şu:

Şayet **S. G. kod**unun açılımı ilgili ilgisiz herkes tarafından bilinirse, unutturulmazsa, birileri bu ismi hiç hesapta olmayan zamanlarda araştırmaya kalkışabilirler.

Ve bunu yaptıklarında, şunu fark edebilirler, böyle birinin ne geçmişi var, ne geleceği..

Uzaydan gelip gariban dünyamızı bir ara ziyaret etmiş, sonra da vatan hasretine dayanamayıp cennet gezegenine dönmüş bir uzay yolcusu gibi ***bilim-kurgu*sal bir karakter** olduğu kanaatine varabilirler.

Ancak, isim **bilim-kurgu**sal olsa da, cisim gerçek olduğu için, şahsın **asıl ismi**nin ne olduğunu merak edebilirler.

Ve kendi kendilerine şu soruları sorabilirler:

*Ya hu yok mu bu **S. G. kod**'un bir tane olsun çocukluk arkadaşı?*

Bir tane mahalle arkadaşı?

Bir tane Kur'an kursundan, ilkokuldan, ortaokuldan, liseden veya üniversiteden sınıf arkadaşı?

Bir tane askerlik arkadaşı?

Bir tane hemşerisi? Köylüsü, kasabalısı?

Bir tane akrabası?

Bir tane komşusu?

Bir tane kardeşi?

Es'ad Efendi'nin yanında "bitmeden" önce kenarında kıyısında bulunduğu bir İslamî grup, arkadaş çevresi, bir hoca, bir "abi", ya da ne bileyim bir "üstad"?

*

Evet, kendilerine bu soruları soracaklar, ve bir cevap bulamayacaklar.

Diyelim ki bu şahsı bir tanıyana rastladılar..

O zaman da şu türden sözler duyarak şoke olacaklardır:

"Ha, bu kara yağız aslan parçası mı?.. Ne, size isminin S. G. olduğunu mu söyledi? Ha ha ha, ho ho ho, hi hi hi.. S. G. ha?.. Hi hi hi, ho ho ho.. Gülmekten öleceğim

yav, bunun mu adı S. G?.. ***Yav bu çocuk filangillerin feşmekân.. S. G.'ymiş ha?..*** *Ho ho ho, hi hi hi.."*

Yani bu S. G.'nin, Türkiye'de **"Ben S. G.'yim"** diyerek ortalarda dolaşması riskli..

Eski tanıdıklarından birinin olmadık bir yerde karşısına çıkıp, ***"Lan Coşkun, sende mi buradasın, ne iştir, molla mı oldun lan? Ne bu takke cübbe sakal havaları artiz?"*** gibi birşey demesi mümkündür.

Tabiî bizimki, bir yandan **çaktırmadan göz kırpıp**, *"Hemşerim, lütfen ciddi olalım, insan insana benzer..* ***Beni biriyle karıştırmış olmalısınız..*** *Sizinle daha önce karşılaşmış olduğumuzu hiç sanmıyorum. Şakanın sırası değil"* diyebilir, fakat böylesi kazaların tekrar tekrar yaşanmayacağından da emin olunamaz.

Avustralya'nın Brisbane'ında, **Almanya'nın Essen**'in de S. G. olarak dolaşabilirsiniz, önceden yolunuzun kesişmiş olduğu biriyle karşılaşma ihtimaliniz sıfıra yakındır. Fakat aynı şey İstanbul ve Ankara gibi şehirler için geçerli değildir.

Hiç beklemediğiniz bir yerde sizi tanıyan biriyle karşılaşabilirsiniz.

*

Şimdi gelelim şu **ismi "Esad Coşan" olan cami ve mescitler**e..

Bunları yaptıran gerçekten **S. G.** ise, en azından İskenderun'da olan camiye gidip, **"Burayı kim yaptırdı?"** diye sormak mümkündür.

Eğer yaptıran S. G. kod ise, bu ismin açılımını söyleyeceklerdir.

Bu durumda S. G. kod'un ismini saklayıp cami adresini vermesinin, **zekâ bakımından**, *devekuşunun başını kuma sokup gövdesini avcılara hediye etmesinden* daha iyi bir performansa karşılık gelmediğini kabul etmek gerekir.

*

Gelelim S. G. kodun ikinci mesajına..

Şöyle:

> SG **kazanın olduğu gün 800 km ötede Brisbane şehrindeydi**. Buna cemaat ve Hocaefendinin aileside şahittir. **Cemaatin içindeki hasedçi tayfa**nın çıkardığı bu **iftira**, **hocanın ölümünden 8 sene sonra çıkardığı bir iftira**dır.
>
> Devlet teşkilatı dünyanın ötesinden adam paketleyip getiriyor, senin iftira ettiğin çocuğunu, torununu cemaatin okulunda okutuyor, Cemaatin camiine gidiyor ? **Zannediyormusun sayın Erdoğan ın , Davutoğlunun, Binalinin ve 7 eski bakanının hocası için devlet bir şey yapmıyacak?** Çoktan yaptı.
> Ayrıca ALLAH c.c Kuranda ""'Fitne çıkarmak adam öldürmekten daha kötüdür –Bakara 191. ayet .. Fitneyi uyandırana ALLAH lanet etsin –Hadis
>
> Esad Coşan hocaefendiye suikast yapana ve buna Ortak olana ALLAH ve melekleri, peygamberleri LANET etsin. Ama İftira edip Fitne çıkartıp YAYANLARA ALLAH'ın garib kullarına eziyet ve zülmedenlere , ALLAH'ın ,meleklerinin ve mahlukatının GaZABI &KAHRI üzerine olsun..

*

İlk paragraftan başlayalım..

S. G. kod, *"Cemaatin içindeki hasedçi tayfanın çıkardığı bu iftira, **hocanın ölümünden 8 sene sonra çıkardığı bir iftira**dır"* diyor.

"Hoca'nın ölümü"nden sekiz sene sonrası, **2009 yılı** oluyor.

Yani, S. G. kod'a göre **iftira**, 2009 yılında atılmış.

Ancak, o tarihten bir yıl önce, 4 Şubat 2008 günü ***haber7.com***'da, yayınlanmış olan **"Prof. Coşan'ın ölümünde kilit isim"** başlıklı yazıyı unutuyor.

Bu, bir…

İkincisine gelince, onu da **Zübeyr Zemçi Somuncu** biliyor..

Esad Efendi'nin vefatından bir iki yıl sonra, Yuşa a.s.'ı ziyaretten dönerken, **Zübeyr Zemçi Somuncu**'nun yanında bana, Brisbane'daki cemaat mensuplarının kendisini ajanlıkla suçladıklarını söylemişti.

S. G. kod'un ya **hafızası** zayıflamış, ya da **yalan** söylemeyi beceremiyor..

*

Gelelim ikinci paragrafa..

S. G. kod şöyle diyor:

> "Devlet teşkilatı dünyanın ötesinden adam paketleyip getiriyor, senin iftira ettiğin çocuğunu, torununu cemaatin okulunda okutuyor, Cemaatin camiine gidiyor ?"

Bu bozuk ifadelerde anlam ararken hata yapmadıysam eğer, **S. G. kod**, *iftiraya uğradığını öne sürdüğü kendisinin çocuğunu, torununu* cemaatin okulunda okutmakta olduğunu, cemaatin camisine gittiğini söylüyor olabilir.

Eğer öyleyse, **isminin**, cemaat okulu personeli tarafından da biliniyor olması lâzım.. O halde, neden ismini saklıyor, böylesi bir habere yorum yazarken bile **"içi boş harfler"** kullanıyor?

S. G. kod, bu karma karışık kelime yığınının ardından şunu söylüyor:

> "Zannediyormusun sayın Erdoğan ın , Davutoğlunun, Binalinin ve 7 eski bakanının hocası için devlet bir şey yapmıyacak? Çoktan yaptı."

Peki, bu devlet ne yaptı?

Şunu yaptığını biliyoruz: Esad Efendi'nin 2007 yılında **Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmasını** sağladı.

Cenazesinin dönmesine müsaade edildi.. **"En iyi Esad Efendi, ölü Esad Efendi'dir"** hesabı gibi..

Erdoğan'ın, Davutoğlu'nun, Binali Yıldırım'ın vs. hocası olmaya gelince..

"Derin devlet" için bu isimlerin "değer"i nedir ki, "**irticacı hocaları**"nın olsun!

Kaldı ki, **Esad Efendi** bu isimlerin hocası da değildir..

Siyaseten görüşmüşler konuşmuşlardır, o ayrı mesele.. Zaten, bu isimlerin görüştükleri tek cemaat lideri, şeyh, ya da kanaat önderi Esad Efendi değildi.

Ayrıca, **Erdoğan**'ın, **Ahmet Necdet Sezer**'in cumhurbaşkanı yapıldığı seçimler sırasında Esad Efendi'nin bir ricasını ayaklar altına aldığını da biliyoruz.

Av. Yalçın Ünal, Av. Hüseyin Yürük ve (yanlış hatırlamıyorsam) **Necmi Sarıyer**, **Esad Efendi'nin "Nevzat Yalçıntaş'ın desteklenmesi**" yönündeki mesajını ona iletmişler ve ondan ret cevabını almışlardı.

Hocasıymış…

*"Zannediyormusun sayın Erdoğan ın , Davutoğlunun, Binalinin ve 7 eski bakanının hocası için devlet bir şey yapmıyacak? Çoktan yaptı"*ymış..

Vay vay vay.. Demek sen, devletin "**gizli bilgi**"lerine, hatta "**uluslararası operasyonları**"na vakıfsın..

Nerden geliyor bu samimiyet?..

(Palavra sıkmak kolay, nasıl olsa milletin işin aslını öğrenme şansı yok.. Yalandan kim ölmüş!)

*

Gelelim son paragrafa:

> “Esad Coşan hocaefendiye suikast yapana ve buna Ortak olana ALLAH ve melekleri, peygamberleri LANET etsin. Ama İftira edip Fitne çıkartıp YAYANLARA ALLAH’ın garib kullarına eziyet ve zülmedenlere , ALLAH’ın ,meleklerinin ve mahlukatının GaZABI &KAHRI üzerine olsun”

Amin!

BARNABAS İNCİLİ'Nİ GÖRENLER ÖLÜYOR DA, GÖSTERENLER NİÇİN ÖLMÜYOR?

Yıllar önce bazı internet sitelerinde, tiyatrocu Ahmet Yenilmez'ın, merhum Muhsin Yazıcıoğlu'nun hayatını beyaz perdeye aktaracağı haberi yer almıştı.

Söz konusu sitelerdeki haberin hem başlığının, hem de içeriğinin kelimesi kelimesine aynı olduğu görülüyordu.

Başlık şöyle: **" 'Fotoğrafları gördüm' dedi, 15 gün sonra hayatını kaybetti".**

Haber ise, şu paragrafla başlıyordu:

> "BBP camiasına yakınlığıyla bilinen sanatçı Ahmet Yenilmez, ***Barnabas incili***ni gördüğü için Yazıcıoğlu'nun öldürüldüğü iddiasını
> '**Vasiyet'** filmiyle beyaz perdeye taşıyacak."

Haberin başlığı ve ilk paragraf (daha doğrusu spot), verilmek istenen temel mesajı ya da ana fikri ortaya koyuyor.

*

Peki, insan ***Barnabas İncili***'ni görünce ne oluyor da ölüyor? ***Barnabas İncili***'nin nasıl bir öldürücü özelliği var?

Haberde bu konuda ayrıntılı bilgi yok.

Sadece şunlar var:

> "Yenilmez, kazadan önce Yazıcıoğlu'nun **Ankara Çukurambar**'da bir pastahanede … kendisine "Biliyor musun bunu gören herkes
> ölmüş" diyerek telefonundan ***Barnabas incili***nin fotoğraflarını gösterdiğini dile getirdi.

> “Yenilmez, o sırada yanlarında bulunan başka bir kişinin ‘Siz de gördünüz mü?’ sorusuna Yazıcıoğlu’nun ‘Gördüm’ yanıtını verdiğini, arkasından ‘**O zaman siz de mi öleceksiniz?’** diye sorduğunu aktardı.
>
> “Bu buluşmadan 15 gün sonra helikopter kazasıyla Yazıcıoğlu’nun hayatını kaybettiğini anımsatan **Ahmet Yenilmez**, bu fotoğrafların kaybolan telefonda olduğunu savundu.”

*

Evet, hepsi bu..

Doğal olarak, bu ifadeler birtakım soruların kafamıza üşüşmesine yol açıyor.

Birincisi, ***Barnabas İncili***’ni gören herkes ölmüşse, neden gösterenler ölmüyor?

Sonuçta, gösterenler de, görenlerden..

İkincisi, neden sahip olanlar ölmüyor da, görenler ölüyor?..

Yani, ***Barnabas İncili*** elinizde olmadıktan sonra, görseniz ne olacak, görmeseniz ne olacak!..

Hatta, elinize geçmedikten sonra, aslını görmekle fotoğrafını görmek arasında da bir fark yoktur.

İşte o yüzden, *“Muhsin Yazıcıoğlu* ***Barnabas İncili****’ni gördüğü, yani varlığından haberdar olduğu için ölmüşse, Ahmet Yenilmez neden hayatta kalmış?”* diye düşünmeden edemiyoruz..

Bu konuda **feryad ü figan koparsın, film yapsın, kıyametler koparsın** diye mi?..

Muhsin Yazıcıoğlu, salt ***Barnabas İncili***’ni gördüğü, böyle bir ***İncil***’in varlığından haberdar olduğu için ölüyor, fakat bu ***İncil***’in varlığını tüm dünyaya duyurmak üzere **plan ve proje üreten** Ahmet Yenilmez yaşamaya devam ediyor..

*

Kaldı ki, söz konusu ***İncil*** 1981 yılında Hakkari'de bir mağarada bulunmuştu.

Hz. İsa'nın konuşmakta olduğu **Aramca** dilinde yazılmış bulunan bu ***İncil***'i ilk inceleyen, Aramca uzmanı **Prof. Dr. Hamza Hocagil**'di.

Hocagil, ilk kez 1984 yılında gördüğü bu ***İncil***'le ilgili olarak 1986 yılında ***İlim ve Sanat*** dergisine bazı açıklamalarda bulunmuştu.

O zaman çok yankı uyandıran bu açıklamaları ben de okumuş bulunuyordum.

Ahmet Yenilmez'in merhum Yazıcıoğlu'na atfettiği "ölüm" teorisine göre, Hocagil'in o güne kadar yüzlerce defa ölmüş olması gerekiyordu.

Fakat bana mısın demeden yaşamaktaydı..

Nitekim, 24 Şubat 2012 tarihinde, bu ***İncil***'le ilgili olarak ***haber7.com***'a açıklamalarda bulunmuş durumdaydı, yani capcanlıydı
(bkz. http://www.haber7.com/tarih-ve-fikir/haber/848847-o-incil-sahte-fotokopisi-de-bende).

Muhsin Yazıcıoğlu, bu **İncil**'i gördüğü için 15 gün sonra ölüyor, onu 1984 yılında görmüş olan Hocagil ise, Yazıcıoğlu'nun vefatından üç yıl sonra bile hayatta..

1984'ten 2012'ye kadar tam 672 tane 15 gün geçmiş..

O arada Hocagil'in 672 kere ölmesi gerekiyorken, bana mısın dememiş, bir kere bile ölmemiş..

Bence, Muhsin Yazıcıoğlu'nun vefatı dosyasını sahte bir ***Barnabas İncili***'ne bağlayarak kapatmak isteyenler boşuna yoruluyorlar.

Bir yalanı kapatmak için bir başka yalan üretmek zorunda kalacaklar ve sonunda bu kuyruklu yalanlar dizisi komik olmaktan çıkıp nefrete yol açacak.

*

Daha ilginç olan, **MİT sempatisiyle bilinen Emin Pazarcı**'nın, merhum **Prof. Dr. Esad Coşan** hocanın ölümünü de ***Barnabas İncili***'ne bağlamaya çalışmış olmasıydı.

Esad Coşan hocanın ölümüne kadarki yazı ve konuşmalarını yakından takip etmiş olan benim gibi talebeleri, onun bu ***Barnabas İncili*** merakından haberdar olamamıştı, ama onu hayatında bir kez bile görüp görmediğini bilmediğimiz Emin efendi, onun bu merakından dolayı suikaste kurban gittiğini keşfediyordu.

Ve mine'l-garâib…

“İNGİLİZ İSTİHBARATI UYMADI, VATİKAN VERELİM”

Anadolu Ajansı, 2016 yılının Aralık ayı başlarında, büyük Türk sanatçısı, Türk tiyatrosunun parlayan yıldızı **Ahmet Yenilmez** ile bir röportaj yapmış ve bunu haberleştirmişti.

Neden herhangi bir televizyon kanalı, gazete, dergi vs. değil de Anadolu Ajansı?

Sebebi şu: **Derin “algı operasyonu”**nundan ibaret olan **“devlet” destekli mesaj,** devlete ait Anadolu Ajansı’na abone olan bütün medya organlarına ulaşsın diye..

Eski **Kültür Bakanı** Zeybekçi’nin **ajan** olduğunu söylediği **Emin Pazarcı** ile aynı yerden talimat ve destek aldığı açık olan bu tiyatrocu, Prof. Dr. **Mahmud Esad Coşan** hocanın **28 Şubat** döneminde **İsrail-ABD-CIA-mason işbirlikçisi darbeci askerler ve MİT** yüzünden ülkesini terk ettiğini unutturmaya çalışıyordu.

Güya, o dönemde Esad Efendi, **FETÖ**‘nün hedefindeymiş.. **MİT**‘in ve darbeci askerlerin değil..

Esad Efendi, kendi hayal dünyasında yaşadığı için darbeci askerler ile MİT’ten çekinen bir paranoyakmış..

FETÖ’nün hedefinde olduğunun ise farkında değilmiş..

Paranoyasının büyüklüğüne bakın ki, kendisinin MİT ile darbeci askerler tarafından hedefi alındığını zannediyormuş.

*

Halbuki, o dönemde **hedef** olan birileri var: **Erbakan** ve onun hükümet kurmasını sağlayan **Esad Efendi** ile **Muhsin Yazıcıoğlu**..

Onları hedef alanlar ise **MİT ile TSK'daki hainler**..

O sırada **FETÖ** diye birşey yok..

FETÖ, ABD gibi **dış güçler** ile ülke içindeki **işbirlikçi derin güçlerin** Erbakan'a karşı desteklemesi sonucunda iktidar olan **Erdoğan** sayesinde dal budak salacak..

Sonra da aralarında "**ganimet** paylaşımı" ve "Sen mi bana **biat** edeceksin, ben mi sana?" kavgası çıkacak..

Fethullah, kendisinden **biat** bekleyen Erdoğan'a, "Sen daha dünkü çocuksun, ustan Erbakan'a ihanet etmiş, onun mirasına beleşten konmuş bir çömezsin, bense sıfırdan bir cemaat inşa etmişim, ilmim de var, üstelik benim ABD ile aram seninkine göre daha iyi, benden biat beklemeyecek, sözümü dinleyeceksin" diyecek..

*

Fakat aslında mesele daha derin..

Erdoğan'ın "Bunlar insanların **mahrem**ine girdi" lafını unutmayın..

Olayın bir yönü bu..

Diğer yönü ise **17-25 Aralık**..

Kuşçu Eşref takma adıyla **Twitter**'da The Cemaat'i tehdit eden şahsın/odağın, daha 2014'te hakimi, savcısı, öğretmeni, memuru, askeri ile bütün Cemaat mensuplarının cezalandırılacağını söylemiş, sonradan yaşanacakları haber vermiş olması tesadüf değildir.

Mahremiyet meselesini ***Odatv*** yazarı **Asiye Güldoğan kod derin şahıs** eliyle **algı operasyonu**na bağlayıp işi **Emine Hanım ile Tayyip Bey'in**

görüntüleri basitliğine dönüştürmeye çalıştılar, fakat aslında mesele **Defne Samyeli** idi..

*

İktidarın şu **Selam Tevhid Örgütü Davası** konusundaki hassasiyet ve öfkesinin temelinde de bu yatıyordu.

Çünkü, polisler, bu dava kapsamındaki **telefon dinlemeleri** sırasında **Erdoğan ile Defne Samyeli**'nin konuşmalarına da muttali olmuşlardı.

Evet Erdoğan, Samyeli ile aynı fotoğraf karesine girmiş, objektiflere yan yana poz vermişti, Samyeli konuşmadığı biri değildi. Fakat telefon konuşmaları özel hayata giriyordu.

Bunun üstüne bir de **17-25 Aralık** gelince Erdoğan'ın öfkesi son raddesine ulaştı.

Ve bu öfke hâlâ dinmiş değil.. Capcanlı duruyor..

Fethullah ve onun ardındaki **CIA "üst akıl(sızlığ)ı"** burada hesap hatası yaptı..

Kediyi köşeye sıkıştırır, onun **herşeyini** hedef alırsanız, yani geride **"kaybetmekten korkacağı"** hiçbir şey bırakmazsanız, olacağı budur.

Ölmüş koyun kurttan korkmaz.

*

Evet, **FETÖ**'yü FETÖ yapan Erdoğan'dı..

28 Şubat'ta FETÖ yoktu ki **Esad Efendi**'yi hedef alsındı..

Esad Efendi'yi hedef alanlar, **İsrail ile ABD paralelindeki askerler ile MİT'çi hainler**di.

Ve yıllar tiyatrocu **Ahmet Yenilmez**'in, söz konusu **hainleri** unutturmak için **algı operasyonu** yaptığını, 28 Şubat süreciyle başlayan operasyonun bu defa algı düzeyinde devam ettirildiğini görüyoruz.

Kimin desteğiyle?

Tayyip Erdoğan'ın başında bulunduğu devletin desteğiyle..

Kültür Bakanlığı'ndan **para** alarak saçmasapan **paranoya** üzerine kurulu film çeviriyor.

Emin Pazarcı'nın izinde yürüyerek..

*

Aslında **ABD ve Fethullah**, Esad Efendi'ye "havuç" uzatarak onu "kontrol" altına almayı denemişlerdi.

Bir ara ***analitikbakis.com*** adlı bir internet sitesini yöneten **Av. Hüseyin Yürük,** söz konusu sitede, Fethullah'ın, Türkiye'yi 28 Şubat sürecinde terk eden Esad Efendi'yi **ABD'ye davet** ettiğini yazmıştı.

Esad Efendi kabul etmemişti..

Vefatından beş ay önce ise, son haccı sırasında, kendisine teklifte bulunanın sadece Fethullah olmadığını açıklamıştı.

CIA'in stratejik ortağı MİT, görünüşte daha "yerli, milli, Türkiyeli" bir teklif ile ona yanaşmıştı.

Esad Efendi bunu da kabul etmemişti..

Ve yapılan teklifi, hacda kendisine refakat edenlere açıklamıştı.

“Kabul etseydim siz de rahat ederdiniz fakat kabul edilecek şey değil” dedi. (Şahitlerden biri, o sene Esad Efendi ile birlikte hac yapan Av. Yalçın Ünal.. Bunu, Av. Kemal Yavuz Ataman ile bana söylemişti.)

*

Tekrar söyleyelim, tiyatrocu Ahmet Yenilmez, **28 Şubat** döneminin asıl **hainlerini** unutturmak için FETÖ edebiyatı yaptı.

Daha doğrusu bunu ona, **devletin parası**yla ve desteğiyle, “üst aklı”yla yaptırdılar.

Seri katil *Barnabas İncili* paranoyasının kaynağı buydu..

Fakat, böyle bir paranoya tutmaz..

Sabun köpüğünden bir balon bu.. Onu yok etmek için bir üflemek yeterli..

Ancak, bu üfleme işi kolay olsa da, büyük cesaret istiyor, çünkü paranoya balonunun ardında (**28 Şubat**‘ta marifetlerini görmüş bulunduğumuz, 1990’lı yıllarda **faili meçhulleri** ile tanıştığımız, 12 Eylül döneminde **işkenceciliği** zirve yapmış) **devletin parası ve desteği** var..

Üflemek kolay da, arkasından neler geleceğini kestirmek zor..

O yüzden, bu işe aklı erenler, “Amman haa!” deyip susuyorlar.

Aklı ermeyen angut taifesi ise “Hee, bizim hocamız **Esad Efendi** çok yerli, milli, Türkiyeli idi, hain FETÖ’cülerin hedefindeydi, yaşasaymış ***Barnabas İncili***‘ni de yayınlayacakmış, Barnabas İncili Hafızlık Okulu açacakmış” diyerek **28 Şubat’ın hainleri**ni kendilerine güldürüyorlar.

ODATV'NİN İŞKEMBESİ GELİŞMİŞ MÜNAFIĞININ YALANI

Münafığın adı, Nazif Ay..

Şöyle diyor:

> Nurcu Fethullah Gülen ile Recep Erdoğan'ın da siyaseten mensup olduğu İskenderpaşa cemaatinin önderi Esad Coşan gibi İslamcı önderler, nedense yurtdışına kaçmayı marifet bilmişlerdir. Onların ardında kalanlar ise yurtlarını terk edip kaçan bu zevatı mağdur ve mazlum ilan etmişler ve kılıf olarak da **"Aslında onlar hicret ettiler!"** zırvasına bel bağlamışlardır. Oysa Ergenekon ve Balyoz gibi davaların mazlum ve mağdurları olan onurlu şahıslarsa yurtdışına kaçmamış, suçluluk halet-i ruhiyesini ilan etmemişlerdi.
>
> Hz. Muhammed ve arkadaşlarında gördüğümüz hicret, kaçış değil, stratejik vaziyet alma ve uygun pozisyona geçmeydi. Aynı zamanda hicret, aynı tip insanların yaşadığı topraklarda ülke içi yerel bir göç özelliği taşıyordu. Hz. Muhammed hicret ederken yerelliğe göre hareket etmiş ve zamanın kodaman, sömürgeci ülkeleri olan Roma ve İran (Pers) diyarına gitmemiş, halkının onuruyla oynamamıştır.

*

Bu münafığa tane tane anlatalım.

Bir: Ne Fethullah Gülen, ne de Recep Erdoğan siyaseten İskenderpaşa cemaatine mensuptur, mensup olmuştur.

(Tabiî burada kastımız Nurettin Coşan öncesi İskenderpaşa..

Nurettin siyaseten resmî ideolojiye, MHP ve Akparti'ye biat etmiş durumda.)

Her ne kadar Erdoğan'ın Esad Efendi ile çekilmiş fotoğrafları varsa da, Nazım Kıbrısî, Mahmut Ustaosmanoğlu gibi isimlerle de fotoğrafı mevcut.

Ya hu adam Patrik Bartholomeos ve Hahambaşı İshak Haleva ile bile fotoğraf çektirmiş, daha ne olsun!

İki: Senin o onursuz çete İsrail'in ve ABD Dışişleri'nin emriyle kendi hükümetine ve milletine ihanet ederken Esad Efendi bu olayın ardında İsrail'in bulunduğunu ve er geç hesap vereceğini açıkça yazmış, bu yüzden Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmıştır.

*

Üç: Ergenekon ve Balyoz gibi davaların mazlum ve mağdurları olan onurlu şahıslar yurtdışına kaçmamışmış..

Medyanın sağır körü, hakkında Ergenekon davası kapsamında 12 Nisan 2010'da yakalama kararı çıkarılan Bedrettin Dalan soluğu yurtdışında almış, Türkiye'ye beş yıl sonra, 18 Şubat 2015 tarihinde, hakkındaki yakalama kararı kaldırılınca dönmüştü.

Bir başka "kaçmamış" kaçağın hikâyesi ise şöyle:

> Yeraltındaki cephanelikler ve suikast planlarıyla yeni bir boyut kazanan Ergenekon soruşturmasında önemli gelişmeler yaşanıyor. Örgütün kritik noktasındaki isimler arasında yer aldığı ileri sürülen ve yaklaşık 6,5 aydır aranan emekli **Tuğgeneral Levent Ersöz**, dün tedavi için gittiği Ankara'daki Balgat **1**00. Yıl Hastanesi'nde yakalandı.
>
> 'Mehmet Orhan Gülcü' ismiyle prostat ameliyatı olmaya hazırlanan Ersöz'ün üzerinden **sahte kimlikler ve pasaport** çıktı. Tanınmamak için sakal bırakan Ersöz'ün, yaklaşık 1,5 ay önce **Ukrayna pasaportuyla** Zonguldak Limanı'ndan yurda giriş yaptığı, Kırşehir Alay

Komutanlığı’nda görevli Astsubay Selim G.’den de yardım aldığı belirlendi. Gözaltı sırasında Astsubay G., Ersöz’ün yanındaydı. Firari general dün akşam İstanbul’a gönderildi. Edinilen bilgilere göre Ersöz, ameliyattan sonra Mersin üzerinden **Kıbrıs’a gitmeyi** planlıyordu.

Ersöz, 1 Temmuz 2008’de Şener Eruygur ve Hurşit Tolon’la birlikte gözaltına alınacak şüpheliler arasındaydı. Ancak operasyondan hemen önce (29 Haziran) **yurtdışına çıktığı** belirlendi. Bunun üzerine mahkeme, hakkında ‘yakalama kararı’ çıkardı. Yakın çevresi, ‘iş gezisi’ için Rusya’ya gittiğini, 10 gün içinde döneceğini söylüyordu.

2001’de Abdullah Öcalan’ın hapis yattığı İmralı’da komutanlık yapan Ersöz’ün, **Rusya’da** devlete ait bir savunma şirketi olan silah devi **Rosoboronexport’ta danışman** olduğu ortaya çıkmıştı….

Sürekli adres değiştirdiği belirlenen zanlının 1,5 ay gizlendiği Başkent’te sahte kimliklerle değişik otellerde kaldığı tespit edildi. Ersöz’ün ayrıca, Ankara’da bulunan Rus asıllı bayan arkadaşı Olivia S.’nin evinde de kaldığı belirlendi.

(https://www.memurlar.net/haber/129318/tuggeneral-levent-ersoz-kimdir-ergenekon-daki-fonksiyonu-nedir.html)

*

Dört: Hicretin, aynı tip insanların yaşadığı topraklarda ülke içi yerel bir göç özelliği taşıması şartı da, bu münafık öküzün gelişkin işkembesinin ürünü.. Müslümanlar siyahî hristiyanların yaşadığı Habeşistan’a da hicret etmişlerdi.. Hz. İbrahim, yabancı topraklara hicret etmişti. Hz. Musa, Mısır’dan Medyen’e gitmişti.

Anladın mı, yazıp çizen kör-sağır işkembe!

“DOĞUM”U NEDEN HATIRLATILIYOR DA, “ÖLÜM”Ü UNUTTURULUYOR?

Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocayı, Türkiye’deki halk kitleleri, 4 Şubat 2001 tarihinde Avustralya’da bir **trafik kazası**nda yaşamını yitirince tanımıştı.

Bakanlar Kurulu kararı ile Süleymaniye Camii haziresine defninin planlanmış olması onu medyanın ilgi odağı haline getirmiş, o zamanki **cumhurbaşkanı**nın vetosu üzerine bu iş gerçekleşmemişti.

Esad Coşan hoca, Türkiye siyasetini etkilemiş bir isimdi. **Muhsin Yazıcıoğlu**’nu dışardan destek vermeye ikna ederek Refah-Yol hükümetinin kurulmasını sağlamış bulunuyordu. Ayrıca, 28 Şubat darbecilerinin arzularının hilafına, bu hükümetin yıkılmaması için büyük gayret ve direnç göstermişti.

Ancak, **Demirel** marifetiyle 30 Haziran 1997 tarihinde ANASOL-D hükümeti kurulmuş ve **Erbakan**’ın siyasî hayatı sona ermişti.

Esad Efendi o sırada Türkiye’de değildi; iki ayı aşkın bir süre önce, Nisan ayı içinde yurtdışına çıkmış bulunuyordu.

Bir daha da **dön(e)meyecekti**.

*

Bununla birlikte, yaklaşık dört yıl sonra Avustralya’da “sıradan” bir **trafik kazası**nda vefat ettiğinde, yani henüz **28 Şubat’ın bin yıl süreceği**ni söyleyenlerin “borusunun öttüğü” sırada, birden bire devletin **makbul ve muteber adamı** haline gelmiş, mezar yeri için Bakanlar Kurulu kararı hazırlanmıştı.

Acaba bu aklı, Bakanlar Kurulu’na **kimler** vermişti?..

(Merhum Ord. Prof. Dr. **Ali Fuat Başgil**, Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'na cevap verdiği bir yazısında, kendisine yönelik övücü ifadeleri için, "**Acaba bu, hangi günahın kefareti?**" sorusunu yöneltir. Acaba yaşıyor olsaydı, Esad Coşan hoca için çıkarılan Bakanlar Kurulu kararı hakkında, "Acaba bu hangi günahın kefareti?" sorusunu yöneltir miydi?)

Esad Coşan hocanın vefatından iki yıl sonra, oğlu M. Nureddin Coşan, onun için düzenlenen **anma toplantısı** sırasında şu ifadeleri kullanmıştı:

> "Sevgili liderim, lideriniz Mahmud Esad Coşan rahimehullah iki yıl önce 4 Şubat 2001 Pazar günü **müphem** bir çarpışma neticesi damadı Ali Yücel Uyarel'le birlikte **şehid** olmuştu."
>
> (http://www.iskenderpasa.com/DA143261-DFDD-4813-8263-FCCB97482126.aspx)

Nureddin Coşan'ın "müphem", yani **şüpheli ve soru işaretleriyle dolu** olarak nitelendirdiği "çarpışma", bir silahlı çatışma değildi.

Trafik kazası idi.

Onun için "şehid" ifadesinin kullanılması, kaza eseri ölmediği, **kaza süsü verilerek** öldürüldüğü düşüncesinin Esad Coşan hocanın yakınları tarafından kabul edildiğini gösteriyordu.

O sıralarda, **Yeşil kod** adlı Mahmut Yıldırım'ın zamanında Avustralya'ya gidip **farklı bir isim** altında Esad Coşan hoca ile görüşmüş olduğu yönünde rivayetler duymuş bulunuyorduk.

*

Ayrıca, **S. G.** adlı bir şahıs, Esad Coşan hocanın ölümünde parmağı olmakla suçlanmıştı.

Bu S. G. ile ilgili olarak ***haber7.com***'da ayrıntılı bir yazı yayınlanmış, fakat sözkonusu şahsın adlî yollara başvurması sonucunda ilgili haber yayından kaldırılmıştı.

Ancak, ölümünden önce Esad Coşan hocanın **yakın çevresi** içine girmeyi başarmış olan bu şahıs, birden bire ortadan kaybolup gitmişti.

Nereye gittiğini bilen olmadığı gibi, nerden geldiğini bilen de yoktu.

Daha önce nerede yaşamış, ne iş yapmış, nasıl bir eğitim almıştı; kimse bilmiyordu.

İsmi üzerinden iz sürmek de mümkün olmuyordu.

Doğal olarak bu durum, birçoklarının, söz konusu şahsın **gerçek ismi**nin başka olduğunu, S. G. ismi altında Esad Coşan hocaya yönelik **operasyon**da görev almış bulunduğunu, işi bitince başka bir kimliğe (**asıl** kimliğine veya başka bir **sahte** kimliğe) bürünmüş olduğunu **düşünmelerine yol açmıştı**.

Böyle düşünenlere göre, şayet gerçek ismi S. G. olmuş olsaydı, hem geçmişinin izlerine ulaşmak mümkün olacaktı, hem de şu anda sürdürmekte olduğu yaşamı hakkında bilgi edinmekte kimse zorlanmayacaktı. Bu şekilde Dabbetül Arz gibi aniden yerden çıkamayacak, sonra da Hz. İsa gibi birden bire gözlerden kaybolamayacaktı.

S. G., birilerinin iddia ettiği gibi bir **gizli servis** elemanı mıydı?..

Eğer öyleydiyse, hangi gizli servisin elemanıydı?..

*

Tabiatiyle, bu sorulara benim cevap verebilmem mümkün değil.

Ancak, Esad Coşan hocanın ölümünde bir gizli servis parmağının bulunduğuna çok farklı kesimlerin inandığı, yakınlarda yayınlanmış bir **kitap**ta geçen ifadelere de yansımış durumda.

Bir dönem ***İslâm*** ve ***Kadın ve Aile*** dergilerinin genel yayın yönetmenliğini yapmış bulunan **Recep Koçak**, iki ayrı haber sitesinde yayınlanan "**Merhum Ali İhsan Tola Ergenekon'u Haber Vermişti**" başlıklı yazısında şunları söylüyor:

> *"Yazar İhsan Atasoy, Nur Kahramanları serisinin 12. kitabı olarak Ali İhsan Tola merhumu sevenlerinin ve tanımayanlarının huzurlarına getiriyor….*
>
> "Kitabını okunmasını hararetle tavsiye ederken, ilk etapta altını çizdiğimiz birkaç satır ve bazı paragrafları dikkatinize sunacağım..
>
> "Merhum M. Es'ad Coşan Hocaefendi'nin görünüştü bir trafik kazası ve kuvvetle muhtemel bir suikastla aramızdan ayrıldığına inananların sayısı az değil.
>
> "Ali İhsan Tola'nın en yakınlarından Mehmet Başat merhum Tola'yı anlatırken Es'ad Coşan Hocaefendi'nin adının geçtiği kısımda şunları söylüyor;
>
> *" "Hatta o zamanlar istihbarat başkanı '**MİT bundan böyle hariçte de çalışacak**' diye beyanat vermişti. Onun arkasından [Bediüzzaman'ın önde gelen talebelerinden] Bayram Ağabey'in [yurtdışından dönerken trafik kazasında vefatını], **Es'ad Coşan'ın vefatını duyunca, 'Bak dışarıda çalışacağız demişlerdi. Operasyonları dışarıda da yapmaya başladılar'** demişti."*
>
> (s.240)

(http://analitikbakis.com/NewsDetail.aspx?id=62816&name=Merhum-Ali-Ihsan-Tola-Ergenekon%27u-Haber-Vermisti;http://www.habername.com/yazi-recep-kocak-merhum-ali-ihsan-tola-ergenekonu-haber-vermisti-9748.htm)

*

Bunun yanı sıra, vefatından bir süre önce, Avrupa'da bulunduğu sırada Esad Coşan hocaya, **Fethullah Gülen**'in, hayatının tehlikede olduğuna dair haber göndermiş, onu ABD'ye davet etmiş olduğu da söyleniyor. (Bunu Av. Hüseyin Yürük, ***analitikbakis.com***'da yazmıştı.)

Esad Coşan hoca, ABD'ye gitmemiş, tercihini **Avustralya**'dan yana yapmıştı.

*

Yine, Esad Coşan hoca, son haccı sırasında cemaate, **MİT'ten bir heyet**in onunla görüşmüş olduğunu söylemiş, "**Bana yapmış oldukları teklifleri reddetmeyip de kabul etmiş olsaydım, siz de rahat ederdiniz, fakat kabul edilecek şey değil**" demişti. (Bunu hacda bizzat duyan Av. Yalçın Ünal, kendi evinde Av. Kemal Yavuz Ataman yanımızdayken söylemişti.)

Acaba MİT'çiler ne tür "**rahatlık**" tekliflerinde bulunmuşlar, **karşılığında ne** istemişlerdi?

İstedikleri karşılık, birtakım **yeni (laikçilik açısından zararsız) söylemler**in benimsenmesi ve **farklı politik** tercihlere yönelinmesi olabilir miydi?

Ve, red cevabı alınca hangi **B planı** için düğmeye basmışlardı?

Yoksa, bir **B planları** mevcut değil miydi?..

Bunları bilmiyoruz.

*

Bununla birlikte, MİT'in, İhsan Atasoy'un kitabında geçtiği şekilde şaibe altında kalması, Esad Coşan hoca gibi bir isimle ilgili olarak bu şekilde zan altında bulunması hiç de hoş değil.

Ancak, herkesin bildiği üzere, bunun tek sorumlusunun **MİT**'ten şüphelenen kesimler olduğu söylenemez.

Maalesef bu kurum çalışanlarının bazılarının "**sabıkası**" hayli kabarık.

Şayet bir araştırmacı-gazeteci ilgili haber ve yazıları derleyecek olsa, ne yazık ki, ortaya ansiklopedi hacminde bir eser bile çıkabilir.

Bilindiği gibi, **Ergenekon** davası yüzünden **MİT** mensubu **Kaşif Kozinoğlu** tutuklanmış bulunuyordu.

Diğer tutuklular arasında **deşifre olmamış MİT ajanları** var mıdır, bu konuda birşey söyleyemeyiz.

Şahsen, **MİT**'in Esad Coşan hoca ile ilgili olarak zan altında kalması, beni herhangi bir şekilde memnun edecek birşey değil.

Tam aksine, rahatsız eden bir durum.

Onlara akıl vermek bana düşmez, ama hiç değilse şu S. G.'nin **geçmişini** aydınlığa kavuştursalar, onların bu şekilde zan altında bırakılmasına gönülleri razı olmayanların yüreğini serinletmiş olurlar.

*

Bu söylediklerimiz, masumiyetini **kanıtlamak** istediğini, böylesi bir derdi bulunduğunu dile getirmiş olan S. G. için de geçerli tabiî ki.

Böylece, **salt** S. G. ismi etrafında koparılan gürültünün, bu isimle ilgili **yayınlar çerçevesinde** yürütülen tartışmaların ve gündeme getirilen farklı spekülasyonların bir "**örtbas öyküsü**"ne (*cover story*) **inandırıcılık kazandırma** ameliyesi olmadığı da anlaşılmış olur.

Yani S. G. isminin **sahte** olabileceğinin düşünülmesinin önüne geçmek için birilerinin bize "**Cambaza bak cambaza!**" dememiş olduğunu anlarız.

Şayet S. G., geçmişi üzerindeki esrarengiz örtüyü kaldırır, nerede doğduğunu, çocukluğunun nerelerde geçtiğini, hangi okullara devam etmiş olduğunu açıklarsa (yani başkalarının onun **komşuları**na ve **okul arkadaşları**na ulaşmalarına imkân verirse), üzerindeki şüphe bulutlarını dağıtma yolunda önemli bir mesafe katetmiş olur.

Yoksa, bu pilav daha çook su götürür.

*

Çok daha ilginç bir "hikâye"yi ***Takvim*** gazetesi yazarı **Emin Pazarcı**, 8 Mart 2012 tarihinde gündeme getirmişti.

"Şüpheli Barnabas Ölümleri" başlığı altında önce **Muhsin Yazıcıoğlu** "kaza"sını ***Barnabas İncili***'ne bağlamış, daha sonra da "tavşanın suyunun suyu" kabilinden, Muhsin Yazıcıoğlu'nun şahitliğini bahane ederek, **Esad Coşan** hocanın sözkonusu ***İncil***'e olan bilmediğimiz "yakın" ilgisi ile Avustralya'da geçirdiği trafik kazası arasında bağlantı kurmuş ve bizleri aydınlatmıştı.

Ona inanacak olursak, "**derin**" hristiyan çevreler, ***Barnabas İncili***'ne sadece "ilgi" duymakla yetinenleri bile öldürüyorlardı (http://www.takvim.com.tr/Siyaset/2012/03/08/supheli-barnabas-olumleri).

Pazarcı'nın, bir televizyon programında **Namık Kemal Zeybek**'in kendisi için kullandığı "**Sen buraya ajan olarak gelmişsin!**" şeklindeki ifadeden çok etkilenmiş ve programı terk etmiş olduğu görülüyor. (Bkz.http://www.takvim.com.tr/Yazarlar/emin_pazarci/2011/02/27/zeybekten_buyuk_ayip;http://yenisafak.com.tr/gundem-haber/el-cezire-turk-yayininda-kavga-27.02.2011-305433.)

*

MİT'in daha yakın zamanlara kadar (mesela 2000'li yıllarda), "ABD'nin güvenliğini tehdit ettiği söylenen birileri" için neler yaptığını biliyoruz.

ABD tarafından haklı harsız denilmeden terrorist damgası vurulan kişileri Türkiye'de yakalayınca dosdoğru CIA'in işkencehanelerine gönderdiler.

Bu, gazete haberlerine ve köşe yazılarına konu oldu. Ne de stratejik ortaktılar. Müttefiktiler.

Gelelim Esad Efendi'ye..

Neymiş efendim, onu Avustralya'da CIA (veya taşeronu İngiliz istihbaratı) öldürmüşmüş, çünkü o FETÖ'cülere karşıymış.

Mümkündür, Türkiye'de kurulacak (İslamcıların eski İslamcı hale geldikleri, Şeriatçılığın yerini ılımlı laikçiliğin aldığı) yeni düzen için onu engel olarak görmüş olabilirler.

Ancak, o dönemde Esad Efendi'yi tehdit olarak sadece CIA'in görmüş olması düşünülemez.

Esad Efendi ülkeyi niye terk etmişti?

"İrtica PKK'dan daha tehlikelidir" diyerek 28 Şubat sürecinin hedef kitlesini tanımlayanları bu denklemde nereye koymalıyız?

ESAD COŞAN'IN ÖLÜMÜYLE İLGİLİ İDDİALAR SORUŞTURULMALIDIR

Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocanın ölümüyle ilgili iddialar **adlî merciler** tarafından soruşturulmalı, özellikle **S. G.** adıyla tanınan şahsın kamu vicdanında "**aklanması**" sağlanmalıdır.

Böylesi bir soruşturmayı hem **S. G.**'nin, hem **MİT**'in, hem de Esad Coşan'ın **yakınları**nın istemek için birçok nedeninin bulunduğu açıktır.

Bunu, özellikle S. G.'nin istemesi gerekir.

Çünkü, çalışıp servetine servet eklemesi mümkünken yâd ellerdeki Esad Coşan hocanın kimsesizlik ve yalnızlığına ortak olmak amacıyla büyük maddî fedakârlıklarda bulunan S. G.'nin, kendi isminin "**suikastte kilit isim**" olarak hatırlanmasını ya da zihinlere kazınmasını önlemek istemesi beklenir.

Yapılacak bir soruşturma, birincisi, S. G. isminin **sahte bir kimlik** olmadığının, o esmer, hafif şişman, şimdilerde 45 yaşlarında olması gereken cömert vatandaşımızın adının gerçekten S. G. olduğunun anlaşılmasını sağlayacaktır.

*

İsminin gerçekten S. G. olduğunun anlaşılması bile, eminim ki, pekçok şüphenin bertaraf edilmesine tek başına yetecektir.

Esad Efendi'ye olan sınırsız sevgi ve bağlılığından dolayı kıtalar dolaşan, Avrupa, Avustralya demeden her yere koşan, onun en zor zamanında Hızır gibi yanında bitmiş bulunan bu **olağanüstü cömert ve fedakâr** şahsın, bir soruşturmayı aslanlar gibi göğüslemesi, "Kimmiş benim kimliğimden şüphelenen?.. İşte ben burdayım. İsteyen istediğini sorsun, verilemeyecek hiçbir hesabım yoktur" demesi beklenir.

Ortaya çıkmalı, “Kardeşim, benim hiç ‘rahatsızlanma’ hakkım yok mu? Evet, kaza günü ‘**biraz rahatsız**’ bir adam olarak konvoyda dördüncü sıradaydım, özel şoförlüğü Hüseyin Kara gibi isimlere devretmiştim, ama yine de evimde yatmak yerine Esad Coşan hocaefendimiz için kendimi yollara vurmuştum. Onun ölümü benim de yüreğimi yaktı, tarifsiz acılara gark oldum. Bir de şimdi böyle suçlamalarla mı karşılaşacağım! Kim ne biliyorsa çıksın söylesin. Ben de **bildiklerimi tek tek anlatacağım**” demelidir.

*

Evet, böyle cömert ve fedakâr bir “kardeşimiz”in bu şekilde ortaya çıkması, kimliğinin **adlî merciler tarafından onaylanması** hem onun “aklanması”nı sağlayacak, hem de onu suçlayanların gerçek birer paranoyak olduklarını anlamamıza katkıda bulunacaktır.

Olaya **MİT** açısından baktığımızda da, böylesi bir soruşturmanın onlar için de memnuniyet verici olacağını tahmin etmek zor değildir.

Şayet olayda bir **İngiliz parmağı** varsa, bu soruşturma, söz konusu şerefsiz parmağa ilişkin kuşkuların netleşmesini sağlayabilir.

Ayrıca, kendi vatandaşlarını gerektiğinde sıkı bir biçimde takip etmek gibi bir meziyete sahip bulunan bu güzide kurumumuzun Esad Coşan hocanın **son yıllarına dair önemli bilgilere** sahip bulunduğunu düşünmek için yeterince nedene sahibiz.

Ellerindeki bilgileri adlî mercîlerle paylaşmaları, kafalardaki pekçok soru işaretinin ortadan kalkmasına, yanı başımızdaki İngiliz mi, Yahudi mi olduğu belli olmayan **tehlike**yi daha iyi fark etmemize yol açabilir.

Bu arada, S. G.’nin kendi adamları olmadığını da açıkça ortaya koyma fırsatı bulmuş olurlar.

(MİT'in yargıya açıkça katkı sağlama gibi bir uygulamasının pek bulunmadığını, en önemli davalarda bile mahkemelerin taleplerini kısa cevaplarla geçiştirdiğini biliyoruz elbette.

Ancak bu, çalışma yöntemleri çerçevesinde **dolaylı** yollarla, başka kurumlardaki ve oluşumlardaki **gizli elemanları** vasıtasıyla ellerinden geleni yapmadıklarını düşünmemiz için bir gerekçe oluşturmaz.

Aynı şekilde, nasıl kayıt dışı ekonomideki servetlerin ya da "kara para"ların aklanması ve "kayıt" altına alınması için birtakım elverişli yollar mevcutsa, istihbarat örgütlerinin ellerindeki **"kayıt dışı"** yahut **"kara" bilgiler**in araştırmacı-gazetecilik vs. gibi maskeler altında "kayıt" altına alındığını ve "aklandığını", kimi zaman da **manipülasyon/yönlendirme** ve **dezenformasyon / yanlış bilgilendirme** amaçlı yayınların yapıldığını da gözardı edemeyiz.

Buna karşılık bir adlî soruşturmanın her zaman daha doğru, daha güvenilir ve daha belgeli/kanıtlı bilgiler sağlaması beklenir.)

*

Böylesi bir soruşturmayı Esad Coşan hocanın talebelerinin (cemaatinin), özellikle de **yakınları**nın ve akrabalarının istemesi de beklenir; istiyor olmalıdırlar.

Böylece, olay üzerindeki ibham (**müphemlik**, kapalılık) ortadan kalkacak, kafalardaki soru işaretleri son bulacak, cemaat üyelerinin birbirlerine yönelik itham ve suçlama furyası nihayete erecektir.

Esad Coşan hocanın maddî ve manevî mirası üzerinde oturan, onun sırtından "hizmet" imkânı yakalayanların sadece nimet söz konusu olunca ortaya çıkıp **külfet**lerden kaçmaları, ganimet mevzubahis olunca başlarını uzatıp **zahmet** görününce gizlenmeleri düşünülemez.

Onların **bar** (yük) olmayıp yâr olmayı seçmeleri, **fedakârlık, vefa ve sadakat** destanı yazmaları, BBP'lilerin **Muhsin Yazıcıoğlu** için attıkları adımların yüzde birini olsun gerçekleştirmeleri, **dervişlik ahlâkı ve fütüvvet ruhu** gözönüne alındığında, hatırlatılmaya bile değmez bir mevzu olarak görülebilir.

Böylece, Esad Coşan'ın yaşamının, "ölünce adına kurulan bir vakıf" aracılığıyla isminin "kurban organizasyonuna kurban edilmesi"nin ötesine uzanan **büyük bir misyon** etrafında geçmiş bulunduğu da anlaşılacaktır.

ESAD COŞAN’IN ÖLDÜĞÜ KAZAYI ÇÖZMEK İÇİN ARSLAN BULUT’U KILAVUZ EDİNENLER

Bir ara **AKRA FM**’de “*Sosyal medyadaki sahte hesaplara ve **kamuoyunu yanlış yönlendirme**ye yönelik maksatlı yayınlara karşı dikkat olunuz*” şeklinde bir açıklama yayınlanmıştı (Bakınız: pic.twitter.com/6dFMLdNL3P).

“Dikkat olunuz” ifadesiyle, muhtemelen, “dikkat**li** olunuz” demek istiyorlar.

Bu uyarıyı yapmaları yersiz değil, kendileri de biraz dikkatsiz.

Birçok facebook sayfasının, sözü edilen türden birer “**sahte**” hesap oldukları kesin.

Belli ki, bunlar **taklit** ürün..

Ancak bazıları, **gerçeğinden farksız** bir taklit. Aslından bile daha **sahici**.

Hani Şarlo (Charlie Chaplin) taklitçileri arasında bir yarışma düzenlenmiş de, katılan 40 yarışmacı arasında gerçek Şarlo ancak dokuzuncu olabilmiş ya.. Onun gibi birşey..

Bazen de taklitler, aslı korumak için kullanılır.

Mesela, geçmişte suikast korkusu yaşayan birçok siyasetçinin kendilerine benzeyen şahısları dublör olarak kullandıkları biliniyor.

Askerlerden de böyle davrananlar olmuş.

Sahte hesaplar bazen hem mesajı vermek hem de “Bizimle ilgisi yok, sahte” denilerek sorumluluktan “yırtmak” için kullanılabilir.

*

Esad Coşan hocanın matruş, şapkalı ve **ast**subay kıyafetli fotoğrafıyla, vefatının hemen akabinde Nurettin Coşan'ın kartel medyasından **Avni Özgürel**'e verdiği röportaj sayesinde müşerref olmuştuk.

Böylesi iki fotoğrafı, **AKRA FM** tarafından reklamı yapılan bir sitede, http://www.iskenderpasa.com/6ED16ECE-79A4-4647-86A0-C0885DA2A45B.aspx adresinde yayınlandı.

Bu www.iskenderpasa.com "**sahte(kâr)**" mı, hakiki ve dürüst mü, benim sorunum değil.

*

AKRA FM'in söz konusu açıklamasının devamı da var:

> "Herhangi bir konuyla ilgili haber ve yorumlar, tarafımızdan, sosyal kuruluşlarımızdan veya web sitemizden yapılan **açıklamalara dayanmadıkça**, **gerçek dışı** ve **kamuoyunu yanlış yönlendirmeye yönelik maksatlı** yayınlar olarak değerlendiril**meli**dir."

Ne demek bu?..

Mesela biri çıkıp şu "tarafımız, sosyal kuruluşlarımız veya web sitemiz" **tarafından unutturulmaya çalışılan S. G. adlı şahsa** projektör tutunca, yazdıkları, **gerçek dışı ve kamuoyunu yanlış yönlendirmeye yönelik maksatlı** yayın mı oluyor?

Neden insanlara "**Aklınızı kullanmayın!**" mesajı veriyorsunuz?

Neden başkalarına, neyi nasıl "**değerlendirecekleri**"ni siz "öğretmeye" kalkışıyorsunuz?

"Gerçek dışı ve kamuoyunu yanlış yönlendirmeye yönelik maksatlı yayınlar" olarak "değerlendiril**melidir**"miş.

“Değerlendir**ilebilir**” bile değil, “değerlendiril**melidir**”.

Vay uyanıklar vay!.. Hani siz insanlara çılgınlar gibi **kritik ve analitik düşünme** tavsiyesinde bulunuyordunuz.. N’oldu?!..

Bütün o koparttığınız gürültü nereye gitti?..

*

Ne kadar “analitik” düşündükleri ve ne ölçüde “kritik/eleştirel” akıl yürütebildikleri, “Herhangi bir konuyla ilgili” diye başlayan ifadelerinde kendisini gösteriyor.

Düşünebilseler, böylesi bir cümlenin “Herhangi bir konuyla ilgili” diye değil, en iyi ihtimalle “Bizimle ilişkili bir konuyla ilgili” diye başlaması durumunda bir ölçüde mantıklı kabul edilebileceğini anlayabilirler.

Bu durumda bile, “analitik ve kritik” olması şöyle dursun, birazcık “düşünebilen” herkes, bir insanın kendisiyle ilgili konularda hem bilgi vermekten kaçınması hem de başkalarını toptancı bir tavırla suçlaması durumunda, **gerçeği gizlemediğinden veya çarpıtmadığından** emin olunamayacağını bilir.

*

Niye, “Herhangi bir konuyla ilgili olarak okuduklarınızı ya da duyduklarınızı **on yıl boyunca** size (sözde) öğretmeye çalıştığımız kritik ve analitik düşünme yöntemleriyle değerlendirmeye tâbi tutun” demiyorsunuz da, “Şöyle şöyle değerlendiril**melidir**” diye “**talimat**” veriyorsunuz?

Niye, “Aklınızı kullanmayın, düşünmeyin, **sizin yerinize biz düşünüyoruz.** Konuyu şöyle değerlendireceksiniz, bu bir emirdir” makamından gazel okuyorsunuz?

Bu **“sahte” hesap** sahipleriyle Arslan Bulut gibiler ve Arslan Bulut gibilerin tekerleme ve nakaratlarını ezberleyenler, hiç değilse şu basit soruya cevap vermelidirler:

Prof. Dr. Esad Coşan hoca dostunu düşmanını hiç ayıramayacak, nerede **“daha” güvende** olacağını bilemeyecek kadar firaset ve basiret yoksunu muydu?

Bir basit soru daha:

Esad Efendi’ye doğrudan veya dolaylı olarak “Bizimle **işbirliği** yaparsın ya da sen bilirsin” mesajını verenler, onu kendilerine **bağlı bir kukla** olmaya davet edecek kadar **pervasızlaşmış, ölçüyü kaçırmış ve haddi aşmış** bulunanlar kimlerdi?

*

Neden, Arslan Bulut’un “Türk istihbarat kaynakları”na dayandırdığı “iddia”ların “Cemaat” mensupları tarafından “kritik ve analitik düşünme süzgeci”nden geçirilmeden **benimsenmesine ve savunulmasına bugüne kadar göz yumuldu**?

KAZADAKİ SİS: ŞEHİT OLDUYSA, SUİKASTİ KİM YAPTI?

Konunun açıklığa kavuşturulması için herkesin (gerek kamuoyunu **bilgilendirmek** ve **spekülasyonlara son** vermek amacıyla **bildiklerini anlatıp yazma**, gerekse savcılıklar nezdinde **suç duyurusu**nda bulunma şeklinde) **üzerine düşeni** yapmasında yarar vardır.

Hatta bunun bir **sorumluluk**, Esad Coşan hocanın manevî hatırasına ve ruhaniyetine karşı bir **borç**, artık kurtulunması gereken ağır bir **vebal** olduğu bile söylenebilir.

Hz. Ali'nin söylediği gibi, "**Haksızlık** karşısında eğilmeyiniz. Çünkü hakkınızla birlikte **şeref**inizi de kaybedersiniz".

Cinayet işleyenlere ya da cinayet işlemiş olmaları ihtimali bulunan kişilere dolaylı ifadelerle "**dalkavukluk**" yapmak anlamına gelecek ifadeler kullanmak, hiç olmayacak yerde Allah'ın rahmetinden bahsetmek, zulme dolaylı destek vermek demektir. **Hikmet**, yerli yerince konuşmak ve iş yapmaktır.

Ortada bir cinayet varsa şayet, faillere ve onlara yardım ve yataklık yapanlara şu âyeti hatırlatmak gerekir:

> **"Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona *gazap* etmiş, onu *lânet*lemiş ve onun için büyük bir *azap* hazırlamıştır."** (Nisa, 4/93)

*

Hiç kuşkusuz herkes **ecel**iyle ölür. Ancak **ecel**, **cinayet**i cinayet olmaktan çıkarmaz.

Kader, günah için **mazeret** teşkil etmez.

Kur'an'da kısas âyetinin yer alması sebepsiz değildir (İslâm hukukuna göre, öldürülenin velîsi kısas talep etmek yerine **diyet**i kabul edebilir, fakat **tuzak kurarak öldürme** durumunda **sadece kısas** seçeneği geçerlidir).

Hz. Peygamber s.a.s., Hudeybiye'deyken Mekke'ye elçi gönderdiği Hz. Osman'ın (yanlış olarak) ölüm haberi gelince, onun kanı için Mekkeliler'le savaşmak üzere ağaç altında biat almıştı (biatü'r-rıdvan). "Ne yapalım, Osman'ın **ecel**i gelmiş.. **Allah'ın rahmeti** Mekkeli müşrikleri de kapsayacak şekilde geniştir" dememişti.

Hele, "Mümin **fedakâr**dır, **sadaka** verir, icabında **canını verir**. Osman da böyle bir fedakârlık yapmıştır, canını vermiştir. Mesele de kapanmıştır. İşi kurcalamayalım, biz **keyfimize bakalım. Yiyip içip yan yatalım**" asla dememiştir..
Demez.. **Hikmet**le konuşmuş ve hikmetle hareket etmiştir.

O yüzden, ashab-ı kiramla birlikte, Hz. Osman'a yapıldığı
sanılan **alçaklık** yüzünden **canını ortaya koyma kararı** almıştır.

*

Esad Efendi'nin ölümü meselesine gelince.. Bunun "**canını** vermek"le bir ilgisi bulunmuyor.

Herkesin, **dilsiz şeytanlık** yapmak olarak yorumlanabilecek tutumlardan uzak durması, bildiğini "**hukuk** çerçevesinde", **yasal** yolları kullanarak adam gibi anlatması ve imkânları ölçüsünde **bilgisinin gereğini** yerine getirmesi gerekiyor.

Evet, bu meselede "can verme" söz konusu değil; yapılması gereken şey **basit ve sıradan**. "Mümin fedakârdır, sadaka verir, icabında canını ortaya koyar" diye birilerinden laf nakledip **riyakâr cömertlik ve kahramanlık edebiyatı** paralamayı, insanların gözünü boyayarak onları gaflete düşürüp saflardan **firar** etme planları yapmayı gerektiren bir durum yok.

Hayır, hiç kimse sizden canınızı vermenizi, servetinizi yoksullara dağıtmanızı istemiyor. Sadece, Esad Coşan hocanın ölümü konusunda elinizdeki imkânları kullanarak **söylenmesi gerekenleri söyleyin!**

Can verme ve malını feda etme riyakâr edebiyatı ve boş laflarıyla insanları aldatıp "uyutmayın"!

“SUÇLANDILAR, FİŞLENDİLER VE İNFAZ EDİLDİLER”

Takvimler 13 Haziran 2015 tarihini gösterirken ***Haber7.com*** Prof. Dr. M. Esad Coşan hocayı hatırlamış bulunuyordu.

Hatırlamalarının nedeni, ***Kanal A*** Genel Yayın Yönetmeni Alper Tan’ın bir yazısıydı.

Alper Tan, Esad Efendi’nin 24 yıl önce, 1991’de yaptığı bir konuşmayı yazısına taşımıştı.

Yazının başlığı şöyleydi: “**Esad Coşan 24 sene önce uyarmış!”**

Haber7, yazıyı şu ifadelerle sunuyordu:

> Gazeteci Alper Tan, Paralel Yapının ardındaki derin güçleri ve Esad Coşan’ın 24 yıl önceki önceki uyarıları hatırlatan bir yazı kaleme aldı.
>
> Gazeteci Yazar Alper Tan, “**Hocamız, şeyhimiz, gavsımız diyerek** aklını, mantığını, ruhunu, parasını, ahiretini, kayıtsız şartsız ve İslam’a da aykırı olarak başkalarına teslim etmiş olanların dikkatine sunuyoruz” diyerek kaleme aldığı yazısında, Paralel Yapının ardındaki derin güçleri deşifre ederek, şaibeli bir trafik kazasında hayatını kaybeden Esad Coşan‘ın 24 yıl önceki bazı uyarıları hatırlattı.

Yazıya gelince..

Tan’ın yazısı şöyleydi:

> 28 Şubat döneminde *yasakçı sisteme uymayan*, *yasakçı düzenin değişmesi için gayret eden veyahut **“şimdilik” bir şey yapmasa bile** ilerde sistem açısından tehlikeli olabileceği varsayılan* insanlarla ilgili **infaz**

kararları veriliyordu. Anlatıldığına göre infaz kararı çıkanların sayısı 11.800 civarındaydı. Çok çeşitli yol ve yöntemlerle infazlara da başlanıyor. 2003 yılına kadar devam eden süreçte bu 11.800 infaz kararından yaklaşık 3.600'ünün uyguladığı anlaşılıyor. **Faili meçhul kalan cinayet, kayıp, çatışmada öldürülme, trafik kazası, intihar, evinde veya işyerinde ölü olarak bulunma, gizlice zehirlenme uygulanan yöntemlerden sadece bazıları.**

2000'li yılların başında çeşitli evlerin bahçesinde, bodrumunda veya farklı yerlerde füze gibi yerlerden cesetleri çıkarılanlar, bu kapsamda infaz edilen insanlardı. Domuz bağı ile boğularak öldürülenler bu kapsamda can verenlerdi. Bunların bazıları "Kürtçü" bazıları "Bölücü" bazıları da "İslamcı" yaftalarıyla suçlandılar, fişlendiler ve infaz edildiler. Ama **ortak yönleri, yasakçı, vesayetçi düzen açısından tehlikeli görülüyor** olmalarıydı.

Bu infaz listelerinde adı bulunanların **bazıları, durumdan haberdar oldukları için yurt dışına gittiler**. Yurt dışına gidenlerden biri de Prof. Dr. Esad Coşan'dı. Yurt dışına giderek hem İslami hizmetlerini devam ettirmek hem de darbeci düzenin hışmından uzaklaşmak istemişti. Ama **yasakçı düzenin planı yurt dışında da işlemeye devam** etti. Esad Hoca, Avustralya'da 4 Şubat 2001 tarihinde Sidney yakınlarındaki Dubbo şehrinde **trafik kazası süsü verilmiş bir cinayetle** ortadan kaldırıldı.

Türkiye'deki vesayet sisteminin esas sahibi olan küresel güç, Esad Coşan'ı Avustralya'da bile bulup ortadan kaldırırken, 1999 yılında Türkiye'de güçlü bir başka "İslami hareket" yapının başını kendi ülkesine davet ederek devasa bir çiftlik tahsis ediyor ve fevkalade bir koruma ve himaye altına alıyordu. Söz konusu bu hareket oradan aldığı destek ve himaye ile daha da büyütülecek, sadece Türkiye'nin değil tüm İslam dünyasının içine Truva atı gibi yerleştirilecek ve vakti gelince de kullanılacaktı.

Nitekim 17 Aralık 2013 tarihi ile birlikte bu Truva atı harekete geçti, darbe girişiminde bulundu. Gecikmiş de olsa hükümetin ve halkın feraseti ile oyun bozuldu. Planlar ters tepti. Vesayet düzeninin savaşçıları bir kere daha yenildiler. Bu girişimin nasıl olduğunu zaten hepimiz görerek yaşadık. Bu analizde bundan sonraki kısmı Prof. Esad Coşan'ın bundan tam 24 sene önce 5 Mayıs 1990 tarihinde söylediklerine bırakmak istiyoruz. "Hocamız" "şeyhimiz" "gavsımız" diyerek aklını, mantığını, ruhunu, parasını, ahiretini, kayıtsız şartsız ve İslam'a da aykırı olarak başkalarına teslim etmiş olanların dikkatine sunuyoruz.

5 Mayıs 1990 sohbetinde şöyle diyordu Prof. Esad Coşan:

"İslam'da cemaatle beraber olunması tavsiye edilir. Cemaatle beraber olmak "hakla", "hakikatle" beraber olmaktır! Tek başına olsa bile, hakikatle beraber olan cemaattir. Hakikatten kopmuş olanlar, milyonlarca da olsa tefrikadadır."

"Bugün maalesef tüm İslâm âlemi emperyalist güçlerin sultası altındadır. **Kuş uçurtmazlar, takip ederler**… Hem de kendisi takip etmez… Amerika seni John'la takip etmez, Smith'le takip etmez. **Adı senin benim gibi olan Müslümanla takip eder; canına okur.** O milletin içinden çıkmış hain vasıtasıyla takip eder ve millete en büyük zararı, kendi içinden çıkmış insanlara yaptırır. **Parayla satın alır, ajan edinir ve öyle kullanır."**

"Herkese ajan demiyoruz; metot bilmediğinden, ilimden uzak olduğundan emperyalist onu kullanır, fark etmez. **Sahte bir takım organizasyonlar var, topluyorlar insanları etraflarında, ondan sonra onları toptan satıyorlar!** Götürüyor, olmadık yere bağlıyor… Mü'min feraset gözüyle bunları anlayabilmeli. Hizmet ediyorum diyen insanları, organizasyonları irfan teraziniz ile tartın!"

“Böyle birtakım insanlara, organizasyonlara körü körüne bağlanmayın! Her birinize **istiklâl** tavsiye ediyorum. **Hür olun**, hizmeti kendiniz tespit edin, yapmaya çalışın!”

“Emperyalistlerin türlü oyunları var. **İslâm, bir kimsenin hizmetiyle yürüyecek hâle gelirse, o kimseyi yok ederler, öldürürler, satın alırlar, tehdit ederler.** Ne yapmak lâzım? Hizmeti yaygınlaştırmak lâzım, herkesin lider olması lâzım. **“Tek lider, vazgeçilmez insan…” diye bir şey olmaz.** Bakın, Filistinli çocuklarla niye başa çıkamıyorlar? Hepsi lider.”

“**Bir lidere, tek hocaya, tek ekibe bağladığı bir yığın insanı,** böyle üzüm salkımını sapından tutar gibi, istediği yere götürüyor!”

“Onun için, **teşkilât kurdurtuyorlar;** teşkilâtın **başına kendi adamlarını –hain bir kimseyi– koyuyorlar.** Öteki insanların hepsini, **üzüm salkımı gibi oraya buraya götürüyorlar.**”

“**Müsaadeli, ağabeyli, bilmem neyli hizmet olmaz…** Tâbi olmayın kimseye! Bana da tabi olmayın! Bana tabi olursanız, beni sıkıştırırlar. Ondan sonra, “Sen bu adamlarına şöyle yap!” derler. İslâm’a, Allah’ın emrine tabi olun! Allah’ın dinine hizmet edin! Tek başınıza olsanız da, hakla beraber olun! O zaman İslâm kalkınır; başka türlü kalkınamaz! **“Aa, efendim, dirlik, düzenlik, birlik, beraberlik, organizasyon bozulmasın**” **diyorlar.**

“Her biriniz İslâm için, kendinizin dünyada kalmış tek adam olduğunuzu düşünün. Ama senin gibi aynı hedefe yürüyen başka insanlar varsa; onlarla da işbirliği yap! **Yapmıyorsa, silkele at** be! Sen onu sırtında taşımak zorunda mısın? Beni sırtında taşımak zorunda mısın? **Kimse kimseye hürriyetini vermesin!** Hürriyet aziz şeydir. **İnsan, ancak Allah’a kul olur.**

“Allahım! Ancak sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz.”

(http://www.haber7.com/medya/haber/1411209-esad-cosan-24-sene-once-uyarmis)

Tan’ın yazdıkları bunlar..

Fakat bir de yazmadıkları var..

Birincisi, Esad Efendi, FETÖ bağlamında aktarılan bu sözleri, o sıralarda derin devletin baş tacı ettiği Fethullah için değil, “derin milli görüşçü” Oğuzhan Asiltürk’ün etkisi altındaki Erbakan için söylemişti.

Erbakan, Refah Partisi ve derin devlet için..

Derinlerin güdümündekiler, o konuşma yüzünden Esad Efendi için “Katli vaciptir” fetvası bile verdirmişlerdi.

Yalnız bırakılmıştı.

Düzenlediği bir programa katılan tek cemaat lideri, 28 Şubat Süreci’nde “Deprem ilahî ikazdır” dediği için hapse atılacak olan Mehmet Kutlular’dı.

Ki Esad Efendi de, uyduruk bir bahaneyle hapse atılacağını, Mehmet Kutlular gibi az bir süreyle paçayı kurtarmasının mümkün olmayacağını düşünmüş olmalı ki, Türkiye’yi terk etmiş bulunuyordu.

Fethullah Gülen de ülkeyi terk etmişti, fakat Erdoğan’la ittifak kurmuş, kadroları bir nevi iktidar ortağı haline gelmişti.

*

Erdoğan o süreçte Esad Coşan hoca ile değil, küresel egemen güçlerle ve içerideki uzantılarıyla birlikte hareket etti.

Misal: 2000 yılı cumhurbaşkanlığı seçimi sırasında Esad Efendi, Ahmet Necdet Sezer'e karşı Nevzat Yalçıntaş'a destek vermesi için Erdoğan'a üç kişilik bir heyet göndermiş bulunuyordu.

Heyettekilerden biri Av. Yalçın Ünal'dı.

Erdoğan teklifi reddetti, milletvekili arkadaşlarını Sezer'e destek vermek üzere yönlendirdi.

Çünkü Milli Görüş gömleğini çıkarmış bulunuyordu.

*

Alper Tan'ın yazısına dönelim..

Esad Coşan size "Hocalarınızı putlaştırmayın!" diyordu da, yerine "Din devletinin son kullanım tarihi geçmiştir" türünden laflar üreten liderlerinizi koymanızı mı istiyordu?!

Öyle anlaşılıyor ki bir koyundan iki, hatta üç beş post çıkarmakta ustalaşmış olan derinler, dirisini kullanamadıkları Esad Efendi'nin ölüsünü kullanmaya çalışıyorlardı.

*

Tan'ın yazısındaki şu paragraf önemli:

> 28 Şubat döneminde *yasakçı sisteme uymayan*, *yasakçı düzenin değişmesi için gayret eden veyahut* ***"şimdilik" bir şey yapmasa bile*** *ilerde sistem açısından tehlikeli olabileceği varsayılan* insanlarla ilgili **infaz kararları** veriliyordu. Anlatıldığına göre infaz kararı çıkanların sayısı 11.800 civarındaydı. Çok çeşitli yol ve yöntemlerle infazlara da başlanıyor. 2003 yılına kadar devam eden süreçte bu 11.800 infaz kararından yaklaşık 3.600'ünün uyguladığı anlaşılıyor. **Faili meçhul kalan cinayet, kayıp,**

> **çatışmada öldürülme, trafik kazası, intihar, evinde veya işyerinde ölü olarak bulunma, gizlice zehirlenme uygulanan yöntemlerden sadece bazıları.**

Tan acaba şu soruların cevabını biliyor muydu:

Bir: İnfaz edilen 3 bin 600 kişiden kaçı **zehirlenmiş** olabilir?

İki: 2003'ten sonraki infazlardan ne haber?

İnfazlar durduruldu mu yoksa devam mı etti?

Devam ettiyse, dönemin iktidarının aktif veya pasif, doğrudan ya da dolaylı onayı var mıydı?